

αποψη

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ...

Σ· αυτό το τεύχος μπορείτε να βρείτε:

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ: Ο αργός θάνατος στα
σωφρονιστ.·ά κολαστήρια.

ΔΑΤΟΜΕΙΑ ΝΕΣΤΟΥ: Τ· αφεντικά αυξάνουν τα
κέρδη τους κλέβοντας τον ιδρώτα των εργατών.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: Η κρατική καταστολή συνεχίζεται.

ΔΙΑΔΥΤΗΡΙΟ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΜΩΤΗ: Θα μειωθεί η ανεργία
ή θα πληρώσει πάλι ο λαός;

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΡΑΞΗ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΑΠΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΥΣ ΠΙΑΤΡΟΥΣ

Με την έκδοση και την κυκλοφορία ενός εντύπου γίνεται μια σύνθετη και πολύπλοκη εργασία. Πολλές πτυχές απ' αυτή την λειτουργία είναι γνωστές, κάποιες άλλες όμως όχι.

Εξετάζοντας αναλυτικά τα μέρη της διαδικασίας έκδοσης των εντύπων, βλέπουμε μια ουσιαστική διαφοροποίηση των τοπικών περιοδικών σε σχέση με τον καθημερινό τύπο.

Σαν σύνολο: α) Μια ομάδα που ξεκινάει ένα περιοδικό κάνει μια προσπάθεια να μεταφέρει κάποια μηνύματα και να δείξει ως ένα βαθμό την αντίρρηση της στον τρόπο λειτουργίας του τύπου, αλλά και συνολικότερα της κοινωνικής δομής.

β) Ένας εκδοτικός οργανισμός προσανατολίζει το έντυπο που θα εκδόσει πάντα με γνώμονα το εμπορικό κέρδος και την οικονομική ανόρθωση του οργανισμού.

Επειδή όμως - και αυτό από τον ελληνικό τύπο - το εμπορικό κέρδος δεν παραλληλίζεται με τους σύγχρονους προβληματισμούς και αμφισβητήσεις.

Επειδή τα περισσότερα έντυπα είναι φερέφωνα και όχι εκφραστές, το βάρος της επικοινωνίας, της κριτικής και της αμφισβήτησης πέφτει κυρίως στα ειδικά περιοδικά.

Από την άλλη όψη του νομίσματος, είναι ο αποδέκτης - αναγνώστης.

Ας δούμε τους αναγνώστες συνολικά.

α) Εφημερίδες και περιοδικά που μοναδικό στόχο έχουν το εμπορικό κέρδος, διαβάζονται από ένα αναγνωστικό κοινό που πολύ λίγο ασχολείται με την αμφισβήτηση.

Άλλωστε η ίδια η πολιτική αυτών των εντύπων - πέρα από ενημερωτική - είναι τέτοια που να καθιστά τον αναγνώστη παθητικό ακροατή ή να τον στρέφει σε αναλύσεις προβλημάτων, άλλων από τα πραγματικά υπάρχοντα.

β) Σ' ότι αφορά τους αναγνώστες των ειδικών και τοπικών περιοδικών αυτοί είναι κατά πολύ διαφοροποιημένοι από τους παραπάνω. Κατ' αρχήν οι περισσότεροι ανήκουν σε μια ορισμένη κοινωνική ομάδα, συμπίπτουν σ' ένα μεγάλο βαθμό κάποιες απόψεις τους και είναι οργανικά μέλη κινήσεων αμφισβήτησης είτε θεωρητικά είτε πρακτικά.

Σ' αυτή την περίπτωση λοιπόν, ο απλός αναγνώστης δεν είναι τόσο απλός. Έχει απαιτήσεις, διαφωνίες και μια συνολική άποψη αμφισβήτησης.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ - Η ΕΥΤΥΧΩΣ

Η σπουδαιότερη διαφοροποίηση στην οργάνωση αλλά και στην επικοινωνία εντυπο-αναγνώστης, των ειδικών-τοπικών περιοδικών από τον υπόλοιπο τύπο είναι η θέση και η σχέση γράφοντα - αναγνώστη.

Στην μια περίπτωση "ο γράφων" από θέση ισχύος "οπλισμένος" με την πένα, την ειδικευση και την στήλη του καταφέρνει να γράφει και να πλασάρει τις αντιλήψεις του μέσα από το έντυπο "αυτοζήτητι" (κατά κάποιο τρόπο). Ο αναγνώστης του, το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να "κριτικάρει" και στην καλύτερη περίπτωση να δημοσιεύσει την διαφωνία του, στην στήλη αλληλογραφίας του εντύπου αν το επιτρέψει η σύνταξη. Και πάλι όμως σε πλεονεκτική θέση ο "γράφων" μπορεί να απαντήσει χρησιμοποιώντας την στήλη του.

Δημιουργείται λοιπόν λίγο - πολύ ένα πάρε - δώ σε απόψεων που συνήθως ανακηρύσσει νικητή τον μόνιμο γράφοντα του εντύπου. Βέβαια μέσα σ' όλη αυτή την διαδικασία, μ' ένα έντεχνο τρόπο, καλλιεργείται η ψευτο-αντίληψη ότι αποδίδονται "τα δίκαια".

Όλα αυτά ήταν στοιχεία που εμείς (που κατατάσσουμε με την "άποψη" στην δεύτερη περίπτωση) προσπαθήσαμε να δείξουμε και να τα ανατρέψουμε.

Προσπαθήσαμε να ανατρέψουμε την θέση ισχύος του γράφοντα, την ανωνυμία και την παθητικότητα.

Προσπαθήσαμε για μια "άποψη" που φιλοδοξεί, απαιτεί, θέλει νάναι ζωντανή, αλλά απ' ό,τι φαίνεται αυτό πολύ λίγο ενδιαφέρει τον κοσμάκη.

Η αλήθεια είναι ότι κι εμείς δεν μείναμε ευχαριστημένοι από την πρώτη έκδοση.

Θέλαμε ν' ανατρέψουμε την θέση ισχύος του γράφοντα με την στενότερη επαφή που θα είχε ο καθένας από μας με όσο το δυνατόν περισσότερους αναγνώστες.

Θέλαμε να κάνουμε — αν ήταν δυνατόν όλους — τους αναγνώστες μας οργανικά μέλη και αυστηρούς κριτικούς (στην πράξη) των όσων γράφουμε και όσων πράττουμε.

Δεν το πετύχαμε, προς το παρών. Γι' αυτό όμως οι λιγότερο υπεύθυνοι είμαστε εμείς. Αφού εσείς δεν θελήσατε να πλησιάσετε και να βοηθήσετε σ' αυτή την νέα πρόκληση ελευθερίας.

Γι' άλλη μια φορά βουλευτήκατε με την απλή κριτική που γίνεται "ένεκα ο χαβάς" στην Μυροβόλο μεταξύ Σαββόπουλου και καφέ.

Και βέβαια αυτό δεν είναι κάτι που το διαπιστώνουμε για πρώτη φορά. Απλά τώρα γνωρίζουμε άλλη μια πτυχή του κοινωνικού και πολιτικού "μπάζου" και αδιέξοδου.

**ΣΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙΣ
ΕΙΣΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙΣ**

Μπ. Μπρέχτ

Επειδή όμως εμείς ακόμη αντέχουμε.

Επειδή νοιώθουμε ότι πρέπει να ζήσουμε για να παράγουμε και όχι να αναπαράγουμε. Να αμυνόμαστε αλλά και να πολεμάμε όποτε χρειάζεται, ενάντια στην καθημερινή αλλοτρίωση και το ψέμα, ενάντια στην εμπορική νοοτροπία και την "πολιτοποίηση" θα συνεχίσουμε την "άποψη".

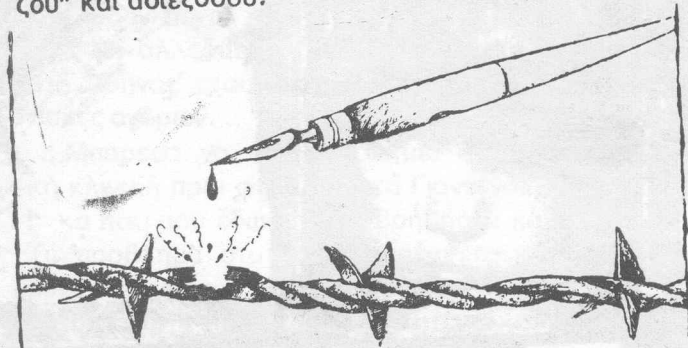
Μια "άποψη" κάθε φορά πιο συγκεκριμένη, πιο αληθινή, πιο επικίνδυνη.

Μια "άποψη" με μια κρυφή μεγάλη επιθυμία:
ΝΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΤΣΙΜΠΗΣΕΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ

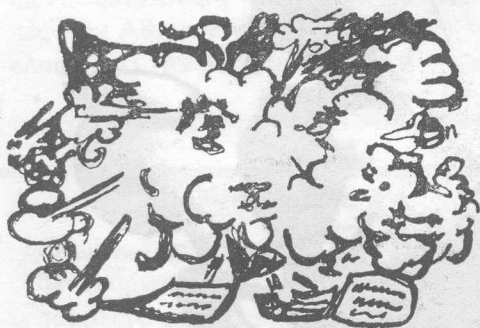
● Ιορδάνης

Φταίνε τα τραγούδια του
φταίει κι ο λυράρης
μα φταίει κι ο ίδιος ο λαός
γιατί είναι μαραζιάρης.

Δ. Σαββόπουλος

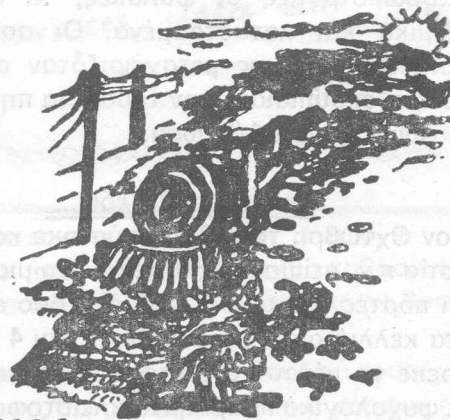
ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΤΑΞΕΙ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ...

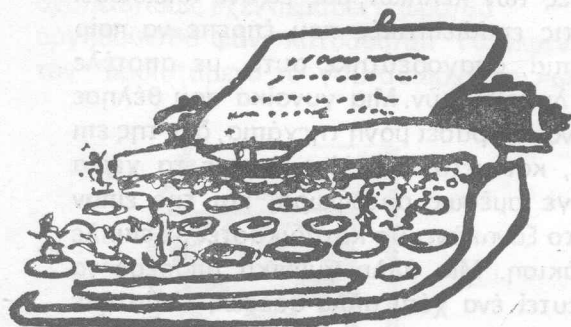
...οι συγγραφείς

...οι ρεπόρτερς

υπεύθυν, χιὰ τὸ νόμο

...οι δακτυλογράφοι

...τιμή
δρχ. 100

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΗ ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ

Η Heidi Bocklmann τον Οχτώβρη του 1981 φυλακίστηκε στην Ελλάδα. Στο αυτοκίνητο της 30χρονης βρέθηκαν 11 κιλά χασίς. Όταν τον Νοέμβρη του 1982 μεταφέρεται σε ανδρικές φυλακές!!! το περιοδικό "Σπιγκελ" στέλνει πολλά τέλεξ στον κ. Μαγκάκη – σημερινό υπουργό δικαιοσύνης. Τα Χριστούγεννα του '82 η Χαιντ μεταφέρεται πάλι στις γυναικείες φυλακές Αθηνών, αλλά το μαρτύριο δεν τελειώνει εδώ. Η ελπίδα ότι η σοσιαλιστική κυβέρνηση θα κρατήσει τις προεκλογικές της υποσχέσεις, σε ότι αφορά τη δικαιοσύνη έχει πια σβήσει.

...Δυο μέρες δεν της δόθηκε φαγητό και νερό. Κατά την διάρκεια της μεταφοράς της με ενδιάμεσες στάσεις σε διάφορα αστυνομικά τμήματα δεν της προσφέρανε καθόλου φαγητό.

...Βρωμότρυπες οι φυλακές, τα στρώματα βρώμικα και καταστραμένα. Οι αστυνομικοί ουρλιάζαν και μας μεταχειριζόταν σαν τα τελευταία σκουπίδια. Στην τουαλέτα πηγαίναμε αφού φωνάζαμε 1 1/2 ώρα.

Αν κάνεις κάτι εδώ...

Τον Οχτώβρη του '81 ακούστηκε κάτι για αμνηστία π.χ. μείωση της θητείας στο μισό κλπ.

Οι πόρτες στα μικρά κελιά – δυο επί τρία – (στα κελιά αυτά μένουν μέχρι και 4 γυναίκες) έπρεπε να μένουν ανοιχτές για να αποφεύγονται ψυχολογικά προβλήματα κλειστοφοβίας. Επιτρέπονταν να μένουν οι γυναίκες 4 ώρες στον κήπο να συζητούν.

Ήδη τέλος του '81 είναι ξεκάθαρο ότι αμνηστία δεν δίνεται.

Οι πόρτες για το ψυχιατρείο είχαν ξανακλειστεί. Για το λόγο αυτό οι γυναίκες στην Αθήνα κάνανε απεργία πείνας. Η Heidi τότε είχε απληθεί με μετάθεση. Η ιατρική περίθαλψη ήταν ελλιπής. Όπως τα περιγράφει η Heidi οι αρρώστιες παρουσιαζόταν σωρό, γινόταν τέστ και το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό: "δεν είστε άρρωστες"...

Τότε στην Αθήνα που θελανε να ξανακλείσουν τις πόρτες των κελιών, μας είχαν κλειδώσει μέσα. Στις επιλλειπτικές που έπρεπε να παίρνουν χάπια, απαγορεύτηκε αυτό, με αποτέλεσμα να λυποθημούν. Μια γυναίκα που θέλησε να πάει να αγοράσει μόνη της χάπια, δεν της επιτράπηκε, και μετά από λίγο έκοψε τα χέρια της. Πήγε αμέσως αυτόφωρο, και της είπαν πως αν το ξανακάνει θα καταδικαστεί με επιπλέον φυλάκιση. Μια άλλη γυναίκα μπόρεσε να προμηθευτεί ένα χάπι αλλά αμέσως κλείστηκε στην απομόνωση και εκεί αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει. Υπήρχαν γυναίκες που είχαν πρό

βλημα με την καρδιά τους κι όταν κλούσαν σε βοήθεια δεν εμφανιζόταν κανείς. Έτσι, μπορείς να πεθάνεις.

Μεταθεση σε φυλακές Ανδρών!!!
Όταν η Ηεία, το Νοέμβρη του '82 μεταφέρθηκε στην Θεσ/νίκη για την δεύτερη σύσκεψη της είπαν ότι θα επιστρέψει στις γυναικείες φυλακές Αθηνών. Χωρίς καμιά εξήγηση μαζί με μια ελληνίδα, δυο Ιταλίδες και μια Αγγλίδα μεταφέρεται στα Γιάννενα, στις φυλακές ανδρών κοντα στα Αλβανικά συνόρα...

Στις γυναικείες φυλακές δεν έπεφτε ξυλο, αλλά στις ανδρικές, με το κιλο. Σε πετούν δεξιά κι αρσενά, στο θάλαμο σε τσαλαπαίνουν και σε κλωθούν μέχρι να σταματήσεις να ουρλιαξεις, όλες οι αλλοδαπές των γυναικείων φυλακών της Αθήνας έχουν μοιραστεί σε διάφορες φυλακές ανδρών.

...Μπορεσα να επισκεφτώ μια οφθαλμολογική κλινική πριν φυγω απο τα Γιαννενα. Τα φάρμακα που μου έδωσαν δεν βοήθησαν καθολου. Το πρόβλημα στα μάτια προέρχεται απο τον συνεχή φωτισμό και την ακινητοποίηση των ματιων γιατί τα κελλιά είναι στενα και δεν ξέρεις που να κοιτάξεις.

Κατατρεγμοί και ψυχοφάρμακα

...Η επιστροφή μου στις γυναικείες φυλακές των Αθηνών, τα Χριστούγεννα του '82 δεν ελαφρύνει την θέση μου.

Ο ψυχιατρος της φυλακής των Αθηνών Μαρὰδος πρώτα κάνει τις γυναίκες τοξικομανείς και μετά τις πιάνει τον κώλο!! Υπάρχουν γυναίκες που πράγματι πρέπει να μουν στο ψυχιατρείο, αλλά τις έχουν κλεισμένες όλες μαζί μέσα σε διαδρόμους. Έχω δει πολλές φορές τον γιατρό να πιάνει τις γυναίκες από τα στήθια. Πρέπει να βγάλεις το παντελόνι σου, να στήσεις τον πησινό σου στο σύρμα, για να σου προσφέρει ο γιατρος ένα κοκτέιλ, δηλ. ένα μίγμα από πολλά ψυχοφάρμακα. Μετά απ' αυτό δεν μπορείς να μιλήσεις και περιφέρεσαι με τα χέρια πλάγια όπως ένα ρομπότ. Γίνονται πειράματα, με πειραματόζωα τις φυλακισμένες.

Αποσπασματα απο την γερμανικη εφημεριδα

Die Tageszeitung

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΦΑΝΑΡ ΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

Τα ρολογια σηματοδοτούν το τέλος του έρωτα
Τα αναμορφωτήρια το τέλος της αλητείας
Οι φυλακές το τέλος της ανηλικότητας
Ο βίτσο του και που αμυγδαλιού ούρλιαχτα
Ιδιες τις νυχτες μεσα απο τους τοιχους

ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Πωί/κυνναι το λεωφορείο πάνω κάτω/
δειά αριστερά όλοι κουνιωνται εκεί μέσα/
παράτενο αυτο/να κυνιώνται αυτοί που
στεκονται σαν αγαλματα πλατείας,
κρύα κι άψυχα/πάνε στη δουλειά/στο
σχολείο/ίσως έχει περάσει η ώρα/θα
αργήσουν/θα φάνε κατσάδα/απ' το "αφεντικό"
τον "προϊστάμενο" το γυμνασιάρχη/το λυκειάρχη

"Αλήθεια είναι."

το μόνο που τους νιαζει είναι να φαν
στο "σκοπο" του αλήθεια είναι/θα καθήσουν
πάνη/θα σταθούν ορθιοι/το γραφείο/το θρανίο

το εργοστάσιο/θα κάνουν την δουλειά τους/
δουλειά τους/θα μορφωθούν/ποιά μόρφωση/
Και μετά ξανά σπίτι/φαί-μελέτη/ίσως καμία
κουβέντα/μπορεί και καμία βόλτα απελπισίας
σε διπλανή καφετέρια/καφενείο/ ίδιες κουβέντες/οι
πιο νέοι ντισκοτέκ/για χορό ίσως/για καμάκι/
και πρώτος δικέ μου/για "ρυθμό"/ο ρυθμός
των ρομπότ/τηλεόραση/κάθε μέρα οι ίδιες μη
χανικές κινήσεις/ΚΑΠΟΙΟΣ φωναξε/ΞΥΠΝΗΣΤΕ/

υπάρχουν χιλιάδες υπνωτικά/όλοι τα παίρνουν/
όλοι είναι ευχαριστημένοι/πολλή ευτυχία για
πολλούς ανθρώπους.

περ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΣΤΟΥ

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ - ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Ένας απ' τους βασικότερους στόχους των τοπικών περιοδικών είναι ν' αγγίξουν, να ερμηνήσουν και να προσπαθήσουν να δώσουν λύσεις σε προβλήματα που απασχολούν τον τόπο.

Και αυτό είναι αποτέλεσμα του ότι τα περιοδικά αυτά είναι προσπάθειες ανθρώπων που ζουν, εργάζονται και παλεύουν για ένα καλύτερο αύριο.

Ένα μεγάλο πρόβλημα που απασχολεί (ή τουλάχιστον θάπρεπε να απασχολεί) την επαρχία Νέστου, είναι τα λατομεία που λειτουργούν στα ορεινά μέρη. Η αναγκαιότητα που μας επιβάλλει να εξετάσουμε αυτό το πρόβλημα είναι οι κακές συνθήκες εργασίας που επικρατούν και η αλόγιστη εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Παρακάτω θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια γενική αλλά αρκετά συγκεκριμένη εικόνα της κατάστασης που επικρατεί στα λατομεία

ΛΑΤΟΜΕΙΑ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΝΕΣΤΟΥ

Υπάρχουν πολλές επιχειρήσεις Λατομείων που εμφανίζονται είτε σαν Α.Ε. είτε σαν Ο.Ε. (Ομόρρυθμος Εταιρία) Στην περιοχή μας οι επιχειρήσεις αυτές είναι:

ΜΑΡΜΑΡΑ ΣΚΑΡΗ Ο.Ε.

ΜΑΡΜΑΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ Ο.Ε.

ΜΑΡΜΑΡΑ ΤΑΟΥΣΑΝΗ Ο.Ε.

και **ΜΑΡΜΑΡΑ ΚΑΒΑΛΑΣ Α.Ε.**

Εκτός απ' αυτές υπάρχουν και πολλές άλλες μικροεπιχειρήσεις λατομείων που οι συνθήκες εργασίας, η εκμετάλλευση και η συμβολή τους στη μόλυνση δεν είναι διαφορετικές. Αξίζει να σημειωθεί ότι τόσο οι μεγάλες, όσο και οι μικρές επιχειρήσεις έχουν έδρα οποιαδήποτε άλλη πόλη μακριά από μας.

Σε ότι αφορά τις συνθήκες εργασίας, θα πρέπει να τονίσουμε, ότι αυτές χαρακτηρίζονται από την εποχιακή απασχόληση στα λατομεία και τα αυξημένα ωράρια εργασίας.

Υπάρχουν ορισμένες ειδικότητες που η κάθε μια παρουσιάζει τις δικές της ιδιαιτερότητες και δυσκολίες.

α) "Μοντέρνος" τρόπος κοπής μαρμάρων χωρίς ιδιαίτερους κινδύνους και προβλήματα.

β) Κομπρεσέρ. Χωρίς να χρειάζεται καμιά ειδικευση, είναι μια δουλειά που γίνεται επικίνδυνη από την ίδια της την φύση. Συνθήκες εργασίας πέρα για πέρα ανθρωπογενείς και απάνθρωπες. Τα κομπρεσέρ απασχολούν το μεγαλύτερο μέρος του εργατικού προσωπικού.

γ) Εξωρύκτες μαρμάρων: Ασχολούνται με την τοποθέτηση του δυναμίτη και την εξώρυξη του μαρμάρου. Δουλειά πολύ δύσκολη όπου κανείς ρισκάρει την ίδια του την ζωή για το μεροκάματο.

και δ) Χειριστές μηχανημάτων. Η ειδικότητα αυτή περιλαμβάνει τους οδηγούς των οχημάτων και τους χειριστές των μηχανημάτων που υπάρχουν στα λατομεία.

Κάθε εργοδότης υποχρεώνεται, σύμφωνα με το Νόμο, να δίνει μια ορισμένη ποσότητα γάλακτος στους εργαζόμενους, κατάλληλη ενδυμασία για την προστασία των εργαζομένων. Άλλη μια απόδειξη του ότι οι νόμοι θεσπίζονται για να παραβιάζονται, αφού ο παραπάνω νόμος στην καλύτερη περίπτωση εφαρμόζεται ελλιπώς.

"ΑΜΟΙΒΗ" ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η "αμοιβή" των εργαζομένων, είναι ένα πολύπλοκο ζήτημα για όλους τους κλάδους εργασίας μέσα στις συνθήκες του καπιταλισμού. Άλλωστε είναι τουλάχιστον αδύνατο να μπορέσουμε να δώσουμε το ακριβές αντίτιμο στον εργαζόμενο, στις σημερινές συνθήκες αφού ο εργοδότης πάντα θα κερδίζει τα πολλαπλάσια.

Για τα λατομεία το μεροκάματο, σύμφωνα με το νόμο, έχει κατώτατο όριο 1290 δραχμές. Η εργασία στα λατομεία εντάσσεται στις ανθρωπογενείς και σοβαρά επικίνδυνες και βαριές δουλειές.

Αυτό όμως δεν έχει καμιά σημασία για τα αφεντικά που δεν έχουν καμιά διάθεση ν' ασχοληθούν με τίποτε άλλο παρά με το προσωπικό τους κέρδος.

Η δουλειά στα λατομεία πρέπει ναγαμοίβεται με 15% αύξηση λόγω ανθυγιεινών συνθηκών. Παρ' όλα αυτά κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν συμβαίνει, αλλά το 60% περί που των εργαζομένων αμοιβονται με μισθό χαμηλότερο από το βασικό. Εκτός αυτού, οι εργάτες των λατομείων δεν πληρώνονται στον χρόνο που πρέπει, παίρνουν γελοίες προκαταβολές (3000 - 4000 δρχ.). Ενώ κάποιοι επιστάτες - τσιράκια - και κανονικά πληρώνονται και οι μισθοί τους φθάνουν τις 70.000 - 80.000 δρχ.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Στις μικρές επιχειρήσεις που απασχολούνται λίγοι εργάτες δεν έχουν δημιουργηθεί ποτέ συνδικαλιστικοί φορείς (σωματεία).

Στις μεγάλες επιχειρήσεις που απασχολείται ένας σημαντικός αριθμός εργατών υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την δημιουργία σωματείων. Τα ήδη υπάρχοντα σωματεία στις επιχειρήσεις αυτές δεν είναι τίποτε άλλο παρά σφραγίδες των εργοδοτών.

Τα Δ.Σ. τους ελέγχονται ολοκληρωτικά από ανθρώπους της εργοδοσίας. Γίνεται φανερό πως η κατάκτηση ενός αυτόνομου ταξικού συνδικαλισμού θα είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων και σκληρών αγώνων των εργατών ενάντια στην τρομοκρατία των αφεντικών και των χαφιέδων τους.

Πιστεύουμε πως είναι εφικτό, μέσα στις σημερινές, σκληρές και απάνθρωπες συνθήκες που επικρατούν στα λατομεία, να αναπτυχθούν διεκδικητικοί αγώνες με συγκεκριμένα αιτήματα. Για να γίνει όμως αυτό πραγματικότητα, είναι απαραίτητη η αυτοοργάνωση των εργατών. Με άλλα λόγια η δημιουργία σωματείων

ανά επιχείρηση.

Διεκδικητικά αιτήματα όπως: αύξηση του μεροκάματου, μείωση ωρών εργασίας, ανθυγιεινά επιδόματα, κατάργηση του καθεστώτος της μαύρης τρομοκρατίας, ανθρώπινες συνθήκες εργασίας - είναι αυτά που θα ατσαλώσουν την ταξική συνείδηση των εργατών στα λατομεία.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ

Η λύσσα και η μαγία των αφεντικών για ακόμα μεγαλύτερα κέρδη παίρνει αμπαρίζα εκτός από τους εργατές και την ίδια την φύση.

...Λίγο η καταστροφή των βουνών με τα μεγάλα δάση.

...Λίγο η αδυναμία των μικροεπιχειρήσεων να τελειώσουν τις δουλειές που αρχίζουν, με αποτέλεσμα να υπάρχουν μεγάλες εκτάσεις λατομείων που εγκαταλείφθηκαν.

...Συνθέτουν την εικόνα του φυσικού περιβάλλοντος και την τρωκτική μαγία των αφεντικών να μετατρέψουν την φύση σε "κρανίου τόπο"...

...Την αδιαφορία των τοπικών αρχών και της κυβέρνησης σε ότι αφορά τη διατήρηση του περιβάλλοντος.

● Τζένη - Ακρίτας

ΕΓΩ ΣΥΜΜΕΤΕΧΩ
ΕΣΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙΣ
ΑΥΤΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ

ΕΜΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ
ΕΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΤΕ
ΑΥΤΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ

Σύνθημα των Φοιτητών
τον Μάη του '68

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '84
Η ΚΑΠΗΛΕΙΑ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Πάλι παρATES, διαδηλώσεις - παρελάσεις, μπόλικά στεφάνια και πολυήμερα αφιερώματα.

Όσο πλησιάζει ο Νοέμβρης η ψευτιά και η βρωμιά μεγαλώνουν, τα κόκκαλα των νεκρών αγωνιστών τρίζουν πιο δυνατά.

Νοέμβρης, 28 Οκτωβρίου - Αντίσταση, Πρωτομαγιά, εκλογές, ήπιο κλίμα: Η σοσιαλδημοκρατία σ' όλο της το μεγαλείο.

Ο λαός στο περιθώριο, παρατηρητής των πολιτικοκοινωνικών εξελίξεων και πρωταγωνιστής στις φιέστες και τα γλέντια.

"Ο αγώνας τώρα δικαιώνεται"

"Ο αγώνας δεν δικαιώνεται"

"Ο αγώνας θα δικαιωθεί"

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΝ ΤΙΠΟΤΕ

ΝΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΟΥΜΕ
ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ
ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

"Αλλά τί κρίμα, αφού η φασιστική χούντα, παίρνει βοήθεια και συνεχίζει νύχει σχέσεις με χώρες που λέγονται δημοκρατικές και πούχουν υπογράψει την διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Οι δημοκρατικές οργανώσεις που δρουν στο όνομα της ανθρωπότητας συνεχίζουν να σωπαίνουν. Κωφεύουν αυτές οι οργανώσεις μπρος στα προβλήματα του λαού μας, που καταπιέζεται και που του έχουν στερήσει όλες τις ελευθερίες. Δεν νοιώθουν ούτε καν την ανάγκη να διαμορφώσουν την κοινή γνώμη, με σκοπό να αποκαλυφθεί και να απομονωθεί η φασιστική χούντα. Και ο άνθρωπος του 21ου αιώνα μένει ανεπηρέαστος από αυτά που συμβαίνουν στον αδελφό λαό. Δεν μοιράζεται τους πόνους του, ούτε καν χρησιμοποιεί τα δημοκρατικά γι' αυτόν μέσα πάλης. Ο φασισμός, είναι καθεστώς αίματος, βασανιστηρίων και καταπίεσης. Ο φασισμός είναι τ' όνομα που δίνουμε στο εχθρικό για το λαό καθεστώς. Στον αιώνα μας, ενώ οι άνθρωποι θα πρέπει να ζούμε ελεύθε

ρα, ίσα και αδερφικά, για να μπορέσει ο διεθνής ιμπεριαλισμός να επανακαθορίσει τα πεδία επιρροής του, συγκρούονται αναμεταξύ τους. Και στο σημερινό κόσμο όλο και εντείνεται με μεγάλη ταχύτητα ο αγώνας των εξοπλισμών. Στο όνομα των συμφερόντων τους θέλουν να κάνουν εχθρούς τους αδελφούς λαούς. Είναι ντροπιαστικό να συζητάμε στις μέρες μας για εκσυγχρονισμό και δημοκρατία, όταν συνεχίζεται στην Τουρκία των 50 εκατ. οι πράξεις που δεν ταιριάζουν στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Νύ συνεχίσουμε μαζί τις προσπάθειες, ΓΙΑ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΖΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ, που θα πρέπει να είχε θαφτεί στα βάθη των αιώνων. Να πολεμήσουμε για την αποκάλυψη και την απομόνωση της στρατ. φασιστ. χούντας της Τουρκίας. Να το κάνουμε γι' αυτούς που κρεμάστηκαν στην Τουρκία. Να το κάνουμε γι' αυτούς που βασανίζονται, γι' αυτούς που κλείστηκαν στα κελιά. Κάτω η στρατιωτική φασιστική χούντα του Εβρέν".

Τα απλά αυτά λόγια, είναι λόγια από το γράμμα ενός Τούρκου αγωνιστή. Όσο απλά και αν είναι μας βάζουν σε σκέψεις και ερωτήματα.

*Μέχρι τότε "οι δημοκρατικές κυβερνήσεις" θα απελαύνουν Τούρκους αγωνιστές;

*Μέχρι τότε "ο προλεταριακός διεθνισμός" θα αποκαλεί την χούντα του Εβρέν, καθεστώς που αποκατέστησε την ομαλότητα στην Τουρκία;

*Μέχρι τότε η "σοσιαλιστική κυβέρνηση" θα κρατάει τους Τούρκους αγωνιστές στα κολαστήρια του Λαυρίου, κάτω από άθλιες συνθήκες και θα "συζητάει" μαζί τους με τα γκλομπ;

*Μέχρι τότε η ιδεολογική πλύση εγκεφάλου, με την οποία είναι φορτισμένο το μυαλό του μέσου Έλληνα, θα ταυτίζει τους Τούρκους με κακούς, άξεστους, αμοιόβους ή στην καλύτερη περίπτωση με τους μόνιμα καθυστερημένους χωρίς προοπτικές για βελτίωση;

Πιστεύουμε πως χρέος κάθε ανθρώπου που θέλει να λέγεται προοδευτικός και δημοκράτης, είναι να καταγγέλει ανοιχτά όλο το παιχνίδι που παίζεται σήμερα σε βάρος των Τούρκων αγωνιστών και ολόκληρου του Τούρκικου λαού.

Με άλλα λόγια "δημοκρατικές κυβερνήσεις" τύπου Δ. Γερμανίας που απελαύνουν Τούρκους αγωνιστές, ή τους πετάει απ' τα παράθυρα δεν θέλουν τίποτε άλλο παρά να συνεχίσει να ζει το ματωβαμμένο καθεστώς του φασίστα Εβρέν. Δεν ξεχνάμε και την τακτική απελάσεων αγωνιστών από την κυβέρνηση της Ν.Δ.

Ο ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΣ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΟΥ

Αν κάποτε ο Μαρξ έλεγε "προλετάριοι όλου του κόσμου, καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε", σήμερα εφευρέθηκε η θεωρία της "εξαγωγής της επανάστασης". Οι λαοί της Τσεχοσλοβακίας, της Καμπότζης, της Πολωνίας, του Αφγανιστάν, της Αργεντινής, της Τουρκίας χώνεψαν για καλά την καινούργια μορφή του προλεταριακού διεθνισμού.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ "DEV-YOL"

"Η Σ.Ε. έχει ηγεμονιστικές τάσεις και για λόγους κρατικών συμφερόντων της μπορεί να υποστηρίξει την χούντα. Δεν πιστεύουμε πως η Σοβιετ. Ένωση θα εισβάλει και στην Τουρκία όπως έκανε στο Αφγανιστάν. Δεν υπάρχουν ούτε αντίστοιχες συνθήκες, ούτε κάποιος Τούρκος Καρμάλ. Όμως, ούτε μια τέτοια εξέλιξη θα μας παραξένευε, ούτε θα ήταν αντίθετη με το χαρακτήρα της Σ.Ε."

Η "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ"

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΑΣΟΚ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Συνέντευξη
μέλους της Dev-Yol

"Όπως ξέρετε η κατάσταση στο Λαύριο είναι πολύ δύσκολη. Υπάρχει το τεράστιο πρόβλημα της κοινωνικής απομόνωσης. Έχουμε ζητήσει αρκετά πράγματα από την κυβέρνηση που δεν μας τα έχει δώσει μέχρι σήμερα. Ζητάμε στοιχειώδη πράγματα.

Καλύτερο φαγητό, περισσότερους θαλάμους — σε θαλάμους 3Χ4 κοιμούνται μέχρι 8 άνθρωποι —, τηλέφωνο για επικοινωνία με το εξωτερικό. Δεν μας δίνουν άδεια εργασίας. Όταν δουλεύει κάποιος από μας δουλεύει παράνομα, μα τότε δημιουργούνται άλλα προβλήματα. Ασκοούνται πιέσεις στους εργοδότες από αστυνομικούς και γενικά από τις αρχές να διώξουν τους συντρόφους. Φυσικά, η επίσημη πολιτική της κυβέρνησης είναι να μας ελέγχει, να μην μας αφήνει να κάνουμε εκδηλώσεις κ.λ.π. Γι' αυτό η αστυνομία σε κάθε μας εκδήλωση παρεμβαίνει, μαζεύοντάς μας στις κλούβες και γυρνώντας μας πίσω στο Λαύριο. Πολλές φορές μας χτυπούν. Ένα άλλο παράδειγμα:

"Όταν 3 σύντροφοι πήγαν να δουλέψουν κάπου στην Πελοπόννησο χωρίς άδεια εργασίας, συνελήφθησαν απ' τους αστυνομικούς και χτυπήθηκαν με γκλομπ".

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Από την εποχή της δημιουργίας του πρώτου Ελληνικού κράτους, η αστική - κυριαρχή τάξη που αναπτύχθηκε, φρόντισε να δημιουργήσει σχέσεις εχθρότητας προς την γειτονική Τουρκία.

Σ' αυτήν την διαδικασία χρησιμοποίησε μια άσχημη πτυχή της ιστορίας και καλλιέργησε μια μισαλλοδοξία, με σκοπό την εξυπηρέτηση των μακροχρόνιων εμπορικών και ετεκτατικών σχεδίων της.

Για να μπορέσει η τότε, ελληνική αστική τάξη, να πείσει τον λαό για την ορθότητα των απόψεών της, χρησιμοποίησε ακόμη, χριστιανικά επιχειρήματα, ανακατεμένα με πολλά εθνικιστικά στοιχεία.

Αυτά, τότε, που ακόμη ήταν νοσή η ανάμνηση της Τουρκοκρατίας και της βάρβαρης μεταχείρισης των Ελλήνων από τους Τούρκους.

Σήμερα, πολλά χρόνια μετά, βλέπουμε πόσο τέλεια κατάφερε η αστική τάξη αυτό που ήθελε.

Η λέξη "Τούρκος" για τον μέσο Έλληνα, σημαίνει εχθρός, σημαίνει βάρβαρος ή στην καλλίτερη περίπτωση υποανάπτυκτος.

Ακόμη και σήμερα εκμεταλλευόμενοι, η Ελληνική αστική τάξη, την όξυνση των Ελληνο - Τουρκικών σχέσεων, δεν χάνει την ευκαιρία να καλλιεργήσει το μίσος και την εχθρότητα προς τον γειτονικό λαό.

Η Τουρκική απειλή είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση.

Σίγουρα δηλαδή υπάρχουν οι παραβιάσεις του εναέριου χώρου μας. Σίγουρα υπάρχει το πρόβλημα της υφαλοκρηπίδας, της Κύπρου και του Αιγαίου.

Είναι όμως τουλάχιστον παράτολμο για όλες αυτές τις παρανοϊκές ενέργειες, να αποδίδουμε την ευθύνη στον Τουρκικό λαό.

Πίσω από κάθε παραβίαση και διεκδίκηση, σίγουρα κάποιος κρύβεται. Αυτός μπορεί να είναι ο επεκτατισμός της Τουρκικής αστικής τάξης, μπορεί να είναι ο Αμερικανικός ιμπεριαλισμός, ή και τα δυο μαζί.

Σε καμιά περίπτωση όμως, δεν μπορεί όλα αυτά να ξεκινάνε από τον απλό λαό. Πολύ περισσότερο, την στιγμή που αυτός ο λαός και όταν ακόμη ήταν κυρίαρχος μιας ολόκληρης αυτοκρατορίας (της Οθωμανικής), είχε βέβαια την πολιτική εξουσία ήταν όμως και τότε φτωχός και κοινωνικά παραγκωνισμένος.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μετά την 7ετή χούντα, έγινε κατανοητό το παιχνίδι της άρχουσας τάξης στην Ελλάδα και γκρέμισε το θεωρητικό μοντέλο του σοβινισμού που είχε χτίσει η αστική τάξη και η πολιτική της έκφραση (η δεξιά).

Η εμπειρία των 7 χρόνων στρατιωτικής χούντας, δημιούργησε στους Έλληνες μια πολύ ευαίσθητη σχέση με όλους τους λαούς που βρίσκονται κάτω από την κυριαρχία των στρατοκρατών (Λατινική Αμερική - Τουρκία κ.λ.π.)

Ήδη από το 1975 αρχίζει στην Ελλάδα ένας αγώνας συμπαράστασης προς τους καταπιεζόμενους λαούς που κλιμακώνεται συνέχεια. Ο αγώνας αυτός έπαιρνε και παίρνει σίγουρα, το ύφος και την μορφή της κοινωνικής και πολιτικής θέσης, της ομάδας που τον διεξήγαγε.

Έτσι μπορούμε να δούμε έναν αγώνα συμπαράστασης σε διάφορα επίπεδα, (κυβερνητικό - αριστεράς).

Τα κοινά σημεία αυτού του αγώνα, ήταν βέβαια η καταδίκη της χούντας και η θεωρητική συμπαράσταση προς τον αγωνιζόμενο λαό.

Το σημείο που υπάρχει όμως ο διαχωρισμός, είναι η υλοποίηση της θεωρίας και του έμπρακτου αγώνα.

Από την μια λοιπόν, έχουμε κάποιες εκδηλώσεις συμπαράστασης (πο

ρείες, ψηφίσματα σε διάφορες συνελεύσεις κ.λ.π.) που πολύ λίγο ανησυχούν τους Τούρκους Φασίστες. Από την άλλη βλέπουμε ότι αφού πέρασε η πρώτη περίοδος της Χούντας στην Τουρκία, η συμπαράσταση εκδηλωνόταν όχι πια με τον πρώτο τρόπο, αλλά συνδυαζόταν με μια άλλη διαμαρτυρία ή εκδήλωση, π.χ. στην πορεία του Πολυτεχνείου υπήρχαν κάποια πανό που αναφερόταν στην Χούντα του Εβρέν, στα διάφορα Φεστιβάλ αφιερώθηκαν 2-3 ταμπλώ για την κατάσταση στην Τουρκία κ.λ.π.) και βέβαια υπήρξε - ή τουλάχιστον έτσι εμφανιζότανε - ένας έμπρακτος αγώνας συμπαράστασης, που μέχρι σήμερα όμως αφήνει μεγάλα περιθώρια επιφυλάξεων για τ' αποτελέσματά του.

Δεν νομίζουμε δηλαδή ότι κάποιες φωνές σε διαδηλώσεις ή και ψηφίσματα, φοβίζουν τους στρατοκράτες, ή άλλαξαν την υπάρχουσα κατάσταση στην Τουρκία υπέρ των Λαϊκών συμφερόντων.

Από την στιγμή που εύκολα μπορούμε να δούμε, ότι όλος ο αγώνας κατά της χούντας του Εβρέν τουλάχιστον σε κυβερνητικό επίπεδο, γινόταν περισσότερο εξ αίτιας των Ελληνο - Τουρκικών διαφορών και λιγότερο για την πραγματική συμπαράσταση στον λαό της Τουρκίας, δεν μπορούσε αυτός ο αγώνας από την φύση του νάχει ουσιαστικά αποτελέσματα.

Όταν η κυβέρνηση πλάϊ στον "αγώνα της για συμπαράσταση", παραθέτει τις απελάσεις των Τούρκων πολιτικών προσφύγων, την άγρια καταστολή των πολιτικών τους εκδηλώσεων και τις άθλιες συνθήκες διαμονής τους στο Λαύριο, δείχνει φανερά το "ενδιαφέρον" της για τον αγώνα των Τούρκων ενάντια στην Χούντα.

Σ' ότι αφορά τώρα την γενικότερη πολιτική της παραδοσιακής αριστεράς - και του ΠΑΣΟΚ - πάνω στο ζήτημα, η στάση τους είναι τουλάχιστον παθητική αφού ποτέ δεν έχουν καλύψει τις δυναμικές πολιτικές εκδηλώσεις των Τούρκων αγωνιστών (κινητοποίηση στο Ολυμπιακό στάδιο, βάψιμο της Τουρκικής πρεσβείας κ.λ.π.).

Είναι καιρός ν' αρχίσει ένας πραγματικός αγώνας συμπαράστασης προς τον Τούρκικο λαό. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει πρώτα να μάθει ο ελληνικός λαός την πραγματική θέση του απέναντι στον Τούρκικο να δει το πρόβλημα συνολικότερα και να βοηθήσει τους τούρκους αγωνιστές.

Πρέπει να εξασφαλιστούν καλές συνθήκες διαβίωσης για τους Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες και να τους δοθεί πλήρης ελευθερία πολιτικών εκδηλώσεων.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥΡΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ

...Ο αριθμός των ανθρώπων που υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια είναι αρκετά μεγάλος. Μάλιστα υπολογίζεται ότι πάνω από 360.000 άνθρωποι έχουν βασανιστεί στα αστυνομικά τμήματα και σε ειδικά κέντρα βασανιστηρίων. Παράλληλα στην διάρκεια γενικών εφόδων που έγιναν σε σπίτια, σε τόπους συγκεντρώσεως, σε μπλόκα, χιλιάδες άτομα υποβλήθηκαν σε βίαια βασανιστήρια και χυδαίους εξευτελισμούς. Στο Κουρδιστάν κυρίως οι μαζικές ανθρωποκτονίες και τα βασανιστήρια στις πλατείες των χωρών έγιναν πια ένα θλιβερό κομμάτι της καθημερινής ζωής. Τόσο φριχτά είναι τα βασανιστήρια που ακόμα και μια φανταστική αναπαράστασή τους είναι ανατριχιαστική.

Βιάζονται γυναίκες καταμεσής του πλήθους στο κέντρο της πλατείας μπροστά στα μάτια των ανδρών τους. Εξαναγκάζουν σε συνουσία πατέρα και κόρη, μάνα και γιό. Βάζουν ακόμα ανθρώπους μέσα σε σάκκους με γάτες και φίδια για να τους βασανίσουν. Δένουν με σκοινιά τους χωρικούς στα στρατιωτικά αυτοκίνητα και τους σέρνουν μέσα στους δρόμους. Μπορούν να δοθούν χιλιάδες παραδείγματα βασανιστηρίων αυτού του είδους.

Σαν σύγχρονα μέσα βασανιστηρίων, χρησιμοποιούν ηλεκτροσόκ, κλόμπς, φάλαγγα, κρέμασμα, σταύρωση, αιώρηση σε καζάνι ατμών, ντους σε παγωμένο νερό, συμπίεση γεννητικών οργάνων, ξυλοδαρμοί μέχρι λιποθυμίας, αβήσιμο τσιγάρου στο σώμα και στα μάτια ακόμη, κάψιμο με αέρο, βιασμός ανδρών και γυναικών με κλόμπς αλλά ταυτόχρονα ύβρεις και βασανιστήρια μπροστά στα παιδιά του βασανιζόμενου που αποσκοπούν στον εξευτελισμό και στην τελεωτική ηθική κατάρρευση. Π.χ. στην Πόλη βασανίστηκαν η γυναίκα και το παιδί ενός αγωνιστή μπροστά του οποίου συνέχεται βασανίζονταν το παιδί και τον πατέρα ταυτόχρονα με ηλεκτροσόκ.

Στο Ελάζιχ ένας αγωνιστής αφού βασανίστηκε επί πολλές μέρες, στη συνέχεια δέθηκε πίσω από ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο και τον έσυραν για αρκετά χιλιόμετρα. Μετά βασανίστηκε πάλι μπροστά στους συγχωριανούς του που βασανίστηκαν κι αυτοί με την σειρά τους. Αργότερα αφού ξανασύρθηκε δεμένος με στρατιωτικό αυτοκίνητο, δέθηκε χειροπόδαρά και ρίχτηκε στον Ευφράτη όπου και πνίγηκε.

19 πατριώτες που είχαν καταφύγει σ' ένα χωριό στα συριακά σύνορα βομβαρδίστηκαν από Τούρκους στρατιώτες. Όσοι επέζησαν εκτελέστηκαν μέσα στα συριακά χωριά.

Σκότωσαν ανθρώπους που δεν πέθαναν στην διάρκεια των βασανιστηρίων γιατί δεν μπόρεσαν να πάρουν λεία απ' το στόμα τους. Μ' αυτό τον τρόπο δολοφονήθηκαν ο Ζέκι Γιουμουρτατζή κι ο Τζαφέρ Ντάγντογλου.

Σ' ένα χωριό στην επαρχία του Μους, στο Μαλαζγκίρτ, αφού βασάνισαν στην πλατεία τους κατοίκους, μετά το κατάκαψαν, δολοφονώντας έτσι στυγνά 3 αθώους χωρικούς.

Πάνω από 100 άτομα δολοφονήθηκαν σε βασανιστήρια, ενώ ο αριθμός των δολοφονημένων σε μπλόκα και σε αιφνιδιαστικές επιχειρήσεις στα βουνά υπολογίζεται σε 1.000.

● Θόδωρος - Ιορδάνης

Η ΧΟΥΝΤΑ ΜΕ ΤΑ ΤΑΚΕΞ Η Ν.Δ. ΜΕ ΤΑ ΜΑΤ ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΜΕ ΤΑ ΜΕΑ

Το '80 το Νοέμβριο βάφτηκαν οι δρόμοι της Αθήνας με αίμα. Τα γκλόμπς και οι αυρες δούλεψαν καλά. Νεκροί οι αγωνιστές Κουμης - Καννελοπούλου. Για το ΠΑΣΟΚ δυο ύποπτοι - αναρχικοί λιγότεροι. Για το ΚΚΕ δυο προβοκάτορες.

Το αίμα των δυο αγωνιστών κυλάει ακόμα σήμερα και ζητάει εκδίκηση. Οι δολοφόνοι μένουν ατιμώρητοι, τη στιγμή που υπουργοί της χούντας μπαίνουν στην Ελλάδα και τα γκλόμπς των ΜΕΑ ξαναχαιδεύουν τους "αλήτες των Εξαρχείων". Γράφτηκε στον τύπο πως ο Υπουργός Δικαιοσύνης διέταξε την διεξαγωγή έρευνας για να βρεθούν οι ένοχοι ασφαλίτες που "παραφέρθηκαν" τότε. Πότε όμως η ελληνική δικαιοσύνη καταδίκασε έστω και ένα όργανο καταστολής; Ποτέ.

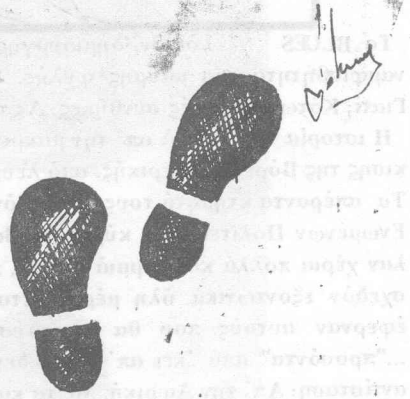
Οι μπάτσοι δένουν, κλωτσούν, σκακατεύουν και ανεβαίνουν στην ιεραρχία των σωμάτων ασφαλείας.

Αυτοί που αμφισβητούν και διεκδικούν, χτυπιούνται και σέρνονται στα δικαστήρια και στα κελλιά.

*ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ.

*ΚΑΝΕΝΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΜΑΣ.

*ΜΟΝΟ ΕΜΕΙΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΚΔΙΚΗΘΟΥΜΕ.

—ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΤΕΙ Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥΡΚΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ (Γ.Σ.Ε.Ε., Ε.Φ.Ε.Ε., Ε.Σ.Ε.Ε. κ.λ.π.)

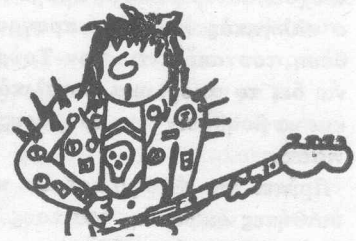
—ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΟΥΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟ ΛΑΟ.

Η μαύρη φυλή, όλα ξεκίνησαν απ' αυτήν, το καταπληκτικό, αξεπέραστο, ταμπεραμέντο της, που έχει αφήσει μνημεία ιστορικά αυτά τα τραγούδια, τα απλησίαστα στην κυριολεξία, για κάθε μη μαύρο. Ποιός στ' αλήθεια θα μπορούσε να αποδώσει, να εκφράσει και να εκφραστεί καλύτερα μέσ' απ' αυτά, εκτός απ' τους μαύρους. Τους μαύρους οι οποίοι δεν τραγουδούσαν απλά ή έπαιζαν τα όργανα, αλλά έδιναν κυριολεκτικά όλη τη δύναμη της ψυχής τους σ' αυτά.

Το BLUES λοιπόν, δημιουργήμα ξεκάθαρα και αναμφισβήτητο της μαύρης φυλής. Πότε γεννήθηκε; Γιατί; Κάτω από ποιές συνθήκες; Ας τα πούμε.

Η ιστορία του ξεκινά απ' την μακρινή εποχή της αποίκησης της Βόρειας Αμερικής, από λευκούς Ευρωπαίους. Τα απέραντα κτήματά τους, στο Νότο των σημερινών Ενωμένων Πολιτειών — κύρια βαμβάκοφυτείες — ήθελαν χέρια πολλά και κορμιά φτηνά, που να δουλεύουν σχεδόν εξοντωτικά όλη μέρα. Έτσι οι δουλέμποροι, έφερναν αυτούς που θα πληρούσαν τα παραπάνω... "προσόντα" από 'κει απ' όπου δεν θα συναντούσαν αντίσταση: Απ' την Αφρική. Με τα καράβια των σκλαβεμπόρων ήρθαν οι μαύροι στην Αμερική, παίρνοντας μαζί τους απ' την πατρίδα τους τα έθιμά τους και φυσικά τη μουσική νοοτροπία τους, τα τραγούδια τους. Τα οποία είχαν ως κύρια στοιχεία τον τραγουδιστή — αφηγητή και τον χορό, ο οποίος κατά κάποιο τρόπο απαντούσε σ' αυτά που έλεγε ο πρώτος ή τα επαναλάμβανε ακόμη: ένα είδος διαλόγου που συνοδεύονταν από διάφορα κρουστά ή πνευστά.

Αυτή ήταν η αρχέτυπη μορφή, των διάφορων τραγουδιών που έλεγαν οι μαύροι στην πατρίδα τους, και μιλούσαν για τα διάφορα έθιμά τους, και για τη ζωή τους. Με τον ερχομό τους στην Αμερική, αυτή η μουσική τους έκφραση διαμορφώθηκε τελικά στον τύπο του τραγουδιστή — αφηγητή, που τραγουδούσε τώρα πια όμως με τη συνοδεία ενός οργάνου — πιο συχνά κιθάρα — με τον οποίο κυριολεκτικά "συνομιλεί" (ο διάλογος). Τα τραγούδια αυτά που τραγουδόντουσαν στις φυτείες του νότου, αγροτικά, είχαν σαν περιεχόμενό τους, την ζωή των μαύρων σκλάβων, την φτώχεια, τα παθήματά τους και την ανάγκη τους για διέξοδο απ' όλα αυτά.

Όλα αυτά είναι η πρωταρχική μορφή τους, στα σκοτεινά χρόνια της σκλαβιάς των μαύρων. Όμως τα χρόνια κυλούν, οι μαύροι αποκτούν μια κάποια ελευθερία τώρα πια, φτιάχνουν, διαμορφώνουν την προσωπική μουσική τους έκφραση, που ακούγεται τώρα και πιο έξω, θεμέλιος λίθος για αυτήν φυσικά η τεχνοτροπία των BLUES, τα οποία γνώρισαν άνθηση γύρω στην δεκαετία του '20, με την **BESSIE SMITH** την επονομαζόμενη "Αυτοκράτειρα των Μπλουζ", η οποία επηρέαζε τους σύγχρονους της αλλά και τους μετέπειτα.

Για να φτάσουμε στην δεκαετία του 1940, στην πιο διαδεδομένη και γνωστή μορφή τους, τα **ΣΙΚΑΓΟ ΜΠΛΟΥΖ**, που ονομάστηκαν έτσι γιατί είχαν σαν επίκεντρό τους την περιοχή του Σικάγου. Αν και η βάση τους είναι τα πρώτα BLUES της αγροτιάς και της μιξέριας, τώρα γίνεται μια σημαντική διαφοροποίηση. Συγκεκριμένα υπάρχει ακόμη ο τραγουδιστής, αλλά εκτός απ' την κιθάρα σαν συνοδευτικό όργανο, τώρα πια προστέθηκαν η φουσαρμόνικα, το πιάνο, το ηλεκτρικό μπάσο και τα ντράμς. Από τώρα η μορφή της μουσικής συνοδείας των τραγουδιών αυτών, είναι αυτή η μικρή μπάντα που παίζει πια τώρα στα διάφορα μικρά, γεμάτα καπνούς κέντρα του Σικάγου, αλλά κι άλλων πόλεων κι όχι στις φυτείες των μαύρων σκλάβων. Υπεύθυνος όσο κανένας άλλος ίσως για την θεμελιώδη αυτή αλλαγή ο **MUDDY WATERS** — πραγματικό όνομα **Mc Kinley Morganfield**. Αυτός έχοντας σχηματίσει ένα καταπληκτικό για 'κεινη την εποχή συγκρότημα, αποτελούμενο απ' τους **OTIS SPAN** (πιάνο), **Little Walter** (φουσαρμόνικα) και **Jimmy Rogers** (δεύτερη κιθάρα), έπαιζαν σε πολλά κέντρα, αλλά

(ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ BLUES)

και έξω ξεσήκωναν τον κόσμο με την δύναμη της μουσικής τους, η οποία βασιζόταν αφενός στην εκρηκτική φωνή αφετέρου στην εξίσου φοβερή συνοδεία των οργάνων. Οι παραπάνω ακολούθησαν μετά δική τους ξεχωριστή καριέρα, άλλωστε απ' το συγκρότημα του MUDDY WATERS, πέρασαν κι άλλοι σπουδαίοι BLUES-MEN, όπως ο BUDDY GUY.

Άλλοι εξίσου σημαντικοί μουσικοί των ΣΙΚΑΓΟ ΜΠΛΟΥΖ, ήταν ο Howling Wolf, παροιμιώδης για τον μεγάλο του όγκο, ο SONNY BOY WILLIAMSON, ακόμη κι άλλοι σπουδαίοι του είδους είναι ο Bobbly BLUES BLAND, ο πασίγνωστος B.B.King. Οι μεγάλοι αυτοί των ΣΙΚΑΓΟ ΜΠΛΟΥΖ γνώρισαν επιτυχία και μέχρι μέσα της δεκαετίας του '50, οπότε εμφανίστηκε το POK EN ΡΟΛΛ. Φυσικά τα BLUES εξακολουθούν να υφίστανται και να είναι και δημοφιλή, αλλά η μεγάλη ώθηση δόθηκε απ' αυτούς τους παραπάνω, οριοθέτες και εκφραστές ενός μουσικού ιδιώματος ξεχωριστού, αυτής της κραυγής της μαύρης φυλής, εξτρεμιστικής και συνάμα σοκαριστικής, για τον μη μαύρο, μουσικής, μ' αυτούς βγήκε απ' τα όρια της μαύρης φυλής και ακούστηκε παντού, συμβάλλοντας στην ελευθέρωση της έκφρασης από οποιαδήποτε δεσμευτικά κριτήρια χρώματος ή εμφάνισης.

Ήταν αυτοί που επίσης προετοίμασαν τον δρόμο για το πανόραμα που λέγεται POK 'N ΡΟΛΛ, "The Blues had a baby and they name it ROCK N ROLL," έλεγε ο MUDDY WATERS το POK EN ΡΟΛΛ που ήταν προιόν της δικής τους έκφρασης. Μιας έκφρασης που βγαίνει κατευθείαν απ' την ψυχή, δεν μένει σε επιφανειακά επίπεδα, αλλά εξιστορεί με πάθος τις ανθρώπινες αδυναμίες, την αγάπη, τον έρωτα, τον αγώνα για επιβίωση.

Τι άλλο να πει κανείς γι' αυτούς και για την μουσική τους, τα BLUES, ότι και να πει, τα λόγια φτηνούν από ένα σημείο κι ύστερα και δίνουν την σειρά τους στο ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ, αυθεντικό κι ατόφιο που τυλίγει αυτά, αλλά κι αυτούς που θα το νοιώσουν. — Υ.Γ. Ο σκοπός αυτού του πολύ σύντομου σημειώματος είναι μια πρώτη επαφή — για όσους δεν την έχουν — με αυτή την μουσική.

ΠΗΓΕΣ: "Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΡΟΚ", (ΠΗΤ ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΣ)

Γιάννης

"Θ' αφήσω τα μαλλιά μου
ως την πλάτη
και θα πουλήσω τις μπότες μου.
Αλίτες θα και μας
είναι γεννημένοι να χαλαπάζουν"

ΤΣΟΝΤΑ: Ντύθηκε τα ρούχα του πορνό. Αναγνωρίστηκε και καταξιώθηκε κοινωνικά και νομικά.
ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΕΣ - ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ - ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ..

ΤΙ ΛΙ ΠΙ Ν;

ΠΟΡΝΟ; οφθαλμαρρώστια; οφθαλμόλουτρο, ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ; ανωμαλία; ΒΙΑΣΜΟΣ;
Ή ΣΟΣΙΑΛ-ΠΑΡΤΟΥΖΟ-ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ;

Η ΣΤΑΥΡΟΔΟΣΙΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΠΡΩΘΗΘΗΚΕ;

Η κατάργηση της σταυροδοσίας εξαγγέλθηκε σαν μέτρο που αποσκοπεί στην εξυγίανση και πολιτικοποίηση της εκλογικής διαδικασίας. Πολλοί την θεωρήσαν σαν ένα ακόμα βήμα προς τον Σοσιαλισμό. Είναι όμως κάτι τέτοιο, ή μήπως έρχεται να ντύσει με καινούργια ρούχα τις ίδιες βασικές σχέσεις κράτους - πολίτη, που θέλουν την κεντρική εξουσία πανοδύναμη στην υπηρεσία του κεφαλαίου;

Επί σταυροδοσίας, μιας και το Ελληνικό κράτος δε μπορούσε να εξασφαλίσει τη συναίνεση του λαού με συλλογικές παροχές, την εξωφάλιζε μέσα από την ατομική εξυπηρέτηση και εξάρτηση του πολίτη από τον πολιτευτή (ρουαφρέτι). Το ρουαφρέτι βέβαια δεν απάλλαζε το λαό απ' την αθλιότητα, αλλά οι πολιτευτές λειτουργούσαν και σαν κυματοθραύστες της λαϊκής δυσαρέσκειας. Ο πολίτης μιας και δεν έβλεπε στον ήλιο μοίρα, μπορούσε να ελπίζει **ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΗ.**

Έτσι, η δυσαρέσκεια αποπροσανατολιζόνταν και εντοπιζόνταν σε πρόσωπα, αμβλύνοντας την αντίθεση κράτους - πολίτη. Αυτό όμως σήμαινε ότι η σχέση ψηφοφόρου - πολιτευτή ήταν περισσότερο ενισχυμένη απ' την σχέση πολίτη - κόμματος. Αυτό με τη σειρά του σήμαινε εξάρτηση του κομματος απ' τον πολιτευτή. Σήμερα, οι ανάγκες για την ενίσχυση της κεντρικής εξουσίας είναι αυξημένες. Είναι αναγκαία η αποδέσμευση της κεντρικής πολιτικής απ' τους πολιτευτές. Για να σχεδιάζεται και να εκτελείται έξω απ' τις λαϊκές πιέσεις,

που θέλοντας και μή μετέφεραν οι βουλευτές. Για να αυξηθεί η αποδοτικότητα της κυβερνητικής διαχείρισης στα πλαίσια μιας πολιτικής που εκσυγχρονίζει το κεφαλαιοκρατικό σύστημα.

Όσο για την απαραίτητη συνεισφορά του λαού, η απόσπαση της δε θα γίνεται πια απ' τους πολιτευτές, αλλά στηρίζεται σε καινούργιες μεθόδους, όπως "όργανα λαϊκής συμμετοχής" (βλέπε: μαζί στις ευθύνες χώρια στα δικαιώματα), κατάλληλα δομημένες κομματικές οργανώσεις κ.λ.π.

Παραπέρα, μέσα απ' την ασταυρία εξυπηρετούνται οι αυξημένες ανάγκες για παρουσία τεχνοκρατών στην κυβέρνηση και στο κοινοβούλιο. Γιατί οι τεχνοκράτες, ούτε μπορούν να ανταγωνιστούν εκλογικά τους καπάτσους πολιτευτές, αλλά

και είναι διαρκώς εκτεθειμένοι στην αντιδημοτικότητα της πολιτικής της "οικονομικής ανάπτυξης".

Από την σκοπιά των αναγκών του λαϊκού κινήματος, η κατάργηση της σταυροδοσίας ήταν μέσο για την εκπροσώπηση του στο κοινοβούλιο από άτομα με ιδεολογικο-πολιτικές δεσμεύσεις απέναντί του, καθώς και για τον αναπροσανατολισμό των εκλογικών ανταγωνισμών στις κατευθύνσεις της ταξικής πάλης. Σήμερα όμως, η αντιπαθία προς τον κομματαρχισμό, αξιοποιείται για να εξυγχιτισθεί ο τρόπος που ο λαός θα είναι στο περιθώριο των εξελξεων. Αυτά πέρα από μεγάλωσι μες διακηρύξεις και "αριστερές" φρασολογίες που στραγγαλίζουν τα οράματα στα πλαίσια του "εφικτού".

● Γιωργος

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΓΙΑΤΡΩΝ - ΑΡΡΩΣΤΩΝ

Και την υποτελεσματικότητα της θεραπευτικής ιατρικής

Απ' την στιγμή που για κάποιο λόγο καταφεύγει κανείς στον γιατρό, κατά την διάρκεια της συνάντησής τους, χωρίς συνήθως να το συνειδητοποιούμε, επιτελείται μια σύνθετη λειτουργία με τις ιδεολογικές, εξουσιαστικές, οικονομικές και θεραπευτικές πλευρές της.

Ι. ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

—Η άσπρη μπλούζα του γιατρού, παρά την πρακτική χρησιμότητά της, δρα σαν σύμβολο που υποβάλλει στον άρρωστο αλλά και στον γιατρό τους ρόλους που η αστική ιατρική τους επιφυλάσσει.

—Η συμπεριφορά του γιατρού: Δίνει εντολές με ύφος που δε σηκώνει αντίρρηση. Τον ρωτάς κάτι, όποτε ή δυστροπεί και δε σου απαντάει, σιωπαίνοντας "με νόημα", ή του παίρνεις τις κουβέντες "με το τσιγγέλι". Συνειδητά ή υποσυνείδητα επειδή κατέχει γνώσεις ιατρικής, πιστεύει πως έχει δικαίωμα να φέρεται στον άρρωστο σαν σε κατώτερο. Βέβαια στους αρρώστους με "κοινωνική δύναμη" και στους ανωτέρους του επισημονικά και επαγγελματικά, φέρεται με ευγένεια.

—Η πολυπλοκότητα των ιατρικών εργαλείων που φαντάζουν στρυφνά, ακατάληπτα, ικανά να προκαλέσουν τον πόνο. Η άγνοια του ασθενούς γι' αυτά και για τον σκοπό των διαφόρων χειρισμών που κάνει ο γιατρός κατά την διάρκεια της εξέτασης ή της επέμβασης, η πλατειά καλλιεργημένη τεχνοκρατι-

κή αντίληψη πως ο επιστήμονας ξέρει άρα αποφασίζει και η "ψαρωτική" συμπεριφορά του γιατρού, όλα αυτά δημιουργούν ένα κλίμα όπου συμπίεσμένος ο άρρωστος εκχωρεί στο γιατρό κάθε δικαίωμα ζωής ή θανάτου. Έτσι μπορούν και λειτουργούν χωρίς εμπόδια η οικονομική εκμετάλλευση του αρρώστου μέσα απ' τα παρακάτω κανάλια:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

—Ο ιδιώτης γιατρός - επαγγελματίας, κοιτάζει να μαθήσει τον άρρωστο που όντας γαλουχημένος με την ιδέα της "ανωτερότητας" του επιστήμονα, δικαιολογεί στον εαυτό του γιατί πρέπει να πείσει θύμα ληστείας εθελοντικά, καθώς μάλιστα πρόκειται για το κρίσιμο θέμα της υγείας του.

—Όταν πίσω απ' τον γιατρό βρίσκεται η ιδιωτική κλινική, ο γιατρός με την ιατρική πράξη γίνεται η αιχμή του δόρατος του ξεζουμίσματος του αρρώστου.

—Οι φαρμακευτικές εταιρίες, με το "λάδωμα" γιατρών εξασφαλίζουν ότι θα πουλάει τα φάρμακά τους. Εξ' άλλου οι μονοπωλιακές καταστάσεις στην φαρμακαγορά, ευνοούν ώστε τα φάρμακα λιγοστών πολυεθνικών επιχειρήσεων φάρμακου να είναι αυτά που φτάνουν στον άρρωστο. Λόγω του άγχους της αρρώστιας, της άγνοιας, της μειωμένης αντίστασης στο γιατρό που η κάθε πράξη του καθαγιάζεται καθώς αδιεμφισβήτητη θεωρείται επισήμονικά ορθή, ο άρρωστος δε φέρνει αντίρρηση σε ότι φάρμακο και αν του πλασσάρεται. Δηλ. η εταιρία του φαρμάκου πουλάει στην αγορά, χωρίς ο αγοραστής (άρρωστος) να έχει τη δυνατότητα να επιλέξει τι αγοράζει (δυνατότητα που έχει όταν αγοράζει π.χ. καρπούζια). Ο γιατρός και πάλι γίνεται η αιχμή του δόρατος της φαρμακευτικής εταιρίας, ο άνθρωπος κλειδί μέσω του οποίου πραγματοποιεί τα κέρδη της. Αυτή η λειτουργία διευκολύνεται κι απ' την πλατειά διαδεδομένη αντίληψη για την θαυματουργικότητα του φαρμάκου, ώστε ο άρρωστος πολλές φορές να πιστέψει αν κάποιος γιατρός δεν τον φορτώνει με ένα κάρρο φάρμακα.

—Φυσικά, μέσω της ιατρικής

πράξης δίνεται η δυνατότητα να πραγματοποιείται και το κέρδος των εταιριών που παράγουν ιατρικά εργαλεία, υλικά κ.λ.π.

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

Το μύθο πως η υγεία μας μπορεί να αποκατασταθεί πλήρως μέσα από την διάγνωση και την θεραπεία στο γιατρείο, στην κλινική ή στο νοσοκομείο, πρέπει να την καταρίψουμε πρώτα - πρώτα στον εαυτό μας. Σε πολλές χώρες ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, το επίπεδο υγείας παρουσιάζει στασιμότητα και χειροτέρευση ακόμα, ως προς ορισμένους δείκτες, παρά τις σημαντικές αυξήσεις των επενδύσεων κάθε χρόνο για την περίθαλψη (κυρίως νοσοκομειακή). Κι' αυτό γιατί οι αιτίες των περισσότερων ασθενειών (αυτών που οι γιατροί ονομάζουν "παθολογικές" αλ

λά και των "χειρουργικών"), βρίσκονται στην κοινωνία της κεφαλαιοκρατικής εκμετάλλευσής.

Η νοσηρότητα πηγάζει απ'τι εργασιακές σχέσεις, τον τρόπο που οργανώνεται το κοινωνικό περιβάλλον και από την καταστροφική του επίδραση στο φυσικό περιβάλλον. Αυτή η κοινωνία γεννά:

*Το άγχος του άνεργου, το στρές της απάνθρωπης πώλης με τις χίλιες δυο παρενέργειες στο νευρικό σύστημα.

*Την καταστροφή της υγείας του εργάτη, που για να μην πέσει το κέρδος του αφεντικού δουλεύει μέσα σε απará δεκτες συνθήκες που του σκάβουν σαν σαρράκι την υγεία.

*Το εργατικό ατύχημα.

*Τον ανταγωνισμό, την απανθρωπία, το δηλητήριο στις ανθρώπινες σχέσεις, την απόγνωση, το αδιέξοδο, τον αλκοολισμό, το ναρκωτικό, την τρέλ

λα, το ψυχοφάρμακο, την αυτοκτονία.

*Την καταστροφή του περιβάλλοντος, την μόλυνση του νερού, του αέρα, της γης, την υπερεντατική και ανορθολογική εκμετάλλευση της γης με τα φυτοφάρμακα, τις ορμόνες και ένα σωρό άλλες νοσογόνες ουσίες.

Αφού λοιπόν η αρρώστια γεννιέται μόνιμα πριν από το γιατρείο, όσο "καλό" γιατρό και να φτιάξεις (απ' αυτούς εκ των υστέρων κάνουν διάγνωση και δίνουν φάρμακα) οι αρρωστοί θα έρχονται συνέχεια και ο γιατρός θα μπαλώνει. Δε θα θεραπεύει, γιατί δεν θα χτυπά την αρρώστια εκεί που γεννιέται, γιατί δεν ασχολείται με την πρόληψη.

Και πρόληψη δεν είναι μόνο, οι ατομικοί κανόνες υγιεινής ή τα συχνά τσεκ - απ, για να ανακαλύψεις πιο γρήγορα ότι έχεις αρρωστήσει...

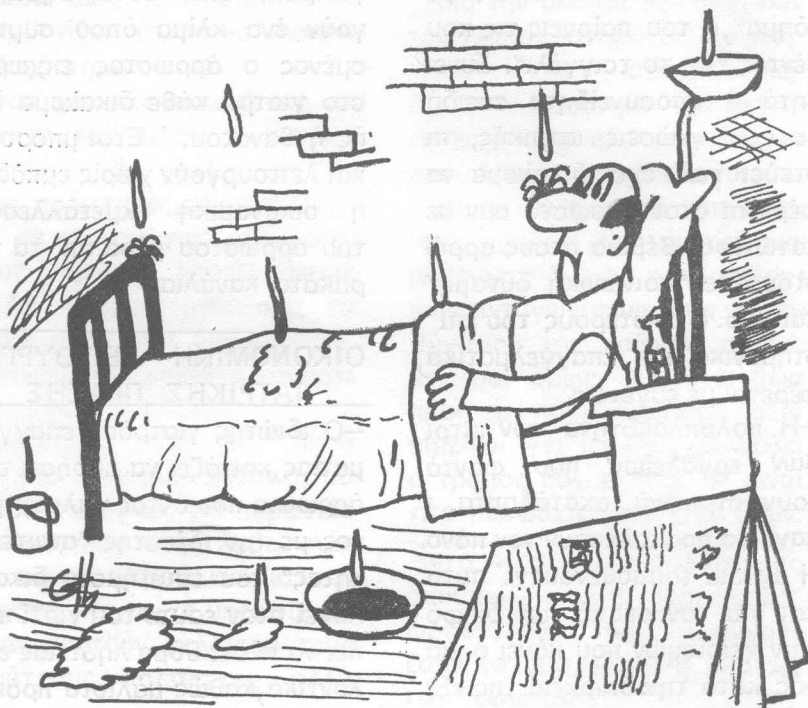
● Γιώργος

Νοσοκομείο Καβάλας και όχι μόνο...

Οι συνεντεύξεις που ακολουθούν, πάρθηκαν από γιατρούς του Νοσοκομείου Καβάλας. Η εκπρόσωπος των νοσοκόμων στο εργασιακό σωματείο του Νοσοκομείου, δηλώσε ότι καλύπτεται από την γνώμη του Προέδρου του σωματείου κ. Αργύρη Τυρολόγου.

Οι ερωτήσεις που τέθηκαν ήταν οι εξής:

- 1) Πως κρίνετε τις συνθήκες περίθαλψης στο Νοσοκομείο Καβάλας ποιοτικά και ποσοτικά; Ποιές οι προοπτικές;
- 2) Τι γίνεται από πλευράς πρόληψης και πρωτογενούς περίθαλψης στο νομό;
- 3) Για τη σχέση γιατρού - αρρώστου στο Νοσοκομείο, βλέπετε να υπάρχουν προβλήματα; Αν ναι, πού εντοπίζετε τις αιτίες τους; Πιστεύετε πως είναι αποτέλεσμα κυρίως ελλείψεων υλικοτεχνικών προτύπων θέσεων που η βελτίωσή τους θα σημάνει και την εξάλειψη των προβλημάτων;
- 4) Τι γνώμη έχετε για το Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ.) και την πορεία υλοποίησής του; Σε ποιά προβλήματα απαντά, σε ποιά όχι;
- 5) Καλλιεργείται μια αντίληψη, πως η ε

Εξασφάλιση της υγείας ενός λαού περνά κυρίως μέσα από την Αναμόρφωση του Νοσοκομείου και την διασφάλιση καλλιεργειών συνθηκών για την εξάσκηση της θεωρητικής Ιατρικής. Σε αντίθεση όμως με τον Νοσοκομειακό κεντρισμό και την κλασική θεραπευτική ιατρική, αναπτύσσεται ένα ρεύμα στον ιατρικό χώρο που εντοπίζει την γενεση της πλειοψηφίας των παθολογικών και χειρουργικών ασθενών, έμμεσα ή άμεσα στις παθολογικές ερμηνείες, εργασιακές και κοινωνικές σχέσεις που επιδρούν δυσμενώς και στο φυσικό περιβάλλον. Γι' αυτό ας τοις φτάνουν στο συμπέρασμα, πως ο προσανατολισμός της Ιατρικής Επιστήμης στο δίπτυχο διάγνωση - θεραπεία την καθιστά αναποτελεσματική, γιατί υπαίνει την κατάσταση αντί να επεμβαίνει στα αίτια. Έτσι, βλέπουν ένα νέο τύπο γιατρού με επιστημονική κατάρτιση, προσανατολισμένη κυρίως στην πρόληψη και κοινωνικό - πολιτική τοποθέτηση, στο πλευρό κάθε προσπάθειας για το πέρας των μεσων παραγωγής στους εργαζομένους και των κοινωνικών έλεγχων. Ποιά η αποψη σας; Πως προβείτε το κίνημα των νοσοκομειακών εργαζομένων απέναντι στα τρία τα δύο ρεύματα της ιατρικής;

Δρ. Σ. Σ. ΓΙΩΡΓΟΣ. Πρόεδρος Νοσοκομειακής Επιτροπής Ένωσης Ιατρών Νοσηλευτών πρώην Βορείου Ελλάδας Θεσσαλίας (Ε.Ι.Ν.Β.Ε.Θ.) στο Γενικό Νοσοκομείο Καβάλας.

1) Σε σύγκριση με τα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα - Θεσσαλονίκη) σαφώς υστερεί και στους δυο τομείς. Όμως, υπερτερεί σε σχέση με τις άλλες επαρχιακές πόλεις. Ποιτικά: Καλύπτει το σύνολο του πληθυσμού - χωρίς την απάμενη ετήσια με απολέση να πεφτεί η ποιότητα περίθαλψης. Οι προοπτικές υπάρχουν γιατί το παλιό Σανατόριο μπορεί να βησιώσει - όμως το πρόγραμμα που υπάρχει δεν υλοποιείται συντομα. Οι αναβολές οι καθυστερήσεις και η μη ύπαρξη ογκώλου εννου προγράμματος μας κάνει σκεπτικούς.

2) Δεν μπορώ να σας απαντήσω. Δεν ξέρω και τι ακριβώς γίνεται και αν γίνεται. Απόηλπι οά Νοσοκομείου σχεδόν τίποτε πέρα από ένα τμήμα Μεσογειακής αναμίας που λειτουργεί στον σταθμό αεροδρόμιας.

3) Οπωσδήποτε θα συμβάλλει πάρα πολύ. Υπάρχουν όμως και άλλα προβλήματα. Ζητήματα αγωγής συμπεριφοράς - μόρφωσης κ.λπ.

4) Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι πολύ καλή. Η πορεία υλοποίησής του θυμίζει χελώνα. Η υπάρχουσα κατάσταση με την αναβλή του θεσμού, δημιουργεί επιπλέον σοβαρά προβλήματα στα ήδη υπάρχοντα. Η πληρηεφαρμογή του (μάλλον ασταστο ονειρο) απαντά στο σύνολο των προβλημάτων. (Μας η υστέρηση εφέλη δεν απαντά σε κανένα

5) Υπάρχουν διάφορες τέτοιες σκέψεις και απόψεις. Προς το παρόν είναι διάφορα ρεύματα χωρίς να έχουν μια ανταπόκριση στην Ελλάδα. Σίγουρα έχουν κάποια βάση. Όμως δεν μπορούμε να τα δεχτούμε και με τον έντονο αυτό ενθουσιασμό.

ΤΡΑΪΦΟΡΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ. Νευρολόγος στο Γενικό Νοσοκομείο Καβάλας. Μέλος της Ε.Ι.Ν.Β.Ε.Θ.

1) Είναι απ' τα καλλίτερα επαρχιακά. Έχουν γίνει βήματα στον εφοδιασμό εργαλείων, υλικών κλπ. Βέβαια συγκριτικά με ξένα νοσοκομεία υπολείπεται κατά πολύ. Υπάρχουν προοπτικές με την παραχώρηση του παλιού Σανατορίου. Όμως πιστεύω, ότι θα πρέπει να λειτουργήσουν το Γενικό Νοσοκομείο και το Σανατόριο σαν δυο ανεξάρτητα ολοκληρωμένα Νοσοκομεία.

2) Είναι γνωστή η κατάσταση των εξωτερικών γιατρών κ.λπ. Ενδεικτικά αναφέρω ότι το ίδιο το Νοσοκομείο μόλυνει το περιβάλλον. Κανένας καθαρισμός των ρυών δεν γίνεται. Η περιοχή του καρνάγιου βρύθει από κωλοβακτηρίδια υψηλής αντοχής.

3) Νομίζω ότι η ερώτηση θα πρέπει να αφορά τη σχέση Νοσηλευτικού προσωπικού και αρρώστων. Πέρα από θέμα υλικοτεχνικής υποδομής είναι ζήτημα γενικής κατάρτισης. Είναι θέμα νοσηλευτικής εκπαίδευσης. Η κυρίαρχη ιδεολογία συντηρεί εξουσιαστικές σχέσεις. Η εξουσία αναπαράγει τα παιδιά της μέσα και έξω από το Νοσοκομείο και το χώρο της υγείας.

4) Πιστεύω ότι το Ε.Σ.Υ. που ψηφίστηκε στη βουλή αποτελεί κυρίως ρύθμιση των Εργασιακών σχέσεων στο Νοσοκομείο και όχι συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος υγείας.

Κύριο και βασικό στοιχείο για την αντιμετώπιση των υγειονομικών προβλημάτων, θεωρώ την σωστή λειτουργία του Ε.Σ.Υ. Η λειτουργία αυτή θα πρέπει να είναι φιλολαϊκή, αντιναφειοκρατική και να στηρίζεται.

Α) Στην ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων υγειονομικών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Β) Στην αποκεντρωμένη του ανάπτυξης που θα παρέχει την δυνατότητα σε κάθε υγειονομική περιφέρεια να προσφέρει το σύνολο των υγειονομικών υπηρεσιών.

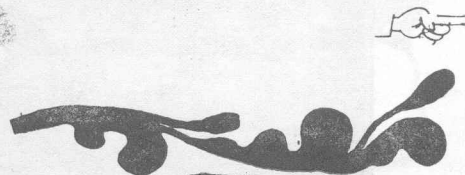
Γ) Στην αντίληψη ίσης και υψηλής στάθμης περίθαλψης για όλους τους πολίτες. Οι υπηρεσίες που θα προσφέρονται μέσα από το Ε.Σ.Υ. θα είναι:

Α) ΠΡΟΛΗΨΗ. Με κύρια πολιτική επιλογή την προστασία της Υγείας (σωματικής - ψυχικής) του Ελληνικού λαού, σε συνεργασία με την λεγόμενη σύνδεση του Ε.Σ.Υ. με την Τοπική αυτοδιοίκηση, με τους φορείς των εργαζομένων, πρέπει να διαφωτίζεται ο πληθυσμός και να προτείνονται λύσεις για την μείωση και έγκαιρη αντιμετώπιση νοσημάτων όπως τα κληρονομικά (π.χ. Μεσογειακή αναιμία) τα καρδιαγγειακά, ψυχικές παθήσεις κ.λπ. Να προχωρεί και να παρεμβαίνει στην εκτίμηση και τον έλεγχο συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, στην προσαρμογή της εργασίας στις ανθρώπινες δυνατότητες, σε προληπτικές ιατρικές εξετάσεις, στην πρόληψη εργατικών ατυχημάτων.

Β) ΕΞΩΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ. Με αντίληψη ότι η βασική ιατρική περίθαλψη παρέχεται έξω από το Νοσοκομείο, να προχωρήσει άμεσα στην κάλυψη όλης της Ελληνικής επικράτειας με ένα πλήγμα υγειονομικών σταθμών και την ανάπτυξη του θεσμού του Οικογενειακού γιατρού, που θα είναι σε θέση να αντιμετωπίζει όλα τα απλά ιατρικά προβλήματα και να στέλνονται στο Νοσοκομείο όσοι πραγματικά το χρειάζονται.

Γ) ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ. Όλα τα Νοσοκομεία να ανήκουν στο Ε.Σ.Υ. Ενίσχυση του ρόλου των περιφερειακών (επαρχιακών) Νοσοκομείων, με πλήρη ανάπτυξη της υλικοτεχνικής τους υποδομής και την επάνδρωσή τους με επιστημονικό προσωπικό υψηλής στάθμης, που δημιουργώντας κλίμα εμπιστοσύνης στους κατοίκους της περιοχής, θα σταματήσουν το ρεύμα της ροής των ασθενών στα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα - Θεσ/νίκη).

5) Κανείς, πιστεύω, δεν αμφισβητεί την αναγκαιότητα της πρόληψης, και ενός τέτοιου προσανατολισμού που αναφέρετε στην ερώτηση.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ: Πρόεδρος Εργασιακού Σωματείου Γενικού Νοσοκομείου Καβάλας, Διευθυντής Καρδιολογικού Τμήματος.

**ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ
ΑΝ ΔΕΝ ΛΥΘΕΙ ΣΕ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ, ΔΕΝ ΘΑ ΛΥΘΕΙ
ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ**

1) Αν σαν μέτρο κρίσης πάρουμε τα Διεθνή στάνταρς είναι άσχημες. Αν τα δούμε με την Ελληνική πραγματικότητα είναι καλές. Υπάρχουν τμήματα που λειτουργούν καλλίτερα και άλλα ελαφρώς χειρότερα. Αλλά σε γενικές γραμμές είναι καλό το επίπεδο.

• Οι προοπτικές είναι καλές από το γεγονός ότι ποσοτικά αναπτύσσεται το Νοσοκομείο και γίνεται 500 κλινών (με το νοίκισμα των κτιρίων του παλιού Σανατορίου και του Τραυματολογικού) και ποιοτικά δημιουργούνται νέα τμήματα και προστίθενται νέες θέσεις στο προσωπικό. Οι συνθήκες περίθαλψης είναι αποτέλεσμα πολλών παραμέτρων. Είναι θέμα του μισθού του προσωπικού, του χρόνου απασχόλησής του, της κοινωνικής κατάξωσής του — (και δεν μιλάμε για το ιατρικό προσωπικό που την κατάξωση του, την

κέρδισε, δεν του την χάρισαν, αλλά για το παρτίερικό προσωπικό. Γιατί είναι αναμφισβήτητο τεράστιο το έργο της αδελφής Νοσοκόμας. Σωστή περίθαλψη χωρίς κοινωνική κατάξωση της αδελφής, δεν νοείται) —.

Είναι ακόμη αποτέλεσμα πνευματικού και μορφωτικού επιπέδου του προσωπικού, από την καθαρίστρια μέχρι και τον γιατρό.

• Όλα θα λυθούν μέσα από μια ριζική αλλαγή στην υγεία και μέσα απ' την απελευθέρωση του κυκλώματος υγείας απ' την ιδιωτική πρωτοβουλία. Η υγεία είναι ατομικό δικαίωμα και όχι καταναλωτικό αγαθό και πρέπει να ανήκει στις υποχρεώσεις του κράτους προς τους πολίτες. Η οποιαδήποτε κατάσταση στο χώρο της υγείας, είναι αποτέλεσμα της πολιτικής και της φιλοσοφίας πάνω στο

πρόβλημα των πολιτικών δυνάμεων που κάθε φορά ασκούν την εξουσία.

2) Αυτό που γίνεται σε όλη την Ελλάδα γίνεται και στο νομό. Με διεθνή στάνταρς η πρόληψη και η πρωτογενής περίθαλψη είναι χαμηλή. Η πρόληψη είναι σε εμβρυϊκά επίπεδα. Για ελάχιστες παθήσεις γίνεται μια κάποια πρόληψη. (Κάτι για την Μεσογειακή Ανασμία, την Αγγειοματική πρόληψη). Τα Αγροτικά Ιατρεία και τα Εξωτερικά Ιατρεία του Νοσοκομείου, δεν είναι ικανά να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της πρωτογενούς περίθαλψης και λόγω έλλειψης ειδικευμένου προσωπικού.

Προγράμματα πρόληψης δεν υπάρχουν στην Ελλάδα παρα μόνον εμβρυωδώς. Ως εκ τούτου το Νοσοκομείο δεν έχει να προσφέρει και πολλά πράγματα. Αρκεί να σκεφτούμε ότι από κάθε εξωτερικό ιατρείο, περνούν την ημέρα 30-50 άτομα κατά ειδικότητα, και αυτά εξετάζονται για λίγο χρόνο από γιατρούς με ή και χωρίς ειδικότητα.

Το επίπεδο της πρωτογενούς περίθαλψης είναι παρόμοιο με του ΙΚΑ.

3) Όντως υπάρχουν προβλήματα. Είναι αποτέλεσμα κάποιων εκνευρισμών. Εκνευρισμοί, που έχουν κύρια σαν προέλευση τον βραχύ χρόνο απασχόλησης του γιατρού, που δεν του μένει χρόνος να ανταποκριθεί σε όλες τις ανάγκες του νοσοκομείου, την έλλειψη ήρεμου περιβάλλοντος εργασίας (επισκεπτήρια, συνοδοί, κ.λ.π.), έλλειψη επαρκούς προσωπικού.

Σίγουρα και λόγω χαμηλής αμοιβής του γιατρού. Είδατε, απ' ότου αρχίσαμε την κουβέντα μπήκαν στο γραφείο δύο συνοδοί. Ο βραχύς χρόνος δεν θα μπορούσε την ευκαιρία να τους απαντήσω και θα δημιουργήσει μια οξύτητα. Η σχέση λοιπόν γιατρού - αρρώστου είναι αποτέλεσμα της ψυχικής ηρεμίας. Οτιδήποτε δημιουργεί εκνευρισμό, διαταράσσει αυτή τη σχέση. Βέβαια, η ύπαρξη υλικοτεχνικών όρων βελτιώνει το άγχος του γιατρού και αυτό έχει επίδραση και στο θεραπευτικό αποτέλεσμα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι αδυναμίες και οι νοοτροπίες της κοινωνίας αναλογούν και στους γιατρούς. Πάντως είναι σπάνια τα περιστατικά γιατρών, που για χρηματισμό επιδεικνύουν δύστροπη συμπεριφορά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Απ' ότι ξέρουμε όμως όλοι, υπάρχει το φαινόμενο, να αξιοποιείται το Νοσοκομείο προς όφελος των ιδιωτικών ιατρικών συμφερόντων.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η θέση στο νοσοκομείο δημιουργεί κάποια κινητικότητα στο ιδιωτικό γιατρείο. Είτε γιατί κάποιοι θέλουν να μπουν στο Νοσοκομείο και περνούν απ' το Γιατρείο, είτε γιατί είναι ο γιατρός που τους ικανοποιεί. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ορισμένοι χρησιμοποιούν το Νοσοκομείο σαν χώρο χρηματισμού. Υπάρχουν κλινικές που δεν μπαίνουν αρρωστοί αν δεν περάσουν απ' το Γιατρείο.

• Όλα αυτά συμβαίνουν, γιατί και οι για

τροί είναι κομμάτι αντανάκλασης του υπόλοιπου κοινωνικού συνόλου με όλα τα προβλήματα.

Πάντως οι διαταραγμένες σχέσεις για τρου - αρρώστου, είναι αποτέλεσμα του εκνευρισμού σχεδόν στο σύνολό τους.

Δεν πιστεύω ότι το επίπεδο του γιατρού είναι τόσο χαμηλό, ώστε να είναι άλλες οι αιτίες της διαταραχής των σχέσεων.

4) Στην ερώτησή σας θα απαντήσω με μια ιστορική αναδρομή.

Όταν έγινε η επανάσταση στην Κίνα η ιατρική περίθαλψη ήταν σχεδόν ισοπεδομένη στο μηδέν. Οι άνθρωποι πεθαίνουν από αρρώστιες που σήμερα φαίνεται τρομερό να πεθαίνει κανείς από αυτές. Ο Μάο έκανε τους "Ευπόλητους γιατρούς", που με τα επιστημονικά δεδομένα δεν ήταν τίποτα παρα πάνω από προχωρημένους νοσοκόμους. Όμως το αποτέλεσμα ήταν τέτοιο, ώστε η περίθαλψη να ανεβεί και να μειωθεί το ποσοστό των θανάτων.

Αν οι γιατροί του συστήματος της εποχής εκείνης, παρέμεναν και σήμερα, θα ήταν οπισθοδρόμηση. Για τότε ήταν πρόδροσ.

Το Ε.Σ.Υ., είναι πολύ μεγάλη προσφορά εφ' όσον εφαρμόστεί. Σαν νομοσχέδιο είναι σημαντικό, γιατί χαρακτηρίζεται απ' την δυναμική η και μεταβάλλεται ανάλογα με τις ανάγκες της κοινωνίας. Δεν έχει στατικότητα. Πιστεύω πως θα επηρεάσει τόσο την πολιτική εξέλιξη, ώστε αν εφαρμοστεί θα καθορίσει τα πολιτικά πράγματα για πολύ. Σ' ότι αφορά την πορεία υλοποίησής του (χωρίς να αναφερθώ στις εξαγγελίες με τα χρονοδιαγράμματα, γιατί ξέρω ότι το Ε.Σ.Υ. θέλει υποδομή που χρειάζεται πολλά λεφτά) η πορεία είναι μάλλον η αναμενόμενη. Η εφαρμογή του θα απαντήσει σε πολλά προβλήματα.

Με την δυναμικότητα που έχει δεν θα αφήσει κανένα πρόβλημα αναπάντητο. Αυτός θα εξαρτηθεί και από το κατά πόσο οι κυβερνήσεις που θα υπάρξουν θα θεωρούν την υγεία του ατόμου, ατομικό δικαίωμα ή καταναλωτικό αγαθό. Κλασικό παράδειγμα η Αγγλία, όπου οι συντηρητικές κυβερνήσεις φέραν το Εθνικό σύστημα σε σημείο εξαθλίωσης. Αντίθετα στον Καναδά από το '75 εφαρμόστηκαν - μετά από ένα χρονικό διάστημα - των για την δημιουργία της υποδομής του - σύστημα υγείας και δεν βρίσκονται στο δίλημμα ιδιωτική ή κρατική προσφορά υγείας.

5) Αν ξεκινήσουμε απ' την πανάρχαια άποψη ότι το προλαμβάνει είναι καλλίτερο του θεραπεύει, τότε η έννοια προφύλαξης ενισχύει το σκέλος της περίθαλψης που είναι έξω από το νοσοκομείο.

Εάν δει κανείς σαν βασική έννοια την πρόληψη, από εκεί και πέρα η μεθοδευση της πρόληψης, οι δρόμοι που θα ακολουθήσουν τα προγράμματα πρόληψης απαιτούν την συμμετοχή και άλλων κοινωνικών φορέων. Δεν συμφωνώ ότι είναι μπάλωμα η ανάπτυξη του Νοσοκομείου. Δεν είναι μπάλωμα μιας κατάστασης η ανάπτυξη του Νοσοκομείου, και ειδικότερα στην Ελλάδα που ήταν υποαναπτυγμένο. Δεν φτάσαμε σε ένα σημείο ανάπτυξης ώστε τώρα να λέμε ότι υπεραναπτύσσουμε τα Νοσοκομεία.

Ξεκινούμε από πολύ χαμηλό επίπεδο για να επιτύχουμε κάποιες σωστές αναλογίες. Αυτή πιστεύω είναι και η πολιτική του υπουργείου. Βεβαίως το ζήτημα υγείας θα λυθεί με την ανάπτυξη της προληπτικής ιατρικής. Ο άρρωστος με προβλήματα στα στεφανιαία αγγεία της καρδιάς δεν θα γίνει καλά στο Νοσοκομείο.

Η πρόληψη θα τον οδηγήσει έξω από την ασθένεια. Για τα προγράμματα προληπτικής ιατρικής, σαφώς θα πρέπει να έχουν άμεση συμμετοχή και λόγο όλες οι κοινωνικές ομάδες που τις αφορά.

Η προσωπική μου άποψη είναι, ότι η ανάπτυξη μόνο του Νοσοκομείου δεν θα λύσει το πρόβλημα, όπως και μόνο η ανά

πτυξη της πρόληψης δεν θα λύσει το πρόβλημα, γιατί υπάρχουν αρρώστιες που προλαμβάνονται και άλλες που δεν προλαμβάνονται. Μιλάμε για ανάπτυξη Νοσοκομείου και όχι για υπερανάπτυξη.

● Σάββας - Γιώργος

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ» ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Πολιτικός γάμος, υφυπουργείο νέας γενιάς, λαϊκή επιμόρφωση κλπ. Είναι στοιχεία που το ΠΑΣΟΚ χρησιμοποίησε για να δικαιολογήσει την "σοσιαλιστική του" δήθεν υπόσταση.

Το καινούργιο νομοσχέδιο για την ενοποίηση των σωμάτων ασφαλείας δείχνει καθαρά τον εκσυγχρονιστικό ελγμό του ΠΑΣΟΚ, που μοναδικό σκοπό έχει να κατευθύνει την λαϊκή αντίδραση απέναντι στον τρόπο λειτουργίας της αστυνομίας και να δημιουργήσει ένα σύγχρονο στρατιωτικό αστυνομικό καθεστώς όπως απαιτεί το σύγχρονο αστικό κράτος.

Η ελληνική αστυνομία λειτουργούσε μέσα από ένα τεράστιο σύστημα χαφιέδων που είχε δημιουργηθεί μετά τον εμφύλιο.

Θυρωροί, περιπτεράδες και καφετζήδες ήταν τα αυτιά και τα μάτια της αστυνομίας στις γειτονιές. Από τη στιγμή που το σύστημα αυτό άρχισε να καταρρέει και δημιουργήθηκε η ανάγκη να αντικατασταθεί ο στρατός - σαν μέσο καταστολής - από μπάτσους, έπρεπε το κράτος να χτίσει ένα νέο αστυνομικό καθεστώς προσαρμοσμένο στα τελευταία επιτεύγματα της τεχνολογίας. Δημιουργούνται λοιπόν τα ΜΑΤ και τα ΜΕΑ, γίνονται προσπάθειες να ανέβει το πνευματικό επίπεδο των αστυνομικών, γιατί πραγματικά φαίνονταν ανίκανοι να αντιμετωπίσουν "τους τρομοκράτες" και "τους αναρχικούς".

Από την εποχή που εμφανίστηκαν κοινωνικά και πολιτικά κινήματα ενάντια στην κρατική εξουσία και τη βία του κεφαλαίου, το αστικό κράτος αντιπαραθέτει - σαν δύναμη καταστολής - το στρατό και την αστυνομία. Για να μπορέσει να δικαιολογήσει την δράση του κατασταλτικού μηχανισμού της, δημιούργησε μια σειρά από νόμους που συνεχώς "αλλάζουν" και φαίνονταν ότι εξυπηρετούν λαϊκά συμφέροντα, ποτέ όμως δεν θίγουν την βία και κατασταλτική δράση της αστυνομίας.

Για να πετύχει το κράτος την αστυνόμευση και τον πλήρη κοινωνικό έλεγχο, δημιουργεί αστυνομίες σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής (αστυνομία πόλεων, αγροφυλακή, λιμενική, ασφάλεια, χωροφυλακή κ.λ.π.).

Στην αιτιολογική έκθεση του "οργανισμού δημόσιας τάξης" όπως τιτλοφορείται το νομοσχέδιο για την ενοποίηση των σωμάτων ασφαλείας από το ΠΑΣΟΚ, ανάμεσα στα άλλα αναφέρονται τα εξής:

"Τα 10.000.000 ελλήνων, αστυνομεύονται από 44.000 αστυνομικούς, (χωροφυλακή, αστυνομία πόλεων, αγροφυλακή) δηλαδή ένας αστυνομικός αντιστοιχεί σε 227 κατοίκους. Η αναλογία αυτή είναι από τις ψηλότερες στον κόσμο (Ιαπωνία 1:1300, Βρετανία 1:650, Σουηδία 1:550, Δ. Γερμανία 1:500).

Αν μάλιστα υπολογίσουμε ότι στην Ελλάδα ασκούν αστυνόμευση και άλλες δυνάμεις (λιμενική, δασοφυλακή, οικονομική αστυνομία), η αναλογία πέφτει κάτω από το 1:200.

Αυτό όμως που είναι πραγματικά εκπληκτικό, είναι ότι η υπερβολική αυτή δύναμη δεν επαρκεί για αποτελεσματική αστυνόμευση. Έτσι η χωροφυλακή ζητάει αύξηση κατά 12.000 άνδρες, δηλαδή 48% και η αστυνομία πόλεων κατά 4.500 άνδρες, δηλαδή 39%. Αναλογες αυξήσεις ζητούν η δασοφυλακή, το λιμενικό και η θαλάσσια οικονομική αστυνομία"

ΠΟΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΑΠΟ ΜΑΣ ΘΑ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΜΠΑΤΣΟ,

Εκτός αυτού οι υποσχέσεις του Σκουλαρίκη για αναεωμένη αστυνομία μακριά από στρατιωτικούς κανονισμούς έπεσαν στο κενό. Με το άρθρο 3 και 5 η "ελληνική αστυνομία" χαρακτηρίζεται στρατιωτική σωμ με στρατιωτική πειθαρχία και ιεραρχία.

Οι αστυνομικοί οργανώνονται στρατιωτικά, οπλοφορούν, εφοδιάζονται με σύγχρονο οπλισμό και εκπαιδεύονται στα κέντρα εκπαίδευσης των ενόπλων δυνάμεων.

3 χρόνια διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ με το κεφάλαιο στην εξουσία και το λαό στην γωνία.

3 χρόνια με το ΠΑΣΟΚ πρωταγωνιστή της ταξικής αμβλυνσης και τού ήπιου κλίματος. Συμπαραστάτες στο έργο αυτό η Ν.Δ. και η παραδοσιακή αριστερά.

Αλλά ας θυμηθούμε λίγο παλιότερα. Το 1980 το κράτος δολοφονεί τον Κούμη και την Κανελλοπούλου.

Ο Ανδρέας στην συνεδρίαση της βουλής που ακολούθησε, έδωσε μαθήματα στα σώματα ασφαλείας για το πως πρέπει να χτυπιέται καλύτερα το λαϊκό κίνημα, ή μάλλον καλύτερα, κάποιες περιθωριακές αναρχικές ομάδες. Είπε χαρακτηριστικά πως το συγκεκριμένο αυτό μπλοκ των διαδηλωτών έπρεπε να το απομονώσουν τα ΜΑΤ και να το χτυπήσουν ένα τετράγωνο πάρα κάτω.

Το ΚΚΕ μίλησε για κάποιους ύποπτους προβοκάτορες, και πάει λέγοντας. Σήμερα γίνονται προσπάθειες από την "δικαιοσύνη" για να βρεθούν οι δολοφόνοι των Κούμη - Κανελλοπούλου. Μα ποιον κοροϊδεύουν επιτέλους; Θεωρούν το λαό τόσο αφελή;

Το ΠΑΣΟΚ διάλυσε τα ΜΑΤ κι έφτιαξε τα ΜΕΑ.

Όπου κι όταν στην καταπίεση κι εκμετάλλευση του

κεφαλαίου, το λαϊκό κίνημα αντιστέκεται και διεκδικεί τα ένπλα τμήματα καταστολής της εξουσίας βρίσκονται επί το έργον. Όποιες κοινωνικές αντιστάσεις ξεπερνούν τα όρια νομιμότητας του αστικού κράτους, χτυπιούνται αλύπητα. Πάει να πει δηλαδή, το ΠΑΣΟΚ απ' τη μια μεριά εκσυγχρονίζει κι απ' την άλλη καταστέλλει. Οποια διεκδίκηση, διαδήλωση, απέργια κλπ. ξεπερνάει την αστική νομιμότητα χτυπιέται. Καταλύσεις εργοστασίων, απεργίες, διαδηλώσεις για το οικολογικό, το στρατό, ποιότητα ζωής, αντιμετωπίζουν την κρατική βία και τρομοκρατία.

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. ΩΣ ΠΟΤΕ Ο ΑΟΠΛΟΣ ΛΑΟΣ ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΡΟΠΑΛΟΦΟΡΟΥΣ,

Αν ξεφυλλίσουμε εφημερίδες - περιοδικά κλπ. θα διαπιστώσουμε ότι η αστυνομία όχι μόνο "παραφέρεται", αλλά έχει καθιερώσει τη βία και την τρομοκρατία όπου η νομιμότητα του κράτους και της εξουσίας ξεπερνιέται. Διαβάζουμε χαρακτηριστικά:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Διεύθυνση Αστυνομίας Θεσ/νίκης, αισθάνεται την ανάγκη, μετά το θόρυβο που έγινε γύρω από την πορεία της Κίνησης των Οικολόγων Θεσ/νίκης, την 1.7.83 και τις συλλήψεις που ακολούθησαν, να πληροφορήσει την κοινή γνώμη ότι, η παραπάνω κίνηση πραγματοποίησε συγκέντρωση 70 περίπου ατόμων στην πλατεία Αγ. Σοφίας περί ώρα 18.30 και στη συνέχεια πορεία επί ποδηλάτων στους κεντρικούς δρόμους της Θεσ/νίκης...

Υστερα από αυτό διετάχθησαν οι παρισταμένες Αστυνομικές δυνάμεις να επέμβουν και τελικά συνέλαβαν αυτούς οι οποίοι πιασμένοι σε σχήμα αλυσίδας ηρνούντο να εγκαταλείψουν το οδόστρωμα. Όλοι οι συλληφθέντες είναι ηλικίας άνω των 20 ετών και οι ενέργειές τους στα δυο σημεία των παραπάνω οδών όπως γνωρίζουμε ήσαν προοχεδιασμένες με στόχο την πρόκληση κυκλοφοριακής ανωμαλίας και γενικής αναταραχής στο κέντρο της πόλεως, γι αυτό και η επέμβαση της Αστυνομίας απεσκοπεί στην έγκαιρη αποκατάσταση του νόμου και της τάξεως και αποφυγής γενικωτέρας αναταραχής.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ, 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1983
ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ 2-7-83 ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Την Παρασκευή 1 Ιούλη πραγματοποιήθηκε στους κεντρικούς δρόμους της πόλης διαδήλωση - πορεία με ποδήλατα. Η πορεία, που έγινε με πρωτοβουλία της Οικολογικής Κίνησης, πέτυχε να συσπειρώσει εκατοντάδες ποδηλάτες και να κάνει χειροπιαστή την αντίθεση σε κυκλοφοριακές λύσεις σαν τον περιφερει ακό δρόμο, που θα καταστρέψει το Σειχ Σου. Ακόμα να αποκτήσει σεβασμό και ενίσχυση των δικύκλων και να καταγγείλει την ιδεολογία του Ι.Χ. Για την πορεία είχε ενημερωθεί η τροχαία και διέθεσε μοτοσυκλετιστή για την διευκόλυνσή της. Παρ' όλα αυτά και ενώ η πορεία πλησίαζε στο τέλος της, με καθιστή διαμαρτυρία λίγων λεπτών στην οδό Μητροπόλεως, αστυνομική δύναμη επιτέθηκε απροειδοποίητα και συνέλαβε "σηκωτούς" τρεις ποδηλάτες. Στην απαίτηση του κόσμου να αφεθούν ελεύθεροι οι διαδηλωτές, οι αστυνομικοί πολλοί από τους οποίους δεν φορούσαν τους αριθμούς στις επωμίδες — απάντησαν με απειλές με το πρόσχημα ότι δήθεν παρακωλύονταν η συγκοινωνία, ενώ οι ίδιοι δημιουργούσαν το πρόβλημα.

Στην συνέχεια επιτέθηκαν βίαια — παρ' όλο που υπήρχαν και μικρά παιδιά — και χωρίς καν την παρουσία εισαγγελέα, συνέλαβαν άλλα δέκα άτομα. Αλλά και ακόμη μετά την διάλυση της συγκέντρωσης, δεν σταμάτησαν να απειλούν με σύλληψη κάθε ποδηλάτη που στέκονταν στο πεζοδρόμιο ή στην άκρη του δρόμου...

ΤΑ ΜΕΑ ΧΤΥΠΟΥΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Από το περιοδικό "ΡΗΞΗ":
...Η αντίδραση είναι ακαριαία - βίαιη επίθεση, ξύλο από τους αστυνομικούς και τους ΜΕΑτζήδες, τράβηγμα 10-15 ατόμων μεσ' τις κλούβες και τσαλαπάτημά τους. Υποχώρηση των διαδηλωτών πίσω στα προπύλαια που υποτίθεται ότι είναι και άσυλο. Όμως η διαταγή των Σκουλαρίκη - Δροσογιάννη είναι καθαρή: "Τσακίστε τους όπου και να πάνε" Γίνεται "επέλαση" (μέσα στα προπύλαια) από τους τραμπούκους των ΜΕΑ που επιτίθενται με καδρόνια και φωνές "θα σας γαμήσουμε" κ.λ.π. (Προηγούμενως 2-3 είχαν τραβήξει πιστόλια και τα έστρεψαν προς την διαδήλωση).

Εκεί διαλύεται προσωρινά η συγκέντρωση, και οι διαδηλωτές υποχωρούν προς την Νομική και τους γύρω δρόμους... Βέβαια οι συλλήψεις και η τρομοκρατία συνεχίζονται έξω από την Νομική, σχετικοί ή άσχετοι με την διαδήλωση συλλαμβάνονται στο δρόμο, πάνω από μηχανάκια μέσα από λεωφορεία. Οι συλληφθέντες ξεπερνάνε τους 20. Στις κλούβες προσφέρεται η γνωστή "πατροπαράδοτη" περιποίηση από την αστυνομία της αλλαγής...

ΟΜΑΔΑ ΝΕΩΝ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ:

Πόσο κοστίζει μια άδεια για μοτοσυκλέτα;

...Μια σφαίρα στην κοιλιά

Την Παρασκευή 27-4-84 το βράδυ, δυο αστυνομικοί πυροβόλησαν και τραυμάτισαν ένα νέο επει

δή δεν είχε άδεια στο μηχανάκι του!!! (Δεύτερη φορά μέσα σ' ένα μήνα που πυροβολούν και τραυματίζουν νέο. Προηγούμενο θύμα των αστυνομικών περιστροφών ήταν ένας νέος άνεργος οικοδόμος)... Για την καθημερινή βία της ανεργίας και της αστυνομίας πάνω στην νεολαία δε μιλάει κανείς υπεύθυνος "συμπολιτευόμενος" ή "αντιπολιτευόμενος" πολιτικαντής και δεν επιβάλλεται καμιά ποι νή στους δολοφόνους με στολή.

ΔΕΝ ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.

—ΝΑ ΔΙΩΧΝΟΝΤΑΙ ΟΙ "ΣΕΡΙΦΗΔΕΣ" ΠΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΝ.

—ΝΑ ΑΦΟΠΛΙΣΤΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

—ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΣΤΟΥΣ 200.000 ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΝΕΟΥΣ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΕΞΟΠΛΙΖΕΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ.

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" 24-8-84

... Στο μεταξύ στην Θεσσαλονίκη μικροεπεισόδια σημειώθηκαν στο χώρο του εργοστασίου της ΕΒ ΚΟ, που έχει καταληφθεί από 7μηνου από τους εργαζομένους, όταν υπάλληλοι της ΔΕΗ επιχείρησαν να πάρουν μηχανήματα ηλεκτροδότησης και να τα μεταφέρουν στην Πτολεμαΐδα. Οι εργαζόμενοι, που είχαν καταλάβει το χώρο, προσπάθησαν να τους εμποδίσουν και μπροστά στον κίνδυνο να δημιουργηθούν σοβαρά επεισόδια επενέβη δύναμη της Αστυνομίας για να ελέγξει την αγανάκτηση των εργατών. Η επέμβαση της αστυνομίας, προκάλεσε μικροεπεισόδια κατά την διάρκεια των οποίων αστυνομικοί απώθησαν βίαια τον γενικό γραμματέα του Εργατικού Κέντρου Θεσ/νίκης Παρ. Παρασκευόπουλο.

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" 26-9-84

ΠΥΡ ΕΝΑΝΤΙΟΝ 15χρονων

... Ακριβώς απέναντι από το νοσοκομείο της Βούλας, στην Χωροφυλακή, βρίσκονται τα όργανα που πήραν μέρος στην έφοδο της προηγούμενης νύχτας. "Ουδεν σχόλιον" λέει ο Χαρίλαος Φωτόπουλος, από την ασφάλεια Προαστίων. "Ό,τι σας πει ο κ. ταξίαρχος" λέει ο 23χρονος χωροφύλακας Δημήτρης Γούναρης. Ο 25χρονος Παναγιώτης Γιαννακόπουλος φεύγει στην σκάλα μόλις βλέπει την φωτογραφική μηχανή. Κι ο διοικητής του τμήματος μας διαβάζει το σήμα που στάλθηκε στην Διεύθυνση Χωροφυλακής: "Δυο χωροφύλακες του τμήματος Βούλας και ένας της ασφαλείας Προαστίων αναγκάστηκαν να πυροβολήσουν στον αέρα, όταν λίγο μετά τα μεσάνυχτα..."!!!

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" 29.9.84

ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ

...Δεκάδες τηλεφωνήματα έγιναν χτες το βράδυ στην "Ε" για περιπτώσεις που η αστυνομία "παραφέρθηκε". Συγκεκριμένα μια παρέα φοιτητών και σπουδαστών ...ήρθαν στα γραφεία της "Ε" και κατήγγειλαν τα εξής: Περίπου στις 11 το βράδυ μεγάλη αστυνομική δύναμη πήγε στην πλατεία Εξαρχείων και άρχισε τις αυθαίρετες συλλήψεις.

Άλλα επτά άτομα με έγγραφη καταγγελία τους, που έφεραν στα γραφεία της "Ε", χτες βράδυ καταγγέλλουν "την αυθαίρετη αστυνομική βία και τρομοκρατία".

Το Σεπτέμβριο του '83 το "Ποντίκι" δημοσίευε το παρακάτω σχόλιο.

"Μπάτσοι" και μπάτσοι.

Στο περιοδικό "Απόπειρα" που εκδίδεται στην Χαλκίδα, δημοσιεύτηκε η φανταστική περιγραφή μιας νύχτας στο κρατητήριο. Σ' αυτήν υπήρχε και ο χαρακτηρισμός "μπάτσοι", χωρίς να γίνει ται συγκεκριμένη αναφορά σε τόπο, χρόνο, ή χώρα. Αυτό όμως δεν εμπόδισε τις τοπικές αρχές να σύρουν στα δικαστήρια τον Ανδρέα Ρουμελιώτη, υπεύθυνο για τον νόμο του περιοδικού και τη Σούλα Πεπέ που έγραψε το ...επίμαχο κείμενο. Η κατηγορία; "Περίυβριση αρχής δια του Τύπου βέβαια"!

ΘΕΑΜΑΤΙΚΗ ΗΤΑΝ Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Τα όργανα της ασφαλείας μπήκαν μεσάνυχτα στο σπίτι της Πεπέ και της ζήτησαν να τους ακολουθήσει στο Τμήμα, χωρίς ένταλμα σύλληψης και χωρίς την παρουσία δικαστικού, όπως απαιτεί ο νόμος. Η κοπέλα κατήγγει

λε ότι στο τμήμα τη χτύπησαν και την έβρισαν με τον πιο χυδαίο τρόπο.

ΜΑΖΙ ΤΗΣ, διαμαρτύρονται για τις διώξεις, η Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών Εύβοιας και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μέτικα.

Γεώργιε - Αλέξανδρε Μαγκάκη, τι λές;

Υπουργέ δημόσιας τάξης Σκουλαρίκη, εσύ;...

ΠΟΝΤΙΚΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ – ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Βλέπουμε ότι η αστυνομία δεν καταστέλλει μόνο κινητοποιήσεις εργαζομένων, οικολόγων, κινήματα για το στρατό κλπ., αλλά και συγκεκριμένα τοπικά περιοδικά.

Κάποιες άλλες προσπάθειες που έγιναν - για να αμφισβητηθεί στην πράξη η μονοπώληση των μέσων μαζικής ενημέρωσης - με την λειτουργία ελεύθερων ραδιοφωνικών σταθμών είχαν κι αυτές την ίδια τύχη. Το ράδιο "Ελεύθερη ραδιοφωνία", ο ραδιοφωνικός σταθμός του ΑΝΤΙ, του ΚΚΕ εσωτερ. κ.λ.π. έκλεισαν μετά από παρεμβάσεις της αστυνομίας, και οι υπεύθυνοί τους τραβιούνται στα δικαστήρια.

ΑΠΟ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗ – ΠΕΙΡΑΤΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ένα πολύ σοβαρό για σας τους ερασιτέχνες, ειδικά, ζήτημα. Η παρανομία σας. Τι πιστεύετε γύρω από αυτό το μύθο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μα δεν αντιμετωπίζουν μόνο εμάς παράνομα. Στην ουσία το κράτος, η άρχουσα τάξη, οι μηχανισμοί της, βλέπουν παράνομα κάθε τάση διαμαρτυρίας ενάντια στην απλόχερη αποχαύνωση της ιδεολογικοπολιτικής χειραγώγησης του λαού μας. Όσο για μας, αξίζει να τονιστεί και μια υποκριτική, ειρωνική αντίφαση. Τα μηχανήματα, τα κιτ, τα σχέδια πομπών, οι κεραίες και ό,τι έχει σχέση με το τεχνικό υλικό δημιουργίας και λειτουργίας ενός πομπού, είναι ελεύθερα στο εμπόριο. Το κράτος κερδίζει απ' αυτά. Επιτρέπει λοιπόν την αγορά τους, απ' α γ ο ρ ε ύ ε ι όμως την χρησιμοποίησή τους.

Την νύχτα αυτή η αστυνομία
μάζεψε τους αλήτες απ' το πάρκο
πλάκωσε το εκατό

κι ακουγόταν ως εδώ η σειρήνα.

Φύγε - φύγε όσο έμεινε καιρός

Γιατί η νύχτα στο κρατητήριο είναι κρύα.

(Δ. Σαββόπουλος)

Ιορδάνης - Θόδωρος

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΗΣΤΕΣ

Μπορεί η ομαλή μετάβαση στον "σοσιαλισμό" να μην φαίνεται στον ορίζοντα και να μην φανεί ποτέ. Δεν πρέπει όμως να 'χουμε παράπονα απ' το ΠΑΣΟΚ και τους "σοσιαλιστές" του.

Αλλαγές, ...αλλαγές παντού. Αλλά γές στην αστυνομία, αλλαγές στον 20-1 στρατιωτικό κανονισμό, αλλαγές στις συμφωνίες για τις βάσεις. Αλλαγές παντού χωρίς όμως ν' αλλάξει τίποτε προς το καλλίτερο. Και η Αριστερά!! Κι απ' αυτήν δεν πρέπει να 'χουμε παράπονα. Έπιασε πρώτη θέση στον ΕΞΩΣΤΗ και βλέπει - όχι με μεγάλη ευχαρίστηση - το θέαμα, χειροκροτάει, κριτικά και σκέφτεται.

Και όχι μόνο αυτό.

Για βάσεις μιλάει η αριστερά; Για βάσεις και η κυβέρνηση. Για ΝΑΤΟ και ΕΟΚ η αριστερά; Για τα ίδια και η κυβέρνηση. Για Εθνική Αντίσταση η αριστερά; Για Εθνική Αντίσταση και ο πρωθυπουργός κύριος Ανδρέας Παπανδρέου. Για τους Αμερικανούς, για τις χούντες, για την Κύπρο για όλα, όλοι κάτι έχουν να πούν. Ουσιαστικές και αποφασιστικές λύσεις δεν δίνονται, βέβαια το λαϊκό αίσθημα όμως ηρεμεί η πολιτική σκηνή ησυχάζει. ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΔΙΚΑΙΩΘΕΙ;

Σε λίγο όποιος αναφέρει την παραπάνω έκφραση θα χαρακτηρίζεται δογματικός.

Σημασία έχει ότι οι μέρες περνάνε. Το ΠΑΣΟΚ λίγο - πολύ έχει εξασφαλίσει την επανεκλογή του, η αριστερά μπροστά στην αμηχανία της μετατόπισε λίγο τις επιλογές της (μέχρι να υιοθετηθούν κι αυτές απ' το ΠΑΣΟΚ αφού έτσι κι αλλιώς είναι α κίνδυνες) και ο λαός που περιμένει "το σύνθημα" κάποτε θα χάσει την υπομονή του και τότε α λ λ ο ι μ ο ν ο σ τ ο υ ς "κύριους" που ποτέ δεν υπολόγισαν την Δύναμή του

ΝΕΟΛΑΙΪΣΤΙΚΟ ΑΛΛΑΛΟΥΜ

ή

ΑΛΛΑ ΛΟΓΙΑ Ν' ΑΓΑΠΙΟΜΑΣΤΕ

ΤΡΕΦ '58, ΜΙΚΡΟ ΚΑΦΕ, ΒΕΓΓΕΡΑ, ΝΤΙΣΚΟ ΩΚΕΑΝΙΣ
ΦΑΣΤΦΟΥΝΤΑΔΙΚΑ ...

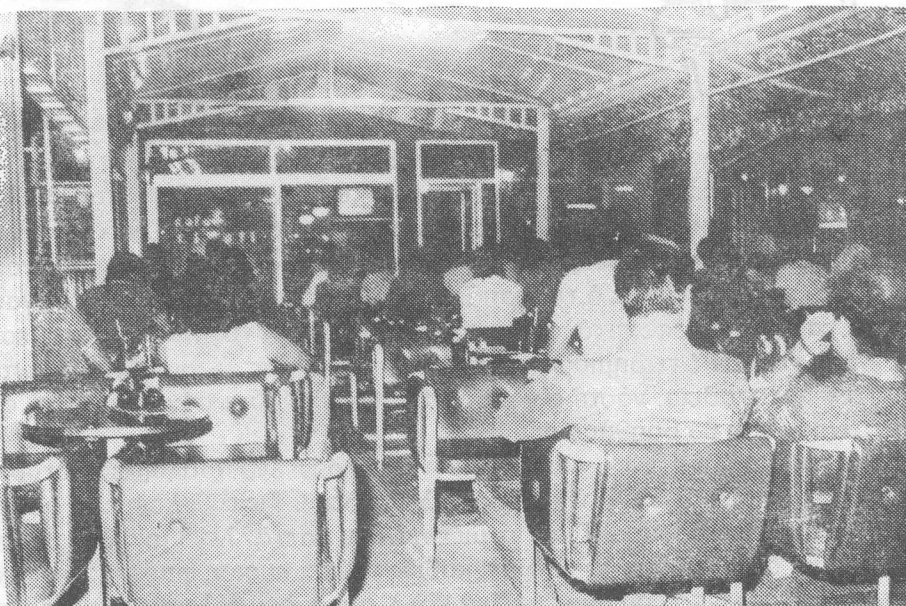
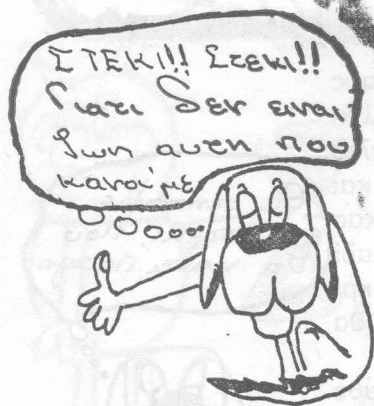
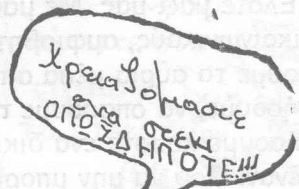
και να ο νέος ανώτερος υπάλληλος που σκάει από ζωή και έχει ένα λαμπρό μέλλον, πλαϊή η γυναίκα του που προσέχει την σιλουέτα της και παίζει τέννις και παραδίπλα τα ξανθά και στρουμπουλά παιδιά που καταβροχθίζοντας ένα σαντουϊτσάκι με ζαμπόν, κασέρι, τυρί, σαλάμι, ρώσικη, αυγό, ντομάτα, ντολμαδάκια, σχολιάζουν τον κύκλο της γκόμενας που περνάει.

Δεν είμαστε πουθενά αλλού, παρά στην Ερυθρού Σταυρού. Η Οδός που έγινε η μικρή πόλη στη μεγάλη πόλη της Καβάλας. Μια μικρή πόλη που σφίζει από ζωή, χαρά, δημιουργικότητα, φαντασία, χιούμορ, συλλογικότητα. Το μέρος που οι νεοί μας με ελάχιστα χρήματα, πολλές φορές και δωρεάν, πίνουν το ποτό τους και συζητούν, τι άλλο τα προβλήματά τους. Πολιτιστικά, κοινωνικά, οικολογικά, συνδικαλιστικά.

Μη νομίζετε όμως; Υπάρχουν και πιο μικρές πόλεις στην πόλη μας. ΜΥΡΟΒΟΛΟΣ\ΑΝΟΙΞΙΣ, ΛΙΜΑΝΑΚΙ και πάει λέγοντας. Εδώ τα πράγματα διαφοροποιούνται ελάχιστα. Λίγο πιο ακριβές τιμές - σαφώς καλύτερη θέα. Απέραντη ησυχία, καθασπρέπει πελάτες. Απταιστή εμφάνιση των πελατών. Μπλουτζινάκι ξεφτισμένο μαλλιμέχρι τον ώμο, αξιοπρεπείς συζητήσεις για ποδόσφαιρο, γυναίκες κ.λ.π.

Σοσσοσες! Ησυχία - Μιλιά. Κοιτάξτε αυτό που ποτέ δεν ξανάδατε. Νεκρική σιγή, αφοσίωση, το μυϊκό και νευρικό σύστημα δουλεύουν όσο ποτέ άλλοτε, ΕΞΟΧΙΟΝΙΖΕΙ. Είμαστε φυσικά στις παραλιακές καφετέριες με τα περίφημα βίντεο.

Κατά μυστηριώδη τρόπο, όλοι όσοι κάθονται στις θαυμάσιες αυτές καφετέριες, έχουν γυρισμένο τον κύκλο τους στηνθάλασσααντί να ισχύει το αντίθετο.

Μάθαμε πως αρκετοί πελάτες αυτών των καφετεριών, έχουν ζητήσει τελευταία από τους ιδιοκτήτες να μεταφέρουν τις τηλεοράσεις προς την μεριά του λιμανιού, για να συνδυάζεται η παρακολούθηση των βίντεο, με την θέα της φυσικής ομορφιάς του καθαρότατου λιμανιού μας και τον περίπατο του ελάχιστου μα εξαιρετικού κόσμου.

Η πανέμορφη βιομηχανική και τουριστική πόλη της Καβάλας, διαθέτει ακόμη, πάμφθηνες παραδοσιακές ταβέρνες, θαυμάσιες πλαζ, που η κυβέρνηση και ο δήμος της Καβάλας παρέδωσαν στο λαό δωρεάν, το πανέμορφο διοικητήριο, τα πάμφθινα ξενοδοχεία, το πεντακάθαρο και καταγάλανο λιμάνι που σφίζει από εμπορική ζωή και τέλος τα κ' τ'α συμμετρικό και ομοιόμορφο τρόπο χτισμένα παραδοσιακά σπίτια στο κέντρο της πόλης.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΗΝ ΒΡΕΙΣ.

Μήπως θα θέλατε να πληρώνετε λιγότερο για τον καφέ ή το ποτό σας; Μήπως θα θέλατε να αντικατασταθεί το καμάκι από κάτι άλλο; Μήπως θα θέλατε να γελάτε πιο πολύ, να δημιουργείτε πιο πολύ, να οργανώσετε την ζωή σας όπως εσείς θέλετε; Μήπως θα θέλατε να σταματήσετε τον ανταγωνισμό στις σχέσεις της νεολαίας και να βαλετε τερμα στη σαπίλα που διέπει τις σχέσεις μας;

Μήπως θα θέλατε να περνατε ελεύθερα την ώρα σας κι όχι μόνο, αλλά δημιουργώντας ;

Εμπρός να φτιάξουμε και να δημιουργήσουμε την ζωή μας όπως εμείς θέλουμε. Να αμφισβητήσουμε έμπραχτα την εξάρτηση και την αλλοτρίωσή μας.

Ας βαλουμε επιτέλους τερμα στον κρετινισμό και την μιζέρια που "σκεπάζουν" τη ζωή μας.

Ελατε μαζί μας. Με μας τους "π ρ ο β ο κ α τ ι ρ ε ς" "αναρχικούς" αντικοινωνικούς, αμφισβητίες του κοινωνικού κατεστημένου, να ζήσουμε και να χτίσουμε το αύριο μέσα απ' τους αγώνες του σήμερα. Να επιχειρήσουμε, να προσπαθήσουμε, να σπασουμε τα μούτρα μας. Να δεχτούμε πίκρες και χαρές μαζί. Ας γεννήσουμε καποτε ένα δικό μας, κατάδικό μας χώρο. Που να μην ελεγχεται απο κανέναν. Που να μην μπορεί κανένας να μας προτείνει και να μας συμβουλεύσει "καλοπροαίρετα". Μόνο εμείς.

Μ'ενα στεκι
κατι χρεται
βρε παιδι

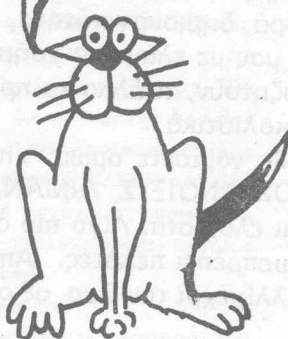
Έτσι λοιπόν. Καλώς ή κακώς σήμερα στην Καβαλαυπαρχουν αρκετοί απ' αυτούς τους "κακούς ανθρώπους" που αναφερθηκαν πιο πάνω. Διαθέτοντας μαλλον λίγα λεφτα > καθέννας μας μπορούμε να νοικιάσουμε ένα σπίτι. Αν είναι δυνατόν παλιό και μεγάλο. Βάζοντας ο καθεις την φαντασία του να δουλέψει, το επιπλώνουμε και το διακοσμούμε. Φερνουμε ό,τι αγαπάει ο καθέννας πιο πολύ. Βιβλία, όργανα, κασσετες, δίσκους, στερεοφωνικά, αφίσσες, έντυπα. Δειλά - δειλά αλλά σταθερά διαδίδουμε προς τα έξω ότι δημιουργήσαμε το χώρο μας. Όσοι είναι ν' ανταποκριθο'ν στην προσπάθεια, γάστε σίγουροι θάρθουν. Κι όχι μόνο θάρθουν, αλλά θα συμμετσχουν και θα βοηθήσουν.

Αυτα σε πρώτη φάση. Κι ας δούμε γιατί έτσι πρέπει να πράξουμε. Γιατί ο ελεύθερος χρόνος μας δεν θέλουμε να είναι "ανελεύθερος". Γιατί θέλουμε να οργανωθούμε και να αμφισβητήσουμε. Γιατί η μιζέρια δεν παει άλλο. Γιατί δεν θέλουμε να πρελλαθούμε, δεν θέλουμε να γίνουμε καθώς πρέπει κύριοι, επιστήμονες τεχνοκράτες, δεν θέλουμε να τρ παιζουμε μαζική κουλουρά, δεν θέλουμε ν' αυ οκ'ονήσουμε. Για να βγούμε απ' την "φι λακή" και να σμίξουμε όλοι μαζί.

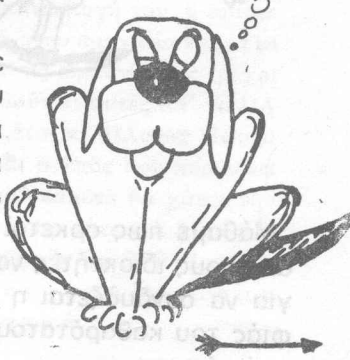
Ναι > λοιπόν. Έγινε το στεκι μας. Είπαμε οτι όλοι μαζί θα το φτιάξουμε. Θα βαλουμε την φαντασία μας να δουλεψει, θα δουλεψουμε. Δι'αδη μόνοι μας θα ξεκινήσουμε κατι. Π ρ ο β ο κ α τ ι ρ ε ς π ρ ο τ ε ι το στεκι μας θ ι ε ι ν α ι α υ τ ο δι α χ ε ι ρ ι ζ ο μ ε ν ο.

Υπαρχουν διαδωσεις
για στεκι;
Δεν πρέπει να
μεινω αν' εξω

Θα σπασουμε
ενα στεκι, που
θα κανει παταγο

Αν όμως μείνουμε σ' αυτό δεν κάνουμε τίποτα. Τ' στέκι μας θα γίνει ρουτίνα, θα εκφυλιστεί, και θα φτάσουμε απ' κεί που αρχίσαμε.

Γιαυτό πρέπει πρώτα απ' όλα εμείς μεταξύ μας να αναπτύξουμε στοιχεία τέτοια που να μας δένουν να μας ενωνουν. Ν' αλλάξουμε τη νοοτροπία μας. Ν' ανοίξουμε "μέτωπα" παντού. Συνεργασία, η συλλογικότητα, ο αλληλοσεβασμός, η τιμιότητα, η δυναμικότητα πρέπει να ναι τα πρώτα που θα γίνουν πράξη.

Έτσι λοιπόν θα κατακτήσουμε και θα διαμορφώσουμε όλοι μαζί το χώρο μέσα στον οποίο θέλουμε να ζήσουμε.

Μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι η πάλη των τάξεων δεν είναι μια παλιά ιστορία αλλά μια ζωντανή πραγματικότητα, που για να ξεπεραστεί πρέπει να ξέρουμε από σήμερα που βαδίζουμε και πως. Πάντως το σίγουρο είναι πως δεν πρόκειται να μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια μέχρι ν' αλλάξει η κοινωνία μας. Μέσα απ' το στέκι μπορούμε να βγάζουμε εφημερίδα ή περιοδικό. Μπορούμε να γεμίζουμε σελίδες ολάκερες με χιλιάδες προβληματισμούς

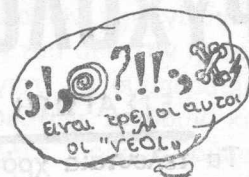
Ν' αμφισβητήσουμε έμπραχτα το μονοπώλιο των μέσων επικοινωνίας και πληροφόρησης.

Να φτιάξουμε τον δικό μας ραδιοφωνικό σταθμό. Για φανταστείτε! Ένας ελεύθερος σταθμός στα χέρια μας σημαίνει: Όχι μόνο εμείς, αλλά και πολύς άλλος κόσμος ακούει διαφορετική μουσική απ' αυτήν που μας πλασάρουν σήμερα. Ακούει τους εναλλακτικούς τρόπους για να αλλάξουμε και να καλυτερέψουμε την ζωή μας. Ακούει ζωντανές κι αληθινές συνεντεύξεις απ' τους τόπους δουλειάς και μόρφωσης.

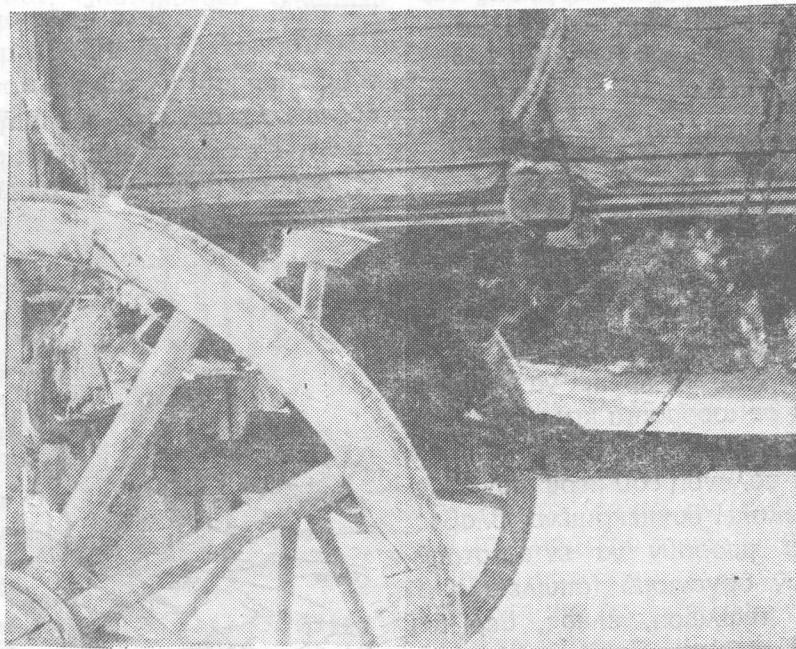
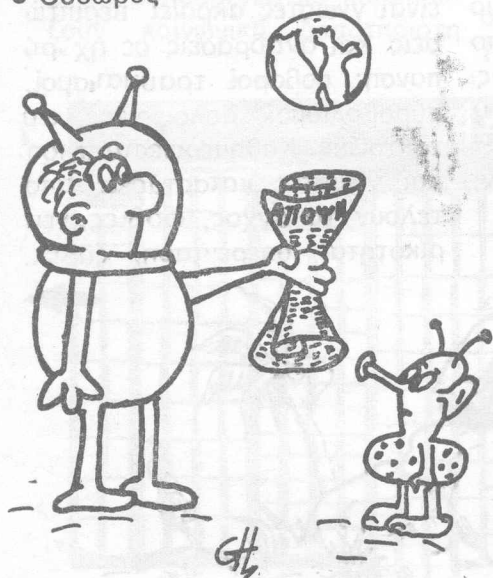
Να ξεπεταχτούν μέσα απ' το στέκι μας ομάδες δουλειάς, που θα δουλεύουν θέματα όπως: πολιτιστικά, οικολογικά, για την γυναίκα, για τον στρατό, για την ελεύθερη ραδιοφωνία, για την σεξουαλική καταστολή των νέων και τόσα άλλα.

Βάζοντας λοιπόν ένα μικρό πετραδάκι όλοι μας θα φτιάξουμε ένα μεγάλο βράχο που θα πιέζει, θα πιέζει, θα πιέζει και που θα σπάσει ένα μεγάλο αυγό. Θα ξεπεταχτεί έτσι ένα έμβρυο: το κίνημα νεολαίας στην Καβάλα

• Θόδωρος

Είμαστε δυο είμαστε
είμαστε δυο είμαστε
είμαστε δυο είμαστε
ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΟΜΩΣ ΘΑ ΤΟ
ΣΤΙΑΣΟΥΜΕ

ΟΙΚΟΨΥΧΟΛΟΓΙΑ Ή ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΟΡΙΣΜΟΣ ΕΝΝΟΙΩΝ

Τα τελευταία χρόνια έχει αναπτυχθεί ένας νέος κλάδος της ψυχολογίας, η οικό-ψυχολογία ή ψυχολογία του περιβάλλοντος, που έχει να παρουσιάσει εντυπωσιακά συμπεράσματα και δεδομένα από έρευνες που έχουν γίνει σε μια προσπάθεια εντοπισμού των συνεπειών από τη μόλυνση του περιβάλλοντος στην ψυχική υγεία του ανθρώπου.

Ο καθορισμός των αρμοδιοτήτων και των ορίων της οικό-ψυχολογίας που ακολουθεί συμβάλλει στην οριοθέτηση της ανάλυσης-παρουσίασης που θα γίνει στην συνέχεια:

Η ψυχολογία του περιβάλλοντος είναι μια θεωρία που θεωρεί τον άνθρωπο σαν μια ύπαρξη που βάζει στο χοντρή στην ζωή της και που μπορεί να επιδράσει πάνω στο περιβάλλον αλλά και να δεχτεί ενεργητικές επιρροές. Όταν ο άνθρωπος επιφέρει αλλαγές στο περιβάλλον του, αλλάζει και ο ίδιος (...)

Σύμφωνα με σύγχρονες αντιλήψεις η υγεία είναι κάτι περισσότερο από έλλειψη αρρωστίας. Έτσι, όχι μόνο ο οργανισμός αλλά και το πνεύμα του κάθε ανθρώπου, που στοιχειοθετούν μια ενότητα, θα πρέπει να βρίσκονται σε ισορροπία και αλληλοεπίδραση.

Η μόλυνση του περιβάλλοντος προκαλεί συγκεκριμένες βλάβες που μπορούν να εντοπιστούν στον οργανισμό (απώλεια ακοής, τύφλωση, έλκος, δερματικές παθήσεις, ασθματικά νυσση

ματα, καρκίνος κτλ.) και να αντιμετωπιστούν αναλόγα. Οι διαταραχές όμως στην ψυχική ισορροπία δύσκολα αντιμετωπίζονται, κι ακόμα πιο δύσκολα πείθεται κανείς ότι οι αιτίες βρίσκονται και στην μόλυνση του περιβάλλοντος.

ΓΙΑΤΟ ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΗ ΤΑΥΤΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ ΜΕ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.

Ποιότητα ζωής είναι το σύνολο των φυσικών και πολιτιστικών προσφορών. Είναι η ποιότητα και η ποικιλία των αγαθών και των παρεχομένων υπηρεσιών, που είναι προσίτα σε όλα τα μέλη μιας κοινωνίας, καθώς και η κατάσταση των μελών αυτής της κοινωνίας προς αυτά τα αγαθα και τις υπηρεσίες. Συνοπτικά, η ποιότητα ζωής οριοθετείται κατά τον ΒΟΓΕΖ από τους παρακάτω παραμέτρους: κοινωνικές σχέσεις, διανομή υλικών αγαθών, πνευματικές αξίες, σημασία των ηθικών αρχών, οροι διαβίωσης.

Επομένως η ποιότητα ζωής ορίζεται όχι μόνο με αντικειμενικούς δείκτες (υλικοτεχνικός εξοπλισμός, καταναλωτικά αγαθα) αλλά και με υποκειμενικούς δείκτες (ψυχική ευαισθησία, επικοινωνία, θέληση για λαϊκή συμμετοχή, απομονωση, αλλοτρίωση).

ΕΡΕΥΝΕΣ - ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Αντικείμενο μελέτης και έρευνας έγιναν αρχικά οι ψυχολογικές επιπτώσεις από τον θόρυβο δηλ. η ηχορύπανση. Θόρυβοι πάνω από 50 ντεσιμπέλ είναι ενοχλητικοί, ενώ θόρυβοι πάνω από 70 ντεσιμπέλ (ηλεκτρικά σκούπα) γίνονται ανυπόφοροι και προκαλούν έντονες αντιδράσεις.

Απο ανακοινώσεις στον τύπο είναι γνωστές ακραίες περιπτώσεις και αντιδράσεις σε ηχορύπανση: σοβαροί τραυματισμοί, πυροβολισμοί, δολοφονίες, αυτοκτονίες. Καθημερινές ωστόσο και γνωστές καταστάσεις αποτελούν το αγχος, φοβίες, νευρικότητα, υπερένταση, ζάλεις,

... της πόλης σκλαβοί εμπρός εμπρός..

ίλιγγοί, πονοκέφαλοι, έλειψη και δυσκολία συγκέντρωσης, έπιθετικότητα, κυκλοθυμίες, σεξουαλική ανικανότητα.

Οι παραπάνω ψυχοσωματικές δυσάρεστες καταστάσεις, που μπορούν να οδηγήσουν σε νευρώσεις, έχουν διαπιστωθεί σε έρευνες που έχουν γίνει σε εργοστάσια και σε πληθυσμούς που κατοικούν κοντά σε αεροδρόμια.

Η ακουστική μόλυνση μπορεί αυτή καθαυτή να μην προκαλεί ψυχική διαταραχή, αλλά με βεβαιότητα χειροτερεύει την κατάσταση των πιο ευαίσθητων και ήδη διαταραγμένων ατόμων.

Εκτός από την φυσική ενόχληση στην ακοή, η ακουστική ρύπανση, με το αίσθημα αδυναμίας και αδικαιολόγητων βασάνων (π.χ. ήπτησεις αεροπλάνων, κομπρεσέρ, τηλεόραση κτλ) ενισχύει στα άτομα την οργή και αδυνατίζει την άμυνα και την ανοσία του οργανισμού. Ταυτόχρονα συγγενείς και φίλοι αρνούνται να τους επισκεπτούν λόγω του θορύβου, ενώ ολόκληρες περιοχές ακουστικά μολυσμένες δεν παρουσιάζουν κοινωνική δραστηριότητα

τα και πνεύμα ομάδας ή και εγ καταλείπονται από τους φυσικούς τους κατοίκους για να μεταβληθούν σε γκέτο του υπόκοσμου.

Σε τέτοιες περιοχές γίνεται ελάχιστη χρήση των κοινοχρήστων χώρων (κήποι, πάρκα, δρόμοι) ενώ αποφεύγεται η ζωή στα μπαλκόνια, ταράτσες, παράθυρα. Εσωστρέφεια, εγωκεντρικός, επιστροφή στην ιδιωτική ζωή, ανικανότητα επικοινωνίας εμποδίζουν μια φυσιολογική ζωή και την ανάπτυξη υγιών διαπροσωπικών σχέσεων.

Επιμένουμε στην ακουστική ρύπανση και στις δραματικές της επιπτώσεις στην ψυχοσωματική υγεία του ανθρώπου για τους παρακάτω λόγους:

1. Γιατί μελετήθηκε διεξοδικά, 2. γιατί οι έρευνες αυτές έχουν επιστημονικά τεκμηριωθεί με μετρήσεις αναμφισβήτητες και παρατηρήσεις και συμ

περάσματα που αντέχουν σε κάθε έλεγχο και κριτική, 3. γιατί ο άνθρωπος έχει πλήρη συνείδηση των αλλαγών που γίνονται στην διάθεσή του από την ηχορύπανση, 4. γιατί τα συμπεράσματα των ερευνών ισχύουν και για τις άλλες μορφές ρύπανσης (οπτική, γευστική, του αέρα κτλ.)

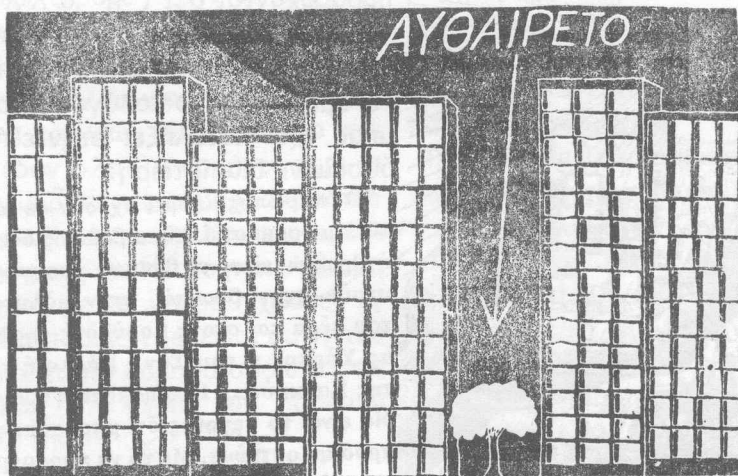
ΝΕΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τα τελευταία ωστόσο χρόνια το ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ του Βερολίνου, προσπάθησε να κλείσει το κενό στην έρευνα για την μόλυνση και από άλλες ρυπανογόνες πηγές.

Κοινά παραδεκτές απόψεις για τις ψυχολογικές επιπτώσεις από την μόλυνση, που καθημερινά βιώνονται και γίνονται αντικείμενο συζητήσεων και διενέξεων, επανεξετάζονται τώρα για την ορθότητά τους, ώστε να μη μπορεί να αρνηθεί κανείς την ύπαρξή τους και τις βλαβερές συνέπειές τους.

Τη βασική, θέση του Ινστιτούτου αποτελεί η άποψη ότι κάθε μορφή περιβαλλοντολογικής μόλυνσης μειώνει την ποιότητα ζωής του πληθυσμού. Έτσι υψηλοί θόρυβοι, δυνατές μυρωδιές, χημικές τροφές, αμφίβολες γεύσεις, κακόγουστες διαφημίσεις, συνθετικά ρούχα, βρώμικες ακτές, η υποχρεωτική μουσική στα σούπερ - μάρκετ, η κακόγουστη αρχιτεκτονική των πόλεων και των εσωτερικών χώρων, και άλλες καθημερινές καταστάσεις υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής, χωρίς δυστυχώς να γίνονται πάντα αντιληπτές, και το χειρότερο χωρίς να θεωρούνται υπεύθυνες ή και συνυπεύθυνες για την εκδήλωση των ψυχικών διαταραχών.

Ενδεικτικά μόνο αναφέρονται ορισμένες συσχετίσεις που έ

**Η Οικολογία δεν είναι ουτοπία
είναι αγώνας για άλλη κοινωνία.**

χουν προκύψει από την ερευνητική δουλειά, οι οποίες δεν θα πρέπει να θεωρηθούν απομονωμένες από το συνολικό κοινωνικό περιβάλλον, την προσωπικότητα, την ευαισθητοποίηση του κάθε ατόμου και την συνολική αντίληψή του για το περιβάλλον.

1. Η μόλυνση του αέρα προκαλεί μείωση στο αίσθημα ευζωίας, ικανοποίησης, χαράς του ανθρώπου, σε αντίθεση με κατοίκους μη-μολυσμένων περιοχών.

2. Πληθυσμοί με καθαρό αέρα μένουν πιο συχνά στο ύπαιθρο, κάνουν περιπάτους, επισκέπτονται γνωστούς και φίλους.

3. Κάτοικοι περιοχών με μειωμένη μόλυνση εμφανίζονται ανθεκτικοί στο άγχος και στο στρες εκτιμούν περισσότερο τους συνανθρώπους τους, είναι κοινωνικοί, εγκάρδιοι, πρόθυμοι για βοήθεια, και κατανόηση.

4. Αντίθετα σε περιοχές με μόλυνση επικρατεί νευρική κατάσταση, επιθετικότητα, απομόνωση στο σπίτι, εγωκεντρισμός, περιορισμός αυθόρμητων δραστηριοτήτων.

Σίγουρα η χαμηλή ποιότητα του περιβάλλοντος δεν είναι η μοναδική αιτία για την χαμηλή ποιότητα ζωής, αποτελεί όμως παράγοντα που ενισχύει και διευκολύνει την εκδήλωση μιας σειράς από ψυχικές διαταραχές και γενικά του αισθήματος "ότι κάτι δε πάει καλά με μένα", αίτημα ακαθόριστο και άκρως διαβρωτικό.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Παρατηρήσεις είχαν γίνει από μας τον Αύγουστο του 1980, όταν παρατηρήθηκε μεγάλη διαρροή υδροθείου από τις εγκαταστάσεις του συγκροτήματος της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων της Καβά

λας, ενώ είχαν εμπειρικό χαρακτήρα και δεν έγινε δυνατό να στηριχτούν επιστημονικά, έδειχναν τα παρακάτω:

α. ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ για το οικολογικό μέλλον της περιοχής.

β. ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ότι οι ίδιοι οι κάτοικοι και τα παιδιά τους μπορεί να έχουν μολυνθεί χωρίς να το γνωρίζουν ή να μπορούν να το διαγνώσουν οι γιατροί.

γ. ΦΟΒΟΣ να εκδηλωθούν τα συμπτώματα μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα.

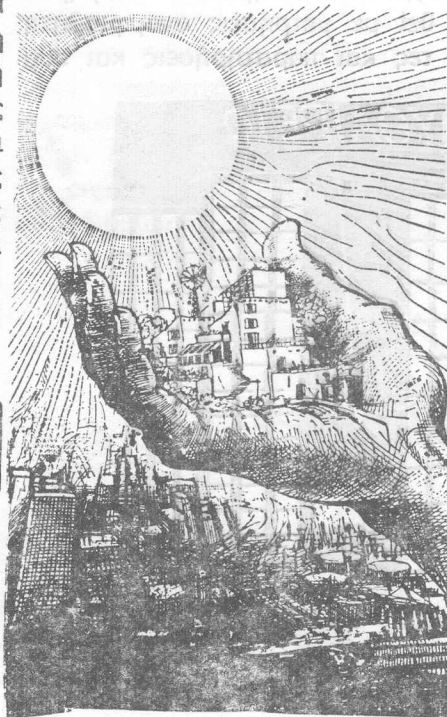
δ. ΕΥΚΟΛΟΠΙΣΤΙΑ να δέχονται αβυσάνιστα πληροφορίες σχετικές με τη μόλυνση του περιβάλλοντος που επιδέχονται αμφισβήτηση.

ε. ΠΑΝΙΚΟΣ πρόσκαιρος να εγκαταλείφτει η περιοχή.

ς. ΑΙΣΘΗΜΑ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ να ελεγχθεί η αλήθεια, και α π ρ ο σ τ ά τ ε υ τ ο υ απέναντι στην μονόπλευρη πληροφόρηση της διοίκησης του Εργοστασίου και της Πολιτείας.

η. ΑΠΑΘΕΙΑ για το μέλλον της πόλης, για την υγεία των κατοίκων και γενικά ότι αφορά τα κοινά προβλήματα.

θ. Τελικά α ί σ θ η μ α π ρ ο σ α ρ μ ο γ ή ς στις νέες συνθήκες διαβίωσης.

Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Το βασικό επιχείρημα όσων εθελοτυφλούν και αρνούνται τη σημασία της προστασίας του περιβάλλοντος, κεντρώνεται στη γνωστή προσαρμοστικότητα. Ο άνθρωπος, επιμένουν, μπορεί να προσαρμοστεί στις πιο αντίξοες συνθήκες ζωής: στρατόπεδα συγκέντρωσης, επιβίωση σε πολέμους, σε ατυχήματα, σε απομονωμένες περιοχές, σε μικρούς και κλειστούς χώρους, στις σύγχρονες πολυκατοικίες, και τελικά σε υψηλές μολύνσεις από τη ραδιενέργεια ή και στην ιδέα μιας πυρηνικής καταστροφής (βλ. ταινία "Η επόμενη μέρα"). Έχει ακόμη εντελώς υποκριτικά και ψευτο-επιστημονικά υποστηριχτεί, ότι οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν με διαφορετικό τρόπο τη μόλυνση του περιβάλλοντος: δηλ. οι περισσότεροι την αποδέχονται, οπότε, συμπερασματικά, οι λίγοι και ευαίσθητοι θα πρέπει να εγκαταλείψουν τις μολυσμένες περιοχές αντί να διαμαρτύρονται για τις άσχημες συνθήκες ζωής. Επιχειρείται αντιστροφή των ρόλων με το να παραδέχονται ό τι η α λ λ ο τ ρ ι ω μ έ ν η κατάσταση είναι η φυσιολογική.

Ο αμερικάνος οικολόγος Ντουμπος έχει καταλήξει στην εξής δυσόιωνη διαπίστωση:

"Ο άνθρωπος μπορεί σχεδόν σε όλα να προσαρμοστεί. Είμαι βέβαιος ότι οι άνθρωποι είναι σε θέση να προσαρμοστούν στην βρωμιά, στην μόλυνση του αέρα και στους θορύβους της Νέας Υόρκης ή του Σαν - Πάολο ή και της Καλκούτας. Η πραγματική τραγωδία είναι το γεγονός ότι μπορούμε να προσαρμοστούμε. Με το να προσαρμόζεται όμως ο άνθρωπος, χειροτερεύει τις συνθήκες ζωής τους, χωρίς να έχει ξεκαθαρίσει μέσα του ότι ένα παιδί που θα γεννηθεί και θα μεγαλώσει σε αυτό το περιβάλλον, έχει ελάχιστες ευκαιρίες και δυνατότητες να α

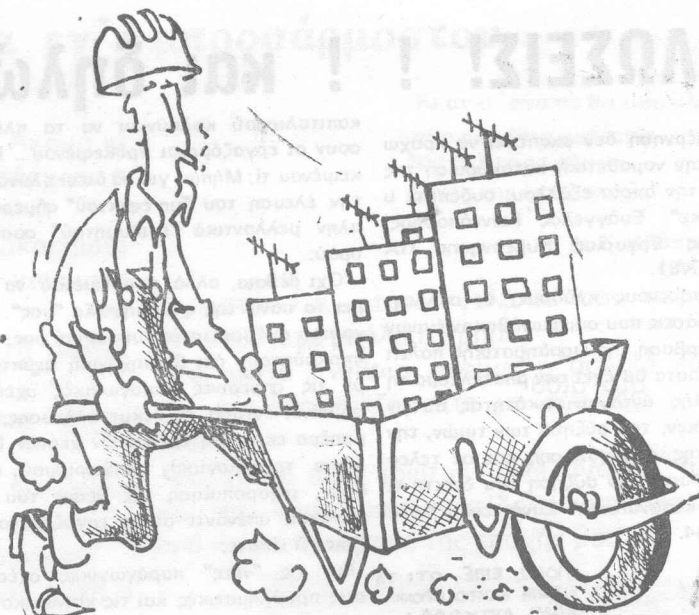
ναπ Ξε το σωματικό και ψυχικό δύναμικό σου.....

Είναι παραπάνω από αναγκαίο εμείς σαν κοινωνία και σαν Κρατος να στραφούμε σε αυτό το πρόβλημα όχι τόσο γιατί πλησιάζει η τελειωτική καταστροφή του πλανήτη, αλλά γιατί αν εμείς δεν καταλάβουμε πολύ καλά τι σημαίνει για το μέλλον της ανθρωπότητας το περιβάλλον, ίσως συμβεί κάτι χειρότερο από μια τελειωτική πυρηνική καταστροφή, δηλ. μια αυξανόμενη υποβάθμιση της ποιότητας ζωής". (Μετ. τ. Σ.)

Στην ίδια αυτή "αρχή" της προσαρμοστικότητας στηρίζεται και η νέα πολιτική επιλογή της εγκατάστασης Διαλυτηρίου Πλοίων και Χυτηρίου στον βαριά μολυσμένο κόλπο της Καβαλας. Με την αποτελεσματική τακτική του "σαλαμιού", επιχειρείται η σταδιακή προσαρμογή του ντόπιου πληθυσμού στην ισορροπία της λειτουργίας νέων άκρως ρυπογόνων μονάδων στην περιοχή. Μπαίνουν σε εφαρμογή όλες οι δοκιμασμένες τεχνικές των διλλημάτων (π.χ. έργα στο περιβάλλον), και καπιταλιστικοί μεθοδοί εκμεταλλεύσεως μη ανακυκλούμενων φυσικών πόρων.

Ρωτάμε ετομενεις μαζί με τον Μ. Μποσκουτ:

"Το ξερατε ..ότι οι εργάτες που αφυρηματούν και καλαφάτιζουν στα ναυπηγεία, οι οδηγοί των μεγάλων φορτηγών, το 45% των εργατών στα χυτήρια και σχεδόν όλοι οι εργάτες των σιδηροδρόμων προσβάλλονται από μερική κώφωση. Και ακόμη ότι η χημική και πετροχημική βιομηχανία, με τις υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις της, είναι αυτή που απειλεί πιο σοβαρά από όλες τις άλλες την υγεία του προσωπικού της."

ΤΑ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ

Για την παραπλάνηση του σύγχρονου καταναλωτικού τύπου ανθρώπου, χρησιμοποιείται συχνά το δίλημμα "εργασία ή περιβάλλον", που αποσκοπεί μέσω της ανεργίας στον εκφοβισμό των πλατιών μαζών, στην παράλυση κάθε οικολογικής πρωτοβουλίας. Στο στιγματισμό και περιθωριοποίηση των οικολόγων και των συνειδητοποιημένων πολιτών σαν άτομα "βολεμένα" (και υπερευαίσθητα). Θεωρούμε ωστόσο και την αντιστροφή του διλήμματος "περιβάλλον ή υγεία" ως εξίσου αποπροσανατολιστική.

Προτείνουμε το παρακάτω σχήμα για την αντιμετώπιση οικολογικών προβλημάτων:

1. Οι οικονομικοί - τεχνικοί - περιβαλλοντολογικές μέλεις πρέπει να προηγηθούν από την εγκατάσταση ή μεταφορά της βιομηχανικής μονάδας, όπου θα γίνεται συνολική αντιμετώπιση μειονεκτημάτων και πλεονεκτημάτων, όπως δημιουργία νέων θέσεων αλλά και χάσιμο παλιών, εναλλακτικές επενδύσεις κτλ.

2. Έγκυρη πληροφόρηση από όλους τους φορείς και όλα τα μέσα ενημέρωσης για όλες τις μελέτες, πρόσβαση σε αυτές του κάθε πολίτη.

3. Ουσιαστική δέσμευση της πολιτείας και των αναδόχων επιχειρηματιών για την προστασία του περιβάλλοντος.

4. Μόνιμος έλεγχος της προστασίας του περιβάλλοντος από ανεξαρτητους φορείς (Πανεπιστήμιο, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Επιμελητήρια κ.αλ.)

5. Λαϊκή συνένωση για κάθε αλλαγή στην ποιότητα ζωής μετά από έγκυρη και ολοκληρωμένη πληροφόρηση.

Ελπίζουμε η προστασία του περιβάλλοντος, όπως αυτή παρουσιάστηκε κάτω από το πρίσμα της οικοψυχολογίας, να κριθεί ως ένας πρωταρχικός στόχος της πολιτείας, των πολιτών και του κεφαλαίου, για να μη χρειαστεί στο μέλλον να κάνουμε χρήση και του τρίτου διλλήματος: "περιβάλλον ή ψυχασθένεια".

Μηνάς

ΔΗΛΩΣΕΙΣ! ! ! και δηλώσεις! ! !

"Η κυβέρνησή δεν σκοπεύει να προχωρήσει στην νομοθετική κατοχύρωση της ΑΤΑ - την οποία εξάλλου, ουδέποτε υποσχέθηκε". Ευάγγελος Γιαννόπουλος, Υπουργός Εργασίας Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ 31/7/81.

"Σε ορισμένους κλάδους, οι συλλογικές συμβάσεις που συμφωνήθηκαν έγιναν καθ' υπέρβαση της εισοδηματικής πολιτικής, και αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση της ανταγωνιστικότητας αυτών των κλάδων, την αύξηση των τιμών, την μείωση της απασχόλησης και σε τελευταία ανάλυση, την αύξηση του δείκτη τιμών του καταναλωτή" Συνέντευξη Αρσένη 24/7/84.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΕ, ΟΤΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΜΕΝ ΔΥΣΚΟΛΑ;

KARL MARX

100

ΧΡΟΝΙΑ ΜΟΝΑΞΙΑΣ!

Αφού θεοποιήσαμε την "ουδέτερη", "αταξική", "εθνοσυμφέρουσα" ανάπτυξη, τώρα οι εργαζόμενοι πρέπει να προσκηγύσουν και να δεχτούν να θυσιάσουν στον βωμό της. Οι "σοσιαλιστές" υπουργοί εξηγούν στους εργαζόμενους, πως αν ζητούν παραπάνω μισθούς απ' αυτούς που ανέχονται οι βιομήχανοι, θα είναι υπεύθυνοι για την αύξηση των τιμών και την ανεργία, γιατί οι καυμένοι οι βιομήχανοι θα αναγκαστούν να αυξήσουν τις τιμές των προϊόντων και να προβούν σε απολύσεις προκειμένου να μη μειώσουν και να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους. Με λίγα λόγια υπεύθυνοι για την κρίση θα είναι οι εργαζόμενοι που διεκδικούν ένα ανεκτό επίπεδο ζωής και όχι το κεφάλαιο. Ποιό απλά, τα βάρη της κρίσης του

καπιταλισμού καλούνται να τα πληρώσουν οι εργαζόμενοι προκειμένου... Προκειμένου τί; Μήπως για να διευκολύνουν την έλευση του "μη εφικτού" σήμερα πλην μελλοντικά "επιθυμητού" σοσιαλισμού;

Όχι βέβαια, αλλά προκειμένου να πάρει τα πάνω της η βιομηχανία "μας". Μόνο που οι "μαρξιστές" υπουργοί μας, μας αποκρύπτουν ότι βιομηχανική ανάπτυξη με τις σημερινές παραγωγικές σχέσεις, σημαίνει ένταση της εκμετάλλευσης, παρπέρα εκτόπιση εργατικών χεριών (και λόγω τεχνολογίας), πληθωρισμού, κέρδους, ισχυροποίηση της θέσης του κεφάλαιου απέναντι στους εργαζόμενους. Πώς; Τί είπατε;

Για τις "νέες" παραγωγικές σχέσεις στις προβληματικές και τις κοινωνικοποιημένες;

"Ουδέποτε φανταστήκαμε βεβαίως ότι επρόκειτο να κοινωνικοποιήσουμε βιομηχανίες γραμμής ... Αν εμείς δεν επέμβουμε θα κλείσει μια επιχείρηση την οποία χρειαζόμαστε μακροπρόθεσμα. Οι επιχειρήσεις αυτές που δεν πέφτουν στις κατηγορίες που προγραμματικά έχουμε πει ότι θέλουμε να κοινωνικοποιήσουμε, θα αποδοθούν στον ιδιωτικό τομέα εφ' όσον το επιθυμεί ο ιδιωτικός τομέας. Εμείς ζητούμε να τις παραλάβουν ιδιωτικά συμφέροντα. Δεν έχουμε καμιά επιδίωξη ούτε είχαμε ποτέ". Συνέντευξη Παπανδρέου 27-7-84.

"Πουλάρω τις προβληματικές" Αρσένης 1/8/84.

"Τα έξι σημεία της προσέγγισης όπως διατυπώθηκαν από την πλευρά των τριών, είναι ότι ο πρωθυπουργός υπογράμμισε ιδιαίτερα στην συνάντηση.

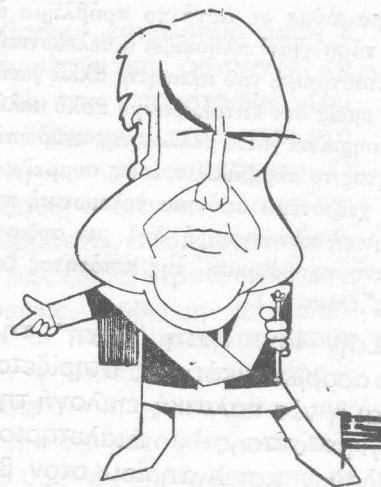
1) Στο σύστημα της μεικτής οικονομίας που η σημερινή κυβέρνηση έχει υποσχεθεί στο λαό, υπάρχει οπωσδήποτε θέση για την ιδιωτική πρωτοβουλία.

2) Ο κρατικός τομέας έχει ήδη υπερβεί σε όγκο τα επιθυμητά από την ίδια την κυβέρνηση όρια.

3) Ο ιδιωτικός τομέας πρέπει να είναι κερδοφόρος και για να επιβιώσει πρέπει να βελτιώσει την παραγωγικότητά του.

Οι προβληματικές επιχειρήσεις, ο αριθμός των οποίων, παρά την αντίθετη επιθυμία της κυβέρνησης αυξάνεται, επικίνδυνα, θα προσφερθούν και πάλι για αγορά από τον ιδιωτικό τομέα αφού προηγουμένα εξυγιανθούν.

5) Το κυβερνητικό πρόγραμμα περιλαμβάνει και κοινωνικοποίηση ορισμένων κλάδων που τώρα ανήκουν στον χώρο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η κοινωνικοποίηση αυτή στον ιδιωτικό τομέα θα πάρει την μορφή των εποπτικών συμβουλίων κατά κλάδο.

Γκρίντς

6) Απόφαση της κυβέρνησης είναι να προχωρήσει στην υλοποίηση της οικονομικής της πολιτικής, όχι με αιφνιδιασμούς αλλά με δημιουργικό και ουσιαστικό διάλογο με τις ενδιαφερόμενες τάξεις.

Εθνός 2/8/84 Για την συνάντηση Παπανδρέου, Αρσένη, Παπαλεξόπουλου, Ηλιόπουλου, Ευφραίμου.

Συμπέρασμα: Η Δεξιά τη δουλειά της κάνει. Μόνο που την ιδιοσυμμετοχή (διαχείριση του καπιταλισμού) μαθαίνουν να την φτιάχνουν - και μάλιστα καλλίτερα - κι άλλοι.

Έτσι το πρόβλημα για τους εργαζόμενους δεν είναι να διαλέξουν σαν παθητικοί θεατές μια από τις εκδοχές του ψεύτικου διλήματος: "ΠΑΣΟΚ - Δεξιά" ή "ΠΑΣΟΚ - ΚΚΕ - Δεξιά" ή "ΠΑΣΟΚ - ΚΚΕ εσ. - Δεξιά".

Το πραγματικό δίλημμα είναι: Θα επιδιώξουμε την θεραπεία της κρίσης εντείνοντας τον καπιταλιστικό ανταγωνισμό και τη λιτότητα, ή θα αξιοποιήσουμε την κρίση για να χτίσουμε άλλες παραγωγικές σχέσεις;

Γιώργος

Τα λόγια και τα χρόνια εν'ς απροσάρμοστου

Είμαι μπαγάσας. Είμαι ότι μου καπνίσει! Ακόμη κι ο εραστής της σαπουγάδας είμαι και ας υπάρχουν α φρόκρεμες.

Μα πάνω απ' όλα είμαι εκείνος που σαν κακοκαιρία στην θάλασσα ήρθα για ν' απορρίψω την καθημερι νότητα.

Και περιφέρομαι εδώ μέσα σέρνοντας το τομάρι μου, και περιμένοντας την ημέρα που θα γίνει η έ κλειψη. Και χάνομαι στις λέξεις, τις ψόφιες και πνί γομαι από την βρωμιά της σκουριάς.

Σαν θα τελειώσει και τούτο θα πάω να σπουδάσω ύραστήριος.

Μπαίνω στο λεωφορείο και ακούω έναν διάλογο:

ΝΤΙΝΑ: ...Αναρωτιέμαι τελικά που το πάει αυτή η Όλγα.

ΜΑΡΙΑ: Έλα μωρέ τώρα. Δεν ξέρεις πως το παίζει Ντίβα!!

ΝΤΙΝΑ: Μα σου την δίνει ρε παιδί μου. Ακούς εκεί να εμφανίζεται ωραία και καλή; Ποιά; Η Όλγα και είναι λέει και ερωτευμένη. Λες και δεν την ξέρου με. Έχει περάσει πάνω της ο μισός δος στόλος.

Το λεωφορείο σταματάει, στην επόμενη στάση.

ΜΑΡΙΑ: Πρόσεξε ανεβαίνει η Όλγα.

ΝΤΙΝΑ: (Μέσα από ένα πλατύ χαμόγελο). Ω! Ω! Ω! Γειά σου Όλγα μου!!! Πώς είσαι;

ΟΛΓΑ: Μμμ! Καλά.

ΜΑΡΙΑ: Κάθησε κάπου κοντά μας!

ΝΤΙΝΑ: Τα μάθα για σένα και τον Κώστα. Μπράβο Όλγα μου. Τι να σου πω εγώ πολύ το χάρηκα.

Άνοιξα το παράθυρο και άρχισα να πετάω έξω ότι κρατούσα στα χέρια μου για να μην πηδήσω εγώ.

Μα τί διάολο ρε! Γέμισε ο κόσμος μας κλόουν;

ΣΙΧΑΘΗΚΑ

Σκοτάδια πιο πυκνά και από εκείνα της καρδιάς των απατημένων συζύγων. Ο άνθρωπος στην ακραία εσχάτη μορφή του.

Η ώρα του έσχατου πάθους και της υπέρτατης αγω νίας. Η σύγκρουση της ανθρωπιάς με τον απάνθρω πισμό.

Μοιραία έκφραση και σιχαμάρα μαζί. Κάθε μέρα τρελλαίνομαι. Νοιώθω ν' αδειάζει το κρανίο μου μ' ένα ανυπόφορο πόνο στα ζυγωματικά.

Η μοναξιά σου δεν είναι ατομικό πρόβλημα είναι το συλλογικό πρόβλημα εκατομμυρίων ανθρώπων. Ανθρώπων που πλανιούνται μέσα στα χαλάσματα του χρόνου.

Μόνος κι εγώ, σαν σφύριγμα σειρήνας στην έρημο, σαν νότα πεταμένη πάνω στο λευκό χαρτί, περπα τώ στους μουςκεμένους δρόμους της βαβυλωνίας.

Κι αν σ' αγαπώ θα σου κλαφτώ
πον μεσ' την κοινωνία
της ευτυχίας σου
ζητάς την επιλοποία

Δ. Σαββόπουλος

Περπατώ και φτύνω γελάκια σαν πόρνη γδυτή σε κρεβάτι με μπόλικο χρήμα.

Τα φώτα ανάβουν ανοίγει η αυλαία εμφανιζόμα στε και εξαφανιζόμαστε με τον ίδιο μυστηριώδη τρόπο.

Συζητάμε περί έρωτος, περί αγάπης, περί πολιτι κής και κοινωνικής συνείδησης και για μια σειρά από καυτά ζητήματα της εποχής μας.

Στρεφόμεστε, περιστρεφόμεστε, ανατρεφόμεστε και αντιστρεφόμεστε, μπερδεύομαστε τελείως και αυτοκαταστρεφόμεστε.

Κάθε πρωί παίρνω την απόφαση να μην ξαναγρά ψω τίποτε σε χαρτί.

Κάθε βράδυ έρχεται και φωλιάζει κάτω απ' την πέννα μου και εκεί ξερνάω και πάλι την ελπίδα μου.

• Ο ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΣ

ΞΑΝ ΘΑΡΘΕΙ Η ΣΤΙΓΜΗ
ΝΑ ΣΚΟΤΩΘΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ
ΜΗΝ ΣΚΕΦΤΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ
ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ.

Σε τοίχο του Παρισιού

Συμβολή στον προβληματισμό

Ποιός άρχει εδώ; Ρώτησα. Αυτοί μου απάντησαν: Ο λαός φυσικά.
Εγώ είπα: Φυσικά ο λαός, αλλά ποιός άρχει πραγματικά;

Er. Fried

Σε μια περίοδο που η ίδια η ζωή του λαού, η πείρα και οι αγώνες του, αργιά αλλά πιο σταθερά βάζουν σε αμφισβήτηση τις υπάρχουσες ή προτεινόμενες συνταγές από τη μια, ενώ αναζητούν ταυτόχρονα τη σύνδεσή τους με τις ελπίδες και τους στόχους του από την άλλη, σε μια περίοδο κρίσης δηλαδή, η προσπάθεια ενός προοδευτικού - αγωνιστικού τοπικού έντυπου, δεν μπορεί παρά κάθε φορά να δίνει το στίγμα της, να εντάσσεται μαχητικά και προανατολιστικά στην καθημερινή πάλη.

Η ένταξη αυτή πρέπει να κινείται στη βάση κάποιων αρχών, απελευθερώνοντας το καθημερινό, φέρνοντας πιο κοντά το αύριο, χειραφετώντας αποπρακτικές που αναπαράγουν την αλλοτρίωση και τον εφησυχασμό, κάνοντας την πείρα γνώση και τη γνώση ανατρεπτικό αλλά και δημιουργικό ερ

με τον λαό ή κόντρα στον λαό, με την εξέλιξη ή με την μεταφυσική αναμονή "θεικών" επεμβάσεων, με την πρωτοπόρα πάλη ή με την αντιπαροχή της ζωής μας σε αρχηγούς σωτήρες.

-Κάθε κοινωνική αλλαγή έγινε και μπορεί να γίνει μόνο με τους βαθείς αγώνες των λαϊκών μαζών.

-Κάθε πρωτοποριακή σκέψη ή θεωρία, είναι η σύνθεση της εμπειρίας που οι λαϊκές μάζες απόκτησαν μέσα από αυτούς τους αγώνες και αντιπροσωπεύει τη βασική του θέληση.

-Η ΠΑΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

Η πάλη των λαϊκών μαζών είναι αυτή που βοηθάει τις ιδιες τις μάζες:

-να αποκτήσουν πείρα,

-να συγκεντρώνουν τις δυνάμεις τους,

-να συνειδητοποιούνται πολιτικά,

τοποίηση, έλεγχος και κριτική

-Η γραφειοκρατία και οι από τα πάνω χειρισμοί, την άμεση συμμετοχή και δημοκρατία, όπως κατανοείται και ολοκληρώνεται στην κοινωνία των εργαζομένων.

-Η αλλοτρίωση και ενσωμάτωση, την ανειρήνευτη αντίθεση εκμεταλλευτών - εκμεταλλευομένων.

-Το ραβινάρισμα της σημερινής εκμεταλλευτικής και εξαρτημένης κοινωνίας, την μετάβαση σε ανώτερες μορφές κοινωνικής οργάνωσης.

-ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΚΑΘΕ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗΣ - ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΥ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΠΑΛΗΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΠΙΠΕΔΟ.

Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΚΥΒΑΡΧΙΑ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΡΑΝΟΠΟΙΗΣΗ, ΤΗΝ ΠΑ

γαλείο για το χτίσιμο νέων αξιών, νέας ζωής.

Ποιοί είναι λοιπόν αυτοί οι αρχεϊκοί προσδιορισμοί; που πρέπει να γίνονται οι αναγκαίοι ιδεολογικοί - πολιτικοί, θεωρητικοί και πρακτικοί διαχωρισμοί;

Μια γενική τοποθέτηση που ορίζει και τη θέση του καθένα σε σχέση με την κοινωνική εξέλιξη δέχεται ότι: Ο Λαός αποτελεί την κινητήρια δύναμη κάθε αλλαγής, οι αγώνες του μέσα στους αιώνες είναι αυτοί που δημιουργούν την ιστορία.

Η διάλυση όλων των συγχίσεων, η ανατροπή όλων των σχολικών-ιδεολογικών-κοινωνικών κρυστάλλων από την επεξεργασμένη, με την προοδευτική σκέψη, ιστορική πείρα του λαού και η κατανόηση αυτής της βασικής αρχής με ένα συνεπές πρακτικό τρόπο, ορίζει ένα πρώτο διαχωρισμό,

-να δημιουργούν και να αναγνωρίζουν τις πρωτοπορίες τους,

-να προετοιμάζουν και να κλιμακώνουν νέους ισχυρότερους αγώνες,

-να ανατρέπουν τις κατεστημένες κυριαρχίες και να οικοδομούν τη δικιά τους λαϊκή εξουσία.

Η σταθερότητα σ' αυτόν τον προανατολισμό, είναι στοιχείο μιας πρωτοπόρας ιδεολογίας και η ανάπτυξη της λαϊκής πάλης για την κατάκτηση των μακροπρόθεσμων στόχων του, είναι στοιχείο μιας πρωτοπόρας πολιτικής.

Γι' αυτούς που στα λόγια αποδέχονται τα παραπάνω, αλλά στην πράξη ακολουθούν διαφορετικό δρόμο είναι απαραίτητο:

-Η συναίνεση των λαϊκών μαζών να υποκαταστήσει την οργάνωση και ανάπτυξη της πάλης τους.

-Η παθητικοποίηση, την συνεχή κινή

ΘΗΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΣΑΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ.

Ένα πιο ειδικό στοιχείο σε σχέση με τα παραπάνω, δεχεται ότι ο μόνος δρόμος που οδηγεί στην εθνική και κοινωνική απελευθέρωση, περνάει μέσα από την ανάπτυξη και την ποιοτική συγκροτοποίηση της τάξης πάλης.

Μπορούμε να έχουμε μια πολιτική για όλους τους Έλληνες; Μια κυβέρνηση όλων των Ελλήνων;

Η απάντηση είναι όχι. Η κοινωνία μας είναι χωρισμένη σε τάξεις με αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα, διαφορετικούς στόχους και κάθε φορά συγκεκριμένες κυριαρχίες.

Μια πολιτική για όλους τους Έλληνες, σαν προσπάθεια στοχεύει στην διαμόρφωση και αναπαρά

πλαισίου πανεθνικής ενότητας μέσα στο οποίο χωρούν όλες οι ταξικές αντιθέσεις και εκεί πρέπει να λύνονται.

Μια τέτοια λογική έχει τον λαό στο περιθώριο, αφού εξοστρακίζει ή αποπροσανατολίζει την μόνη δύναμη, την πάλη του και συνεχίζει πιο μοντέρνα πιο εκσυγχροτισμένα την αστική κυριαρχία.

Η αστική κυριαρχία, η πολιτική εξουσία δηλ. των βιομηχάνων, εφοπλιστών, μονοπωλιών, ελληνικών και ξένων, βασίζεται στην οικονομική εξουσία και στις σχέσεις εκμετάλλευσης, εκφράζεται δε και υλοποιείται από το Κράτος.

Δεν υπάρχει ουδέτερο Κράτος, Κράτος όλων των Ελλήνων, παρά αυτό κάθε φορά εκφράζει τις κυριαρχίες των συσχετισμών ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις, ανάμεσα στα ταξικά μπλόκ. Η προσπάθεια για συμφιλίωση του Κράτους με τον πολίτη αν δεν εκφράζει την πολιτική αφέλεια αυτών που την επικαλούνται συνήθως, εκφράζει την πολιτική τους βούληση, να καλύψουν τις ταξικές αντιθέσεις, να εκτρέψουν την ταξική πάλη από την συγκρότηση ενός διαφορετικού συσχετισμού δύναμης, που στην πορεία του σαρώνει ότι το αντιδραστικό και οικοδομεί και οργανώνει μια ανώτερη ποιοτικά κοινωνία.

Ενα άλλο κυρίαρχο στοιχείο μιας πολιτικής για όλους τους Έλληνες, μιας υπερταξικής εθνικής πολιτικής, είναι το κάλεσμα για οικονομική ανάπτυξη, από την οποία όλοι έχουν οφέλη.

Όπως όμως η πολιτική και η ιδεολογία, έτσι και η οικονομία έχουν κάθε φορά συγκεκριμένο ταξικό περιεχόμενο.

Η οικονομική ανάπτυξη στις δοσμένες κοινωνικές συνθήκες, είναι μια διαδικασία που συσσωρεύει και μετατρέπει την κοινωνική εργασία σε κεφάλαιο, ενώ παράλληλα αναπαράγει το σύνολο των εκμεταλλευτικών σχέσεων. Τί σημαίνει απλά αυτό;

Ότι η εκμετάλλευση της δουλειάς του εργαζόμενου δεν δίνει μόνο βίλλες στον έμπορο ή βιομήχανο, αλλά του δίνει δυνατότητα για άλλες επενδύσεις, του δίνει τελικά δηλαδή τη δυνατότητα να συνεχίζει να κυριαρχεί σαν τάξη, να συνεχίζει να υπάρχει το κοινωνικό καθεστώς που τον εκφράζει, ο καπιταλισμός.

Για να κάνει όμως επενδύσεις ο βιομήχανος, χρειάζεται να είναι σίγουρος για την αύξηση των κερδών του. Ο μόνος τρόπος για να το διασφαλίσει, είναι να συμπίεσει τους μισθούς

(λιτότητα) και να εντείνει την εκμετάλλευση των εργαζομένων, (αύξηση της παραγωγικότητας) κρατώντας πάντα κάποιο ποσοστό ανεργίας (όχι υπερβολικό αλλά ελεγχόμενο) για να εξασφαλίσει την καλή λειτουργία των δύο προηγούμενων.

Το κάλεσμα επόμενα όλων στην εθνική προσπάθεια για οικονομική ανάπτυξη (χωρίς να λέμε για ποιόν) στο χεύει στην ταξική συνεργασία που την εξασφαλίζει η περιθωριοποίηση, η χειραγώγηση και το κτύπημα του λαϊκού κινήματος και η μετατροπή της πάλης του σε διαδικασία που αναπαράγει την αστική κυριαρχία.

Όποτε ο λαός αποδέχτηκε τις παραπάνω λογικές, μετατράπηκε σε ουρά μιας πολιτικής που ήταν κόντρα στα συμφέροντά του.

Η αντίθεση του λαού με πολιτικές που στοχεύουν στην πειθάρχηση των αγώνων του, στην υποκατάστασή τους από ήπιες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας ή χειρισμούς από την "ηγεία του", είναι βασικός όρος για την ταξική του ανάπτυξη και τον σταθερό ριζοσπαστικό ιδεολογικό του προσανατολισμό.

Η υποστολή της σημαίας των λαϊκών αγώνων δεν είναι μια νεκρή περιόδος, είναι φάση όπου ο αστισμός και η αντίδραση, κερδίζει σ' όλα τα μέτωπα, ακόμα και μέσα στο λαό.

Τοποθετώντας πολύ λίγα απ' όσα χρειάζονται για την ανάκαμψη του λαϊκού κινήματος, από την μια ανοίγουν με την πόρτα στην αντικατάσταση της πολιτικής αφαίσιας και του κοινοπολιού με τον ουσιαστικό πολιτικό διάλογο, ενώ παράλληλα δείχνουν με και την πολιτική μας.

Μια πολιτική που δεν ταυτίζεται με το παρασκήνιο (μυθιστορηματικό ή κοινοβουλευτικό), τα χωρίς αρχές αλισβερσία, την χωρίς ταξικούς προσδιορισμούς προσπάθεια για εξείρεση λύσεων ή την συζήτηση καφενεϊού.

Θεωρούμε ότι η παραπάνω έννοια της πολιτικής είναι μια αντιδραστική διαστρέβλωση της ανοικτής και συνειδητής συμμετοχής στην καθημερινή πάλη, είναι ο δρόμος που απωθεί, δημιουργεί σιχαμάρια ή ειδικούς που την ασκούν, στην θέση της πρωτοβουλιακής χειραφετημένης και διεξοδής ένταξής μας στον αγώνα να γίνουμε εμείς άμεσα υπεύθυνοι για την ζωή μας και τον τύπο μας.

• Δημήτρης

ΚΑΤΙ ΜΥΡΙΖΕΙ ΚΑΤΙ ΒΡΩΜΑΕΙ: ΚΑΠΗΛΕΙΑ

"Ένα πρωί θ' ανοίξω την πόρτα και θα βγώ στους δρόμους όπως και χτές. Και δεν θα συλλογιέμαι παρά ένα κομμάτι απ' την θάλασσα — αυτά που μ' άφησαν — και την πόλη. Την πόλη που την σάπισαν. Και τους φίλους μας που χάθηκαν. Ένα πρωί θ' ανοίξω την πόρτα ίσα ολδίσια στη φωτιά και θα μπώ όπως και χτές φωνάζοντας "φασίστες" στήνοντας οδοφράγματα και πετώντας πέτρες μ' ένα κόκκινο λάβαρο ψηλά να γυαλίζει στον ήλιο. Θ' ανοίξω την πόρτα κι είναι — όχι πως φοβάμαι — μα να θέλω να σου πώ, πως δεν πρόλαβα και πως εσύ πρέπει να μάθεις να μην κατεβαίνεις στον δρόμο χωρίς όπλα, όπως εγώ — γιατί εγώ δεν πρόλαβα — γιατί τότε θα χασθείς όπως κι εγώ "έτσι" "αόριστα" σπασμένη σε κομματάκια από θάλασσα, χρόνια παιδικά και κόκκινα λάβαρα. Ένα πρωί θ' ανοίξω την πόρτα και θα χαθώ με τ' όνειρο της Επανάστασης μες την απέραντη μοναξιά των δρόμων που θα καίγονται, μες στην απέραντη μοναξιά των χάρτινων οδοφραγμάτων με τον χαρακτηρισμό — μην τους πιστέψεις — Προβοκάτορας.

ΤΡΙΑ ΚΛΙΚ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΩΓΟΥ

ΑΓΟΡΑΖΕΙΣ ΚΑΙ ΗΣΥΧΑΖΕΙΣ

Αγορά του αιώνα ή Εθνική υποτέλεια; Το εκβιαστικό αυτό διλήμμα ήρθε να συγκαλύψει αυτά που κρύβονται πίσω απ' την αγορά, και να χρυσώσει το χάπι. Αλλά, Εθνική Ανεξαρτησία σημαίνει;

—Ελεγχο των όπλων από τον λαό μέσα από Δημοκρατικές διαδικασίες. Το στράτευμα παραμένει ανέπαφο κατά παραγγελία του Καραμανλή και των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που εκπροσωπεί.

—Αντιιμπεριαλιστική συνέγερση του λαού, κόντρα στο ήπιο κλίμα και την ταξική συνεργασία, μέσα από πλατιά ενημέρωση, για έλεγχο της οικονομίας μέσα από άλλες παραγωγικές σχέσεις, για το πέρασμα των κέντρων λήψης αποφάσεων στο λαό, για να μην παίζονται τα Εθνικά ζητήματα στη ζυγαριά του ΝΑΤΟ, για άλλου τύπου διεθνείς σχέσεις.

Αντί γι' αυτά, συγκάλυψη της πραγματικότητας με υπερηφανολογίες, ανυπαρξία ενημέρωσης και μισές αλήθειες, ήπιο κλίμα, κατάσικοφανήση και καταστολή κάθε αγωνιστικής κινητοποίησης στο όνομα της ανωρημότητάς της, στρατηγική αποδοχή των προτάσεων της ΕΟΚ και του

ΝΑΤΟ, όργανα που τα βαφτίζουμε κοινωνικοποίηση ξεφτιλίζοντας τα οράματα, συμφωνία με την "πεφωτισμένη" Δεξιά στους χειρισμούς των Εθνικών θεμάτων κλπ. κλπ.

Η Αγορά του αιώνα επιβλήθηκε από τους Αμερικάνους και το ΝΑΤΟ, όπως προσπαθείται να επιβληθούν οι παραχωρήσεις στην υφαλοκρηπίδα, το ξεπούλημα στην Κύπρο έναντι του ανταλλάγματος της ησυχίας στο Αιγαίο και για να μας παραχωρηθεί ο επιχειρησιακός έλεγχος του Αιγαίου με την ίδρυση του στρατηγείου της Λάρισας.

Όλα αυτά στοχεύουν στην συνοχή και ενδυνάμωση της Ν.Α. πτέρυγας του ΝΑΤΟ, που θα την πληρώσουν ο ελληνικός και τουρκικός λαός. Γι' αυτούς που (καλό)πιστοι σε υπερήφανες διαβεβαιώσεις και στις σοσιαλιστικές προθέσεις της κυβέρνησης θα πουν "μα είναι δυνατόν ποτέ, τέτοιο παζάρι;" η απάντηση είναι πως το παζάρι και το ξεπούλημα στο επιβάλλει ο συσχετισμός δυνάμεων, όπου το πάνω χέρι έχει ο ιμπεριαλισμός και ο ντόπιος του συνεταίρος, ο ελληνικός αστισμός. Οι προθέσεις οι δικές σου κρίνονται στο κατά πόσο, διαμορφώνεις τις προϋποθέσεις μέσα στο λαό πρώτα απ' όλα και ύστερα διεθνώς για να ανατρέψεις το δυσμενή συσχετισμό δύναμης.

Οι προθέσεις σου δηλ. μετρούνται στο κατά πόσο κάνεις πολιτική λαϊκού κινήματος και όχι μυστική διπλωματία κορυφής, στο κατά πόσο αντί να χρησιμοποιείς στη φρασεολογία σου στοιχεία Ανεξάρτητης πολιτικής για να συγκαλύψεις τις παραχωρήσεις σου, επιδιώκεις τη σύγκρουση με τους ξένους και ντόπιους μηχανισμούς

της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης.

Αλλιώς αυτό που σου μένει να κάνεις, σαν διαχειριστής των σημερινών ισορροπιών, είναι να εκβιάζεις το λαό να δέχεται αγορές του Αιώνα στο όνομα της Ανεξαρτησίας του, που και η δικιά σου πολιτική είναι συνυπεύθυνη για την υπονόμευσή της.

Γιώργος

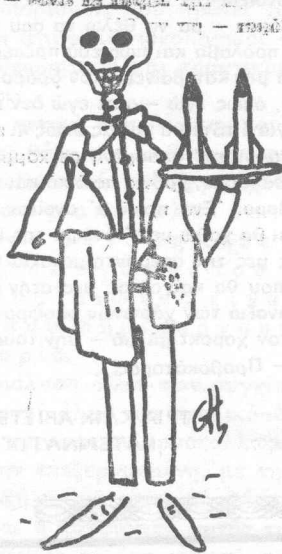
η κορμούνα

ΕΜ ΜΠΕΝΑΚΗ

ΣΕΛΙΟΥ 9

• ΒΙΒΛΙΑ
• ΑΦΙΣΕΣ
• ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ και ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ

ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟ-ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΕΙΟ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΤΗΣ ΚΕΡΑΜΩΤΗΣ:

μια επιλογή εκβιομηχάνησης γνωστή
από 10ετίες

Μετά το ναυάγιο της εγκατάστασης διαλυτηρίου πλοίων στην Ανθεία. Αλεξανδρούπολης - εξαιτίας της άμεσης αντίδρασης του λαού και φορέων της πόλης και της γύρω αγροτοπεριοχής - ο ΧΩΡΟΣ μας, δηλαδή η επαρχία Νέστου και ειδικότερα οι λιμνοθάλασσες δυτικά του κόλπου της Κεραμωτής, ενάμιση μίλλι από το λιμάνι της Κεραμωτής - επιλέχθηκε από τους "εκλεκτούς έλληνες" τοποτηρητές των ξένων επενδυτών και τους λαοσωτήρες κυβερνητικούς, σαν ο νέος τόπος εγκατάστασης του προγραμματισμένου "πολιτική επιλογή" ΔΙΑΛΥΤΗΡΙΟΥ γερασμένων πλοίων - ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΕΙΟΥ, οι οποίοι εμμένουν στην απόφαση επιχειρηματολογώντας: οι μεν (ξένο κεφάλαιο) ό τι συμβάλουν στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και ότι τους συμφέρει οικονομικά η εδώ εγκατάσταση, οι δε ότι καταπολεμούν την 11χρονη ανεργία στον Νομό, που προήλθε από το κλείσιμο των καπνομάγαζων και ότι το σοβαρότερο είναι η κοινή θρακιώτικη ρίζα!! και αλληλεγγύη του κ. υφυπουργού κ. Δημοσθε νόπουλου προς τους αγρότες της περιοχής.

Μη έχοντας την δημοκρατική ευαισθησία, ο υφυπουργός κ. Δημοσθε νόπουλος, ο κ. Νομάρχης, οι κ. βουλευτές και λοιποί, να ενημερώσουν τον τοπικό πληθυσμό ότι η περιοχή τους (λιμνοθάλασσες δυτικά της Κεραμωτής) ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΑΙ από την Διεθνή συνθήκη προστασίας υδροβιότοπων του ΡΑΜΣΑΡ, συμπεριφέρθηκαν κοινότυπα και λέω κοινότυπα για τι ακολούθησαν μια πάγια δεξιά πολιτική στο όλο θέμα:

α. Υποταγή στην λύση του επενδυμένου ξένου κεφαλαίου χωρίς να αναλυθούν επιλογές επένδυσης, που θα στηρίζονται στην παραγωγή του χώρου.

β. Εκμετάλλευση της άγνοιας του αγροτικού πληθυσμού κυρίως των αγροτών του χωριού Πηγές, που με δυο "λαϊκές συνελεύσεις" όπου χρώνο και τόπο ξέραν μόνο οι αρμόδιοι, το κοινοτικό συμβούλιο πηγών και από μεγαφώνου οι δημότες του χωριού (τελευταία στιγμή) προσπάθησαν από την μια να περιορίσουν το Διαλυτήριο σαν ζήτημα μόνο του χωριού των Πηγών και από την άλλη να υφάρξουν την συναίνεση των "λαϊκών συνελεύσεων", για να νομιμοποιήσουν την από τα πάνω ήδη παρμένη απόφαση. Όμως κάτι δεν πήγε καλά... και οι "λαϊκές συνελεύσεις" γίναν μπούμερανγκ στα αρχικά σχέδια.

Να κατανοηθεί πως η ανεργία στην περιοχή μας είναι ελάχιστη. Σε ένα βαθμό τα αγροτικά νοικοκυριά (τριμελή, τετραμελή) είναι υποαπασχολούμενα - αυτά που καλλιεργούν ως τριάντα (30) στρέμματα - και ότι αναπτύσσοντας ολόπλευρα τις ντόπιες πηγές παραγωγής συνδιάζοντάς την με αγροτοβιομηχανίες, το πρόβλημα της ανεργίας και ενίσχυσης του εισοδήματος των υποαπασχολούμενων νοικοκυριών στην περιοχή και τον Νομό θα λυθεί.

Ο αγροτικός κόσμος αποχτάει την διαίσθηση πως υγιεινότερο για τους και τα παιδιά τους είναι ακόμη και να μειώσουν την κατά μήνα κατανάλωση του κρέατος, ακόμη και να ξαναφορέσουν για δεύτερη και τρίτη χρονιά την ίδια μπλούζα, αρκεί ο χώρος ζωής τους - το περιβάλλον - να διατηρηθεί φυσικός, να μη μολυνθεί στο όνομα μιας κάποιας οικονομικής ανάπτυξης. Για ποιόν;

Ο αγροτικός κόσμος αποχτάει την διαίσθηση πως υγιεινότερο για τους και τα παιδιά τους είναι ακόμη και να μειώσουν την κατά μήνα κατανάλωση του κρέατος, ακόμη και να ξαναφορέσουν για δεύτερη και τρίτη χρονιά την ίδια μπλούζα, αρκεί ο χώρος ζωής τους - το περιβάλλον - να διατηρηθεί φυσικός, να μη μολυνθεί στο όνομα μιας κάποιας οικονομικής ανάπτυξης. Για ποιόν;

Α. ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΟΙ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ" ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΝΑ ΕΜΠΛΑΚΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ.

Τότε είναι σίγουρο πως από αυτό το μόνο που απέχουν είναι τα λαϊκά συμφέροντα τα οποία με μεγάλη ευκολία (οι κυβερνητικοί) θυσιάζουν στον βωμό της "α πρόσκοπτης" λειτουργίας της ιδιωτικής πρωτοβουλίας - περισσότερο του ξένου κεφαλαίου.

Δεν είναι ένα μικρό λαθάκι να εμπλακεί - να παρασύρει - στην λογική των ιδιωτικών εταιρειών/κατασκευαστριών/ή εκμεταλλευτριών του Διαλυτηρίου - χαλυβουργείου, είναι καθαρό δείγμα υποταγής της κυβερνητικής παράταξης στην ιδεολογία των επιλογών "περί οικονομικής ανάπτυξης" της δεξιάς, που αφήνει μετά βίας και κατά το "εφικτό" αυτή τη φορά "κρωγμό κόρακος" κατά των "κακών" ελλήνων νεοφιλελευθεριστών επιχειρηματιών και "έναντίον" του ξένου κεφαλαίου που τόσο ευθύνεται -όταν συμφέρει εκλογικά ή σε ανάλογη πολιτική - μόνο περίπτωση το θυμάται και διάκως το υπενθυμίζει - για την στρεβλή ανάπτυξη της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας.

Κατά τα άλλα επιμένει η "ΕΞΟΡΜΗΣΗ" να θολώνει τα νερά και βάρυνδουπα άρθρα συνεργατών της να τονίζουν - να πείσουν ποιόν; - πως "... και η εμφάνιση στον ελληνικό κοινωνικό ισχηματισμό της ριζοσπαστικής και επαναστατικής ιδεολογίας του αυτοδιαχειριζόμενου σοσιαλισμού, (που) τείνει να γίνει ηγεμονική με πολιτικό φορέα το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα". (από άρθρο στην Εξόρμηση 5.10.84. του Γ. Καπετάνιου: "νεοφιλελευθερισμός ή νεοδεξιός πηχέτισμος").

Μπροστά στην γενική επενδυτική αδιαφορία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αυτόν τον καιρό ή κερδοφόρα βιομηχανία διαλυτηρίου πλοίων - χαλυβουργείου - που με τη διαίτερη εμμονή επιμένουν οι κυβερνητικοί του Νομού και η Νομαρχία να στηθεί στον χώρο της Κεραμωτής - συγκινεί αρκετές εταιρείες, κατασκευαστικές ή εκμεταλλευτικές.

σης: 1. Την Μεταλλουργική Κερατοινίου και ΕΤΒΑ, 2. την εταιρεία ΙΑΣΩΝ, 3. την Μεσογειακή Χαλυβουργία ΑΕ και 4. την Εταιρεία Σταυριανού. Όπου λοιπόν αυτές οι εταιρείες κρατούν κρυφά τον "φά νη" τους και τα σχέδιά τους είναι απόρρητα για την "αδιάφορη μάζα" και όταν ο κοινός νους δεν χρειάζεται υποδείξεις για την μελλοντική ανεπανόρθωτη ρύπανση του περιβάλλοντός μας από αυτή την "σωτήρια επένδυση", οι διάφοροι κυβερνητικοί και η Νομαρχία τάζουνται εκλεκτικά και ξεχωριστά στα πλευρά των Εταιρειών και δένονται με τα εκατοντάδες νήματα, που το ίδιο καπιταλιστικό κύκλωμα αναπαράγει σε όφελος του ιδιωτικού παράγοντα, ειδικά και μόνο να σωθούν, οι άνεργοι της επαρχίας και του Νομού...

Κατ' αυτούς λοιπόν εξαιρετικά ισχυριζόμαστε ο ρόλο θα παίξουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Κάποτε να συνέλθουν οι "άντιμονοταριστές" παπαγάλοι... ή που σ' αυτή την συγκυρία καλύπτονται με το ρούχο του Δημοκρατικού σοσιαλισμού.

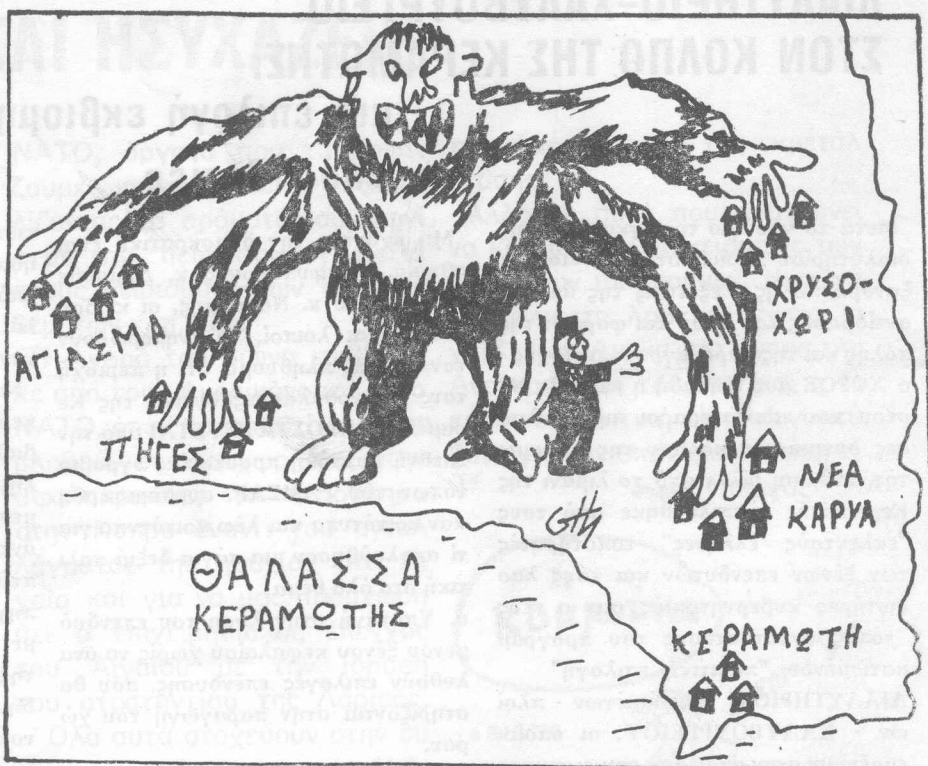
Β. ΟΠΟΥ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ "ΕΦΙΑΛΤΗ" -ΚΑΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΙΕΤΑΙ... ΜΕ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ.

Να μην μπερδεύμαστε από την χυδαία αντιπολιτευτική θέση εναντίωσης της "Νέας Δημοκρατίας" Καβάλας στο διαλύτη... μόνο και μόνο γιατί το προωθεί το ΠΑΣΟΚ.

Βάζω πέρα την σκόπιμη δημόσια θέση της δεξιάς για το διαλύτη. Δεν την λαμβάνω υπόψη. Αυτό που έχει σημασία είναι το ενδιαφέρον του κ. Μητσotάκη το τε υπουργού συντονισμού της Ν. Δημοκρατίας για την ίδια περιοχή δυτικά της Κεραμωτής και για τον ίδιο λόγο (που ενδιαφέρεται η σημερινή κυβέρνηση), όπου μόλις στα το 1978 ενδόγκνιτο την επισκέπτεται. Από το '78 υπήρχε σχεδιασμός εγκατάστασης διαλυτηρίου στην περιοχή και για τον κύριο Μητσotάκη δεν μπορεί να αρνηθεί κανείς από τους σημερινούς κυβερνητικούς ότι συνεχίζει με τον καλύτερο τρόπο να εξυπηρετεί πολιτικά και οικονομικά το δυτικοευρωπαϊκό και αμερικάνικο κεφάλαιο.

Γ. Ο ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ, ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Αν η δεξιά δύσκαμπτη αντί να εκουγχρωρίζει την τακτική επικοινωνίας με τον ψηφοφόρο λαό, ώστε εκμεταλλευόμενη την αγιοσύνη του να αποκομίζει την συναίνεσή του και να νομιμοποιεί τις αντιλαϊκές αποφάσεις και έργα της, χρησιμοποιούσε τελικά τον αυταρχισμό και την γραφειοκρατία για να υλοποιεί τα σχέδιά της, το ΠΑΣΟΚ κατόρθωσε ως ένα βαθμό να "φαίνεται" πως μιλάει με τον λαό και όταν λέω "φαίνεται" εννοώ πως όταν απευθύνεται ή κατεβαίνει στον λαό, είναι για να υπαρπάξει την συναίνεση και την συνευθύνη για μια απόφαση που από τα πάνω έχει ήδη παρθεί.

Οι δυο "λαϊκές συνελεύσεις" που οργάνωθηκαν από την νομαρχία στο χωριό Πηγές για την εγκατάσταση του διαλυτηρίου στην περιοχή στόχο είχαν την παγίδευση των λίγων κατοίκων των Πηγών που παρευρέθηκαν στην λογική της εγκατάστασης και αυτό αποδεικνύεται από τα εξής σημεία:

α. Έχοντας ο κόσμος (30-40% της συγκεντρώσεως ήταν κάτοικοι των Πηγών) παντελή άγνοια του προβλήματος, βομβαρδίστηκε από επιτελείο τοπικών παραγόντων και από τον υφυπουργό κ. Δημοσθένη νόπουλο για τα θετικά της εγκατάστασης.

β. Το βασικό αίτημα να παρθεί απόφαση, με ήδη δεδομένη την θετική απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου (που η πλειοψηφία ελέγχονταν από τον κ. Νομάρχη) και μάλιστα συμφωνήθηκαν και τα αντισταθμιστικά!! οφέλη, που θα καρπωθεί η κοινότητα από την όποια εταιρεία που θα έχει την εκμετάλλευση του διαλυτηρίου.

γ. Οι ξαφνικά οργανωμένες απατηλές "συνελεύσεις" αν και δεν δώσαν την εγκατάσταση, γιατί διαμαρτυρήθηκαν τοπικές δυνάμεις που βλέπουν μπροστά τους το μελλοντικό δράμα της περιοχής από την εγκατάσταση της πιο ρυπογόνου πηγής, τουλάχιστον μας βοήθησαν να δούμε το πώς εξευτελίζεται ένας θεσμός — η λαϊκή συνέλευση — κοινωνικά αναγκαίος για το ανέγερμα της σκέψης, της επικοινωνίας, του πολιτικού επιπέδου του λαού, όταν ο ίδιος ο θεσμός γίνεται το μέσο προώθησης της κομματικής πολιτικής και στο συγκεκριμένο παράδειγμα της νεοφιλελεύθερης "Μητσotακικής" οικονομικής πολιτικής... ακόμη περιμένουμε την τρίτη "λαϊκή συνέλευση"... τώρα πια το πρόβλημα του διαλυτηρίου - χαλυβουργείου δεν είναι των Πηγών, είναι πανεπαρχιακό.

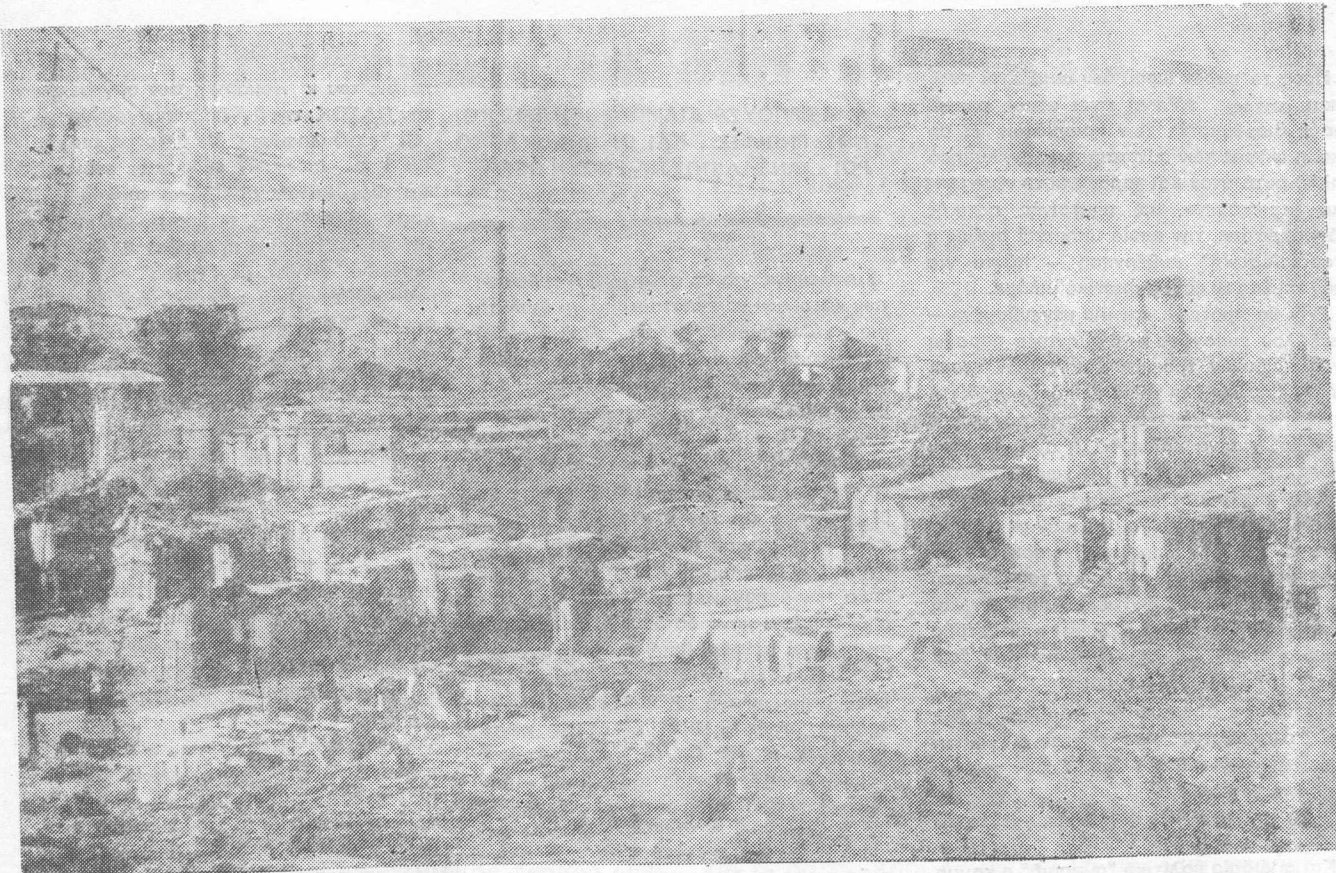
Και το άρθρο 17 παράγραφος Ι του ελληνικού συντάγματος λέει: "η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους, τα εξ' αυτής όμως δικαιώματα δεν δύναται να ασκούνται εις βάρος του γενικού συμφέροντος".

Το κοινοτικό συμβούλιο Πηγών — δεν θα αναφερθώ στην κυβέρνηση — είτε έχει υπόψη του το περιεχόμενο του συνταγματικού άρθρου, είτε όχι, τουλάχιστον θάπρεπε να το διακρίνει η ευθεία, η αξιοπρέπεια και η ανεξαρτησία από επιρροές, έτσι που να αρνηθεί τις φτηνές προτάσεις των ξένων εταιρειών και να μη τους δωρήσει τα 1000-2000 στρέμματα γης κατά μήκος της θάλασσας, αλλά να διατηρήσει σαν κόρη οφθαλμού το κοινοτικό αυτό αγρόκτημα για τους ντόπιους, για τα παιδιά που μεγαλώνουν και θα γεννηθούν.

Ναι, να παραχωρούνται κοινοτικές εκτάσεις για εγκαταστάσεις βιομηχανιών, αρκεί όμως να είναι εναρμονισμένες παραγωγικά με την παραγωγή της περιοχής και να μην αποβαίνουν βλαπτικά στο περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Όμως σε καμιά περίπτωση η κοινότητα δεν έχει το δικαίωμα να παραχωρήσει κοινοτική έκταση σε οποιονδήποτε, την στιγμή που υπάρχουν ενδείξεις αλλά και συγκριτικές παρατηρήσεις ότι από την χρησιμοποίηση του εδάφους συγκεκριμένα για εγκατάσταση διαλυτηρίου - χαλυβουργείου, θα θιχτούν τα υλικά συμφέροντα των κατοίκων, όχι μόνο των Πηγών, αλλά όλης της πεδιάδας του Νέστου και της θαλάσσιας περιοχής, συγκεκριμένα:

α. Η ρύπανση της θαλάσσιας περιοχής (πετρέλαια, ιδιοκτησίες, ορυκτέλαια κλπ.), θα επιφέρει σοβαρή βλάβη στην διαδικασία αναπαραγωγής ψαριών, δηλαδή την καταστροφή ουσιαστικά της τοπικής ιχθυοπαγωγής.

β. Η λειτουργία του Χαλυβουργείου, που θα απαιτήσει μεγάλες ποσότητες υπόγειου νερού, θα αχρηστεύσει την γεωργική γη, γιατί με την μείωση της στάθμης του υπόγειου γλυκού νερού, υπάρχει το ενδεχόμενο της εισροής θαλάσσιου νερού στις υπόγειες υδατοδεξαμενές.

γ. Η μόλυνση του αέρα από τις εκπομπές δηλητηριωδών αερίων του χαλυβουργείου (οξειδία του θείου, μονοξείδιο του άνθρακος, οξείδια του αζώτου κ.α.), δεν θα αποτελέσει μόνο ένα ακάνθινο στεφάνι απειλής της γεωργικής παραγωγής της επαρχίας, αλλά και της υγείας των κατοίκων της περιοχής. Τα νοσήματα που προκαλεί η εν λόγω μόλυνση του αέρα και θα επιβαρύνουν μελλοντικά την ζωή της επαρχίας, είναι η χρόνια βρογχίτιδα, διάφορες αλλεργίες, φυματίωση.

Γενικά η αύξηση του διοξειδίου του άνθρακος προκαλεί αστάθεια στις ψυχοκινητικές λειτουργίες, καρδιακές παθήσεις και μείωση της απόδοσης της χειρωνακτικής εργασίας, επίσης η εκπομπή υδρογονανθράκων που προκαλείται από την καύση πετρελαίου και παραγώγων του πετρελαίου, προκαλεί καρκίνο. Και η μόλυνση των νερών από τα μέταλλα μόλυβδο, άργυρο, υδράργυρο, θειούχα, κύανούχα άλατα κ.α. προκαλούν σοβαρές διαταραχές στα νεύρα, τυφλώσεις, αφαλατώσεις των κοκάλων, διαταραχές επικοινωνίας με το περιβάλλον, ελάττωση δείκτη ευφυΐας κ.α.

Μέσα από τις άκαϊφες επιλογές ακαθόρι-

στης και απογραμμάτιστης αποκεντρωμένης οικονομικής πολιτικής στηριγμένης στον "προσφιλή" εχθρό το ξένο κεφάλαιο, οι κυβερνητικοί του νομού Καβάλας διυλίζουν την ζωή της επαρχίας με "μεγάλη αισιοδοξία" στο όνομα μιας άναρχης εκβιομηχάνισης (Πληροφορίες για τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και άνθρωπο, πάρθηκαν από την εισήγηση του γιατρού της Καβάλας κ. Χατζή, από τις συζητήσεις της "Κίνησης πολιτών επαρχίας Νέστου" και από την μελέτη της ομάδας ΕΠΑ του ΥΧΟΠ για την περιοχή).

Δ. ΑΓΡΟΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ... ΠΕΡΑ ΒΡΕΧΕΙ...

Κατά το ΠΑΣΟΚ η νέα φάση ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας θα στηριχθεί στον αποκεντρωμένο αγροτοβιομηχανικό συνεταιρισμό, ο οποίος θα φέρει δυο καλά: Θα λύσει το πρόβλημα της ανεργίας και θα συντελέσει στην αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος σε όφελος των "μη προνομιούχων".

Αυτό τονιζόταν από το 1974 ως και τις εκλογές του '81. Μετά τις εκλογές Ξανθο νιζόταν όποτε κρινόταν πρέπον. Άλλωστε οι υποχωρήσεις στο ντόπιο και ξένο βιομηχανικό κεφάλαιο -της κυβέρνησης, η γραφειοκρατία και δυσκαμψία των συνεταιριστικών οργανώσεων πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων σε συνάρτηση με τον οικονομικό τους έλεγχο από το κράτος, η ανικανότητα των συνεταιριστικών στελεχών

που μόνη τους επιδίωξη είναι να φέρουν την φωνή του κόμματος τους στους συνεταιρισμένους αγρότες, έχουν οβήσει πολλοί το "αγροτοβιομηχανικό όνειρο" και ο ξαναθνησιμός ή έστω η υπενθύμιση του από δημοκράτες συνεταιριστές, ξεφεύγει από την λογική του "εφικτού", πόσο μάλλον αν επιμένουν σ' αυτή την φάση που διανύουμε στο "όνειρο", τότε αργά κατὰ τα καθιερωμένα εναντιώνεται εκ του πονηρού, στην κυβέρνηση ή με το να θυμίζουν επίπονα εξαγγελίες του ΠΑΣΟΚ τί άλλο; Ευνοούν την δεξιά!!! και άλλα πολλά.

Φτιάχτηκε ένα πενταετές πρόγραμμα 1983-84 με την "συμμετοχή" του λαού από την Νομαρχία Καβάλας, τμήμα διεύθυνσης Γεωργίας (αυτό έτυχε να είναι στα χέρια μου).

Πραγματικά εκεί περιέχονται τόσες ματσές καλές σκέψεις όπως στην σελίδα 11 "...σε συνεταιριστική βάση η αγελαδοτροφεία κι η αιγοπροβατοτροφεία κι η μεταποίηση κι η διακίνηση όλων των προϊόντων τους στην ορεινή περιοχή Νέστου" και αλλού σελ. 20 "κατασκευή στην περιοχή Χρυσούπολης Εργοστασίου κονσερβοποιίας λαχανικών και τοματοπολτού σε συνεταιριστική βάση" λόγια! ...λόγια! που βρίσκονται οι διαδικασίες; Δημιουργούνται οι όροι έτσι ώστε η δύναμη και η δυνατότητα για δημιουργία της συνεταιριστικής βάσης να συνειδητοποιηθεί από τους συνεταιρισμένους;

Προς το παρόν αφού δεν συμβαίνει αυτό που ρωτάω, εύλογο είναι στους σημερινούς διαχειριστές των πραγμάτων να αρκεί η ψήφος των συνεταιρισμένων, λυπηρό αλλά αυτό ήταν και παραμένει το πραγματικό περιεχόμενο της σημερινής αστικής Δημοκρατίας, την οποία υπηρετεί αιώνια η "σοσιαλιστική" κυβέρνηση - πάντα για τον τομέα τον συνεταιριστικό μιλάμε.

Εγώ θα πρότεινα και μια μεγενθυμένη - καθόλου ρυπογόνα - βιομηχανία παραγωγής παιδικών τροφών και λοιπών τροφίμων με πρώτη ύλη το καλαμπόκι.

Νέες καλλιέργειες να εμφανιστούν στην επαρχία, για να καλυφθεί η ανεργία στην πόλη της Καβάλας και τα χωριά. Εκατοντάδες στρέμματα λιμνοθάλασσας δυτικά της Κεραμωτής να δουλεύουν με υπευθυνότητα για την παραγωγή ψαριών - τσιπούρα και λαβράκι στο πιάτο του φτωχού κι όχι χρόνιες βρογχίτιδες - μηδυνών και οστράκων και συνακόλουθα η κονσερβοποιία ψαριών και μηδυνών θα ήταν μια "φυσική" επένδυση στην περιοχή.

Είναι τόσο δύσκολο οι αυτοαποκαλούμενοι "σοσιαλιστές" που κοιτάνται για τα λαϊκά συμφέροντα να καθορίσουν το περιεχόμενό τους,

Τέλος πάντων κάτι συμβαίνει, πώς θα το μάθει ο κόσμος;

Και η χυδαία πολιτική "αγαρπιά", η κομματική σκοπιμότητα ή καλύτερα ο πολιτικός-τυχοδιωκτισμός του "εφικτού" δεν έχει όρια: θυμάμαι δ' κ. Γ. Βύζικας πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Καβάλας, πήρε ανοιχτή θέση υπέρ του "αωτήριου" διαλυτήριου - χαλυβουργείου, επίσης και πιο πρόσφατα αρχές του Οκτώβρη με την επίσκεψή στην Καβάλα του κ. Κατσάνεβα διοικητή ΟΑΕΔ και του κ. Γιαννόπουλου υπουργού Εργασίας, το Εργατικό Κέντρο επιτακτικά έβαλε το ζήτημα εγκατάστασης των δυο ρυπογόνων συγκροτημάτων.

Και όμως ο κ. Γ. Βύζικας σε συνέντευξή του που δημοσιεύτηκε στην "ΕΒΔΟΜΗ", (29.9.84) απαντούσε τα εξής "πρωτοπορία κά" σε ερώτηση της "Ε", "πώς θα βρούμε από την κρίση;"...α. ενίσχυση της υπαίθρου, β. ενίσχυση του παραγωγικού τομέα (αγροτικού βιομηχανικού, αγροτοβιοτεχνικού) σε βάρος του κρατικού υδροκεφαλισμού, γ. φορείς μιας τέτοιας κατεύθυνσης δεν μπορούν να είναι οι παραδοσιακές (ιδιωτικές και κρατικές κεφάλαιο) αλλά οι νέες παραγωγικές σχέσεις δηλαδή συνεταιριστικές, συνεργατικές και αυτοδιαχειριστικές..."

Ε...όχι κύριε Βύζικα...πάει πολύ... πρώτο πόρος εργάτης καθοδηγητής... να "δουλεύεις"... τους αγρότες!! Το μεγάλο λάθος; με "μαζική ορμή" ξαναφάνηκε στο πρόσωπο ψήφισμα του εργατικού κέντρου Καβάλας στις 15.10.84 όπου ο αίσχος των συνδικαλιστών του ΠΑΣΟΚ - ΚΚΕ με χίλια και ένα αιτήματα εγκαινιάζει την ρήξη εργατών πόλης - αγροτών σε καταταξιακούς και φασικούς. Πώς θα τα καταφέρουν οι συνδικαλιστές του εργατικού κέντρου να συνδιάσουν πετροχημικά - διαλυτήριο - αγροτική παραγωγή - αγροτοβιομηχανίες αυτοδιαχειριζόμενες κ.α. κ.α. ... μόνο η άγια σοφία τους το ξέρει.

Ε. Η ΕΡΠΟΥΣΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ... ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΝΔΥΛΟΦΟΡΟΙΑΝΕΛΛΙΠΩΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΘΕΣΗ...

Συνελεύσεις για να συζητηθεί η απόφαση των κατοίκων να εγκατασταθεί το διαλυτήριο - χαλυβουργείο τέλος. Αρχισε η δεύτερη φάση: της σιωπής, των ψιθυρισμών, της διαστρέβλωσης, των υποσχέσεων, που με σταθερό στήριγμα την εκμετάλλευση της άγνοιας των αγροτών και της όχι αδικαιολόγητης επιθυμίας τους να ανεβάζουν το επίπεδο ζωής, επιδιώκεται από τους κυβερνητικούς και τον κ. Νομάρχη μια "τυφλή" διαμόρφωση της κοινής γνώμης του αγροτικού πληθυσμού και μη της περιοχής υπέρ των ρυπογόνων εγκαταστάσεων. Δεν ακολουθείται μόνο αυτός ο τρόπος και οι αυταρχικοί μέθοδοι βοηθούν στην άγνομη πειθάρχηση του τοπικού αγροτικού πληθυσμού στην επιλογή της κυβέρνησης, συγκεκριμένα: στις 13.10.84 δεκατρείς κοντά αγροφύλακες στις Πηγές "προύπαντησαν" - μαζί με τον πρόεδρο του χωριού - την "κίνηση πολιτών επαρχίας Νέστου", που πήγαινε στο χωριό να ενημερώσει τους κατοίκους με έκθεση φωτογραφίας και προκήρυξη για το διαλυτήριο - χαλυβουργείο. Το δημοκρατικό δικαίωμα της φανερώσεως της γνώμης των ιδεών καταπατήθηκε σε όφελος

ποιών; του κ. Νομάρχη; των οργανώσεων του ΠΑΣΟΚ; της δεξιάς, των αγροτών;

Οι "κονδυλοφόροι" σε όλες τις εποχές ή τ'αυτοί ίδιοι. Διέφεραν μόνο στην ενδυμασία και στο διαιτολόγιο (λόγω εποχών). Ακριτά οι τρεις - περίπου - εφημερίδες της συμπολίτευσης πρόβαλαν άλλοτε πρωτοσέλιδα, άλλοτε με "τρόπο" την μακρόπνοη κυβερνητική επιλογή, να δώσει άδεια στην "ξένη ακρίδα" να επενδύσει προς "μέγα καλό όλων μας". Δεν στέκομαι στην "ΚΑΒΑΛΑ" και στην "ΠΡΩΪΝΗ" - που η "Πρωινή" μπορούσε να δει διαφορετικά το θέμα - αλλά στην "ΕΒΔΟΜΗ" που διατείνεται πως απευθύνεται σε ανανυστές οι οποίοι "έχουν την δική τους προσωπικότητα", μόνο που η προσωπικότητα που η ίδια διαμορφώνει ξεφεύγει από την "εποχή" μας: Παντού βλέπει την επιτυχία! (γιατί η ΚΝΕ να μην βλέπει το ΚΚΕ σαν το μοναδικό κόμμα, γιατί να ψάχνουν για το λάθος) το έργο της "αλλαγής" ο λοκληρώνεται... ο Νομάρχης ανακοινώνει το μίνι χαλυβουργείο... 700-800 οι νέες θέσεις κ.α.

Θλιβερό, ένα επιτελείο που θέλει να λέγεται επιτελείο σκέψης να καταντά ουραγός της οποίας σκοπιμότητας των τοπικών κυβερνητικών επιλογών. Θλιβερό με απλουστεύσεις, οι μόνιμες στήλες της "ΕΒΔΟΜΗΣ" να ρυπαίνουν την συστηματικά ανημέρωτη κοινή γνώμη.

Λάκης Κ.

ΑΠΟΨΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ
τεύχος 2
Νοέμβρης - Δεκέμβρης 84
Δρχ. 100

Εκδίδεται: ΑΠΟ ΤΗΝ
ΟΜΑΔΑ ΑΠΟΨΗ

Υπεύθυνος κατά το νόμο
ΚΑΛΛΙΑΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΠΑΛΗΟ - ΚΑΒΑΛΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΙΟΡΔΑΝΗΣ - ΘΟΔΩΡΟΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΡΩΪΝΗΣ
Κύπρου 12
τηλ. 223.573 - 222.288

Σ' αυτό το τεύχος
συνεργάστηκαν:

ΚΑΣΔΟΒΑΣΙΛΗ ΤΖΕΝΗ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΛΑΚΗΣ Κ.
ΚΑΡΚΑΝΤΖΑΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΦΑΝΑΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΣΑΡΑΪΔΑΡΗΣ ΘΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΝΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΗΝΑΣ
ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

Τα σκίτσα έκανε:
Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Σαραϊδάρης Θόδωρος
Λ. Κατσώνη 3 - 2η Πάροδος
τηλ. 226.367

ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΝ ΛΕΝ ΚΥΡΙΑΚΟ

Μη βρίσκοντας δρόμους για ν' αντιδράσουμε στο σύστημα, τ' αφήνουμε να μας καθορίζει την ζωή μας, τους τρόπους συμπεριφοράς μας, τις κινήσεις μας.

Μας κάνει να νομίζουμε πως είμαστε ξεκρέμαστοι μέσα στο ίδιο το σύστημα, αφού οι κοινωνικές μας επαφές έχουν εμπορευματοποιηθεί. Όλα καθορίζονται μέσα από ένα γενικό πάρε δώσε. Η ποιότητα ζωής έχει πεθάνει μπρος στην ποσοτική συναλλαγή ζωής.

ΕΤΣΙ ΜΟΙΡΑΙΑ Η ΜΟΝΗ ΑΙΣΘΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΝΑΙ Η ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΠΩΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ.

Γύρω μας παγωμένα χαμόγελα, άψυχα λόγια, μαλθακότητα, ταπείνωση, όλα αυτά σε κάθε βήμα μας, μεγαλώνουν μπαίνουν μέσα μας, μας εξορίζουν απ' τους πόθους, τα όνειρά μας. Η απομόνωση προστίθεται στην απομόνωση. Το πλήθος μας τραβάει έξω από το πετσί μας, μακριά από τον αληθινό εαυτό μας, κάνοντάς μας να ψάχνουμε απεγνωσμένα τους χαμένους εαυτούς μας.

Οι διαφημίσεις μας λούζουν με τα παγωμένα φώτα τους, μαγαζιά νεκρά με φωνές, ηλίθια, απρόσωπες, απόκοσμες. Μάρκετινγκ λέει, ηλίθιος τρόπος ζωής, ζωής άδειας, γεμάτης πλήξη και ανία, παρφουμαρισμένη όμως με τον κοινωνικά αποδεκτό από μας τρόπο ζωής.

Έτσι μοιραία η καταδίκη θάνατι κοινή, εφ' όσον κάθε απομονωμένος θα αρνιέται να καταλάβει πως μια χειρονομία ελευθερίας έστω και αδύναμη ή αδέξια, εί-

ναι πάντοτε φορέας μιας αυθεντικής επικοινωνίας ενός ολοκληρωμένου προσωπικού μηνύματος.

Οι άνθρωποι ζουν χώρια ο καθένας, αποχωρισμένοι απ' αυτό που είναι μεσ' τους άλλους, αποχωρισμένοι απ' τους εαυτούς τους.

Ακόμη και μέσα από τον έρωτα, μέσα από την ένωση δυο ανθρώπων, την ταύτιση όπως λένε, ακόμη και αυτός ο έρωτας με την σειρά του παχαίνει την ψευδαίσθηση της ενότητας. Η απομόνωσή του δεν αντιστέκεται στην απομόνωση όλων. Αυτό που λείπει είναι ότι δεν αγαπούν την ηδονή τους με περισσότερη συνέπεια και ποίηση. Η βάρκα του έρωτα τσακίζεται πάνω στην τρέχουσα ζωή. Δεν γίνεται να υπάρχει έρωτας σ' ένα κόσμο δυστυχισμένων.

Είμαστε λοιπόν έτοιμοι τα τσακίσουμε τους υφάλους του κόσμου για να μη τσακιστούν πάνω τους οι επιθυμίες μας;

Και όλα αυτά αποτέλεσμα μιας αστικής τάξης πραγμάτων μιας τάξης που δεν καταδυναστεύει αλλά εκμεταλλεύεται. Πολύ λίγο υποτάσει και προτιμάει να χρησιμοποιεί. Πρέπει να ξαναβρούμε την χαμένη αθωότητα, την ζωτική μας χάρη. Δεν μας χρειάζονται οι παραμικροί λόγοι για να υπερασπιστούμε την ελευθερία μας.

Στο κάτω κάτω μπρος σ' ένα κόσμο απολαύσεων το μόνο που έχουμε να χάσουμε είναι η πλήξη.

"Βάνεγκεν"

Κώστας

ΑΓΡΟΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΕΣΤΟΥ ΣΤΟ Ε.Α.Μ,

Η "άποψη" τιμώντας τους αγρότες αγτιστασιακούς, 1940-44. της επαρχίας Νέστου που δούλεψαν μέσα από τις γραμμές του Ε.Α.Μ., συζήτησε με τους Παπαδόπουλο Δημήτρη από το Χρυσόχωρι και Ποτόλια Δημήτρη από την Γραβούνα.

Τους ζητήσαμε ν. απαντήσουν σε ερωτήματα κρίσης της δράσης τους, στην περιοχή και γενικά να εξιστορήσουν τις τότε πολιτικές συνθήκες. Πραγματικά οι απαντήσεις των αγροτών αγωνιστών, φωτίζουν την ιστορία της περιοχής μας και διατυπώνουν την αντίθεση μεταξύ της άπρακτης νεώτερης γενιάς και της δικής τους, που στην με, αλλη τους πλειοψηφία υπήρξαν υπέρτατοι αγωνιστές της Ελευθερίας.

Η συζήτηση προσπάθησε να ανασύρει τις εμπειρίες των αγωνιστών και ταυτόχρονα να δείξει την γνώμη των ιδίων για την στάση του αγροτικού πληθυσμού, στην περίοδο της κατοχής και μετά από αυτήν.

Τα ερωτήματα που κινήθηκε η συζήτηση ήταν:

4 1

α. Ποιές είναι οι εμπειρίες σας από τους αγώνες αντίστασης;

Ο αγροτικός πληθυσμός συμμετείχε ενεργά κατά των βουλγαρικών και Γερμανικών στρατευμάτων κατοχής και ποιές ήταν οι πράξεις αντίστασης των οργανωμένων αγροτών στο ΕΑΜ;

Μετά τις φυλακίσεις και εξορίες που είχατε από τους μοναρχοφασίστες και αφού επιστρέψατε στο χωριό πώς σας αντιμετώπισαν οι χωριανοί, τα κόμματα, το κράτος;

β. Συμβάλει η σημερινή αριστερά στην πολιτικοποίηση των αγροτών της περιοχής; Οι αγροτικοί πληθυσμοί βλέπουν με καχυποψία την όποια δράση των Κ.Κ.Ε, Κ.Κ.Ε. εσωτερικού και άλλων αριστερών οργανώσεων στον αγροτικό χώρο;

Το ΠΑΣΟΚ το συγκαταλέγετε στη αριστερά;

Το νομοσχέδιο αναγνώρισης της εθνικής αντίστασης δεν θάπρεπε να ξεδιαλύνει το ζήτημα της "αναγνώρισης" των δεξιών φασιστικών παραοργάνων π.χ. του Αντών-Γασού που τάχα κάνουν εθνική αντίσταση;

ΠΑΓ ΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ

α. Μολις έγνε η κατοχή και τας σς κς το ΕΑΜ στην περ φέρεα Χρυσούπολης το 1942 με αρχηγό κ η υπεύθυνο τον αημνιστο Τάκο Β.γγελη, ο λαος με μεγάλο ενθουσιασμό προσχωρησε στην οργανωση και προσφερε τι μπορούσε από αυτά που χρειαζοταν η οργάνωση.

· Έδνε τροφιμα, ρουχισμό, στο Χρυσοχώρι υπεύθυνος ήταν ο αείμνηστος Κώστας Παπαδοπουλος. Συνδεομασταν στην Χρυσούπολη με τον Βαγγέλη Τάκο που συνεργαζομασταν καλά και με ενθουσιασμό.

Γενικός υπεύθυνος Μακεδονίας - Θράκης ήταν ο Λετάνης. Πρώτος αυτός συνελήφθη από τους Βουλγάρους φασίστες, μετά ο Τάκος και ύστερα ο Παπαδόπουλος, οι οποίοι δικάστηκαν σε θάνατο από το στρατοδικείο Ξάνθης, με την κατηγορία ότι είχαν δραση στο Ε.Α.Μ.

Με μεγάλο κίνδυνο εμείς οι οργανωμένοι πέρναμε ασταση. Το το βουνό δελτία με ειδήσεις και τις μοιράζαμε στους χωριανούς. · Ένα παιδάκι ο Αντώνης 14 χρονων, πιάστηκε και εκτελέστηκε επί τόπου από τους Βούλγαρους έξω από το χωριό.

Αυτα για την κατοχή 1940 -44. Και μετά 3 χρονια η · Έλληνες φασίστες σκέφτηκαν να μας πληρώσουν για τον κόπο μας και μας έστειλαν στα νησιά πρώτα Θάσο, μετά Λήμνο, Ικαρία και Μακρόνησο. Θα σας πω μια ιστορία για τότε.

Στην Λήμνο, που ο κόσμος είναι πολύ καλός, η ζωή είναι υποφερτή. Μια μέρα κατά τις δέκα η ώρα το πρωί εκεί που καθόμασταν, βλέπουμε στο λιμάνι του Καστου ένα βαπόρι νάρχεται και σε δέκα λεπτά μας ειδοποιούν ότι φεύγουμε για Ικαρία. Το βαπόρι λέγοταν "Πηνειός" και ήταν αρματογυό. Σ όλο το ταξίδι φύλαγαν τις πορτες, όπου μας είχαν κλεισμένους, διάφορα παλιόμουτρα που μας αγριοκοίταζαν. Καποτε κατεβαίνουν κατω εκεί που είμασταν, τρεις αξιωματικοί, ο ένας ήταν ο πλοίαρχος που μας

μιλούσε και μας εβλεπε με καλωσύνη. Είπα με το νού μου, ότι αος πρέπει να είναι δικός μας. Καπραγματι μετά τρεις μήνες διαβάσαμε στην εφημερίδα, ότι ο πλοίαρχος του "Πηνειού", ήταν ανακατεμένος στο κίνημα και τον δικάσαν τέσσερις φορές σε θάνατο. Οι εγκληματίες δικάσαν τον αγωνιστή σαν τον πιο μεγάλο εγκληματία. Για το Μακρονήσι τι να σας πώ, τέτοια πραγματα που συμβήκαν ενα η Ιστορία της ανθρωπότητας, είμαι σίγουρος ότι δεν μπορεί να τα γράψει η Ιστορία. Για την επιστροφή μου από την εξορία, να μη λέω πολλά, ο κόσμος μας υποδέχτηκε καλά και το κράτος με ψευδούποσχέσεις.

Ο Αγροτικός κόσμος πάντοτε έβλεπε και βλέπει με συμπάθεια την δράση της αριστεράς, αλλά κί ρια ένα πράγμα τους απασχολεί, γιατί δεν είναι ενωμένη. Βλέπει πως υπάρχει μια αδυναμία στην αριστερα και οι δεξιόι στα καφενεία ειρωνεύονται αυτή την κατά

Ολοι οι αγρότες δέχονται την κάθε αριστερή οργάνωση και κόμμα, πολλοί ελπίζουν στην αριστερά άσχετα που τώρα δεν την ψηφίζουν. Η σημερινή αριστερά δεν φτιάχνει αριστερούς στα χωριά, και κάποιος αγρότης αν προσχωρήσει στην αριστερά γίνεται αριστερός στην πόλη, εκεί πέρνει πέντε ιδέες.

Σήμερα τα αριστερά κόμματα δεν φτιάχνουν συστηματική και καλή πολιτική στα χωριά, δεν ασχολούνται με την ιδεολογία, κάτι συμβαίνει. Πιθανόν να μπερδεύεται και ο αγροτικός κόσμος που ακούει την αριστερή γλώσσα να την μιλούν πολλοί.

Το ΠΑΣΟΚ με τα λόγια κάνει το αριστερό, με τα έργα όμως όχι, γιατί πολλά από αυτά που είπε, δεν τα κάνει. Για την Εθνική Αντίσταση ακούσαμε πολλά, αλλά έργα δεν είδαμε. Μεταρρυθμίσεις μπορεί με πιέσεις ή όχι να φτιάξει και η Ν. Δημοκρατία.

Μπορεί να μιλάει το ΠΑΣΟΚ για αλλαγές αλλά τι θα γίνει με το ΚΕΦΑΛΑΙΟ; Το ΠΑΣΟΚ την κυβέρνηση την πήρε με αριστερά συνθηματα "Έξω από την ΕΟΚ", "έξω οι βάσεις" κ.α. Όταν οι καλόγεροι έχουν νηστεία, λένε τα ψάρια ότι είναι φακές, έτσι και το ΠΑΣΟΚ τώρα τις εξαγγελίες του τις βλέπει αλλοιώς. Στην δεξιά και ο τελευταίος ερετζής τώρα είναι δραστήριος, ενώ οι δημοκρατικοί είναι παθητικοί δεν μιλάνε και δεν είναι πολιτικοποιημένοι.

ΠΟΤΟΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ο Αγροτικός όπως και όλος ο πληθυσμός της περιοχής μας στην μεγάλη του πλειοψηφία αντιμετώπισε τους Βουλγάρους και Γερμανούς φασίστες κατακτητές παίρνοντας μέρος ενεργά σε αντίσταση κή δράση μέσα από τις γραμμές του ΕΑΜ.

Οι πράξεις Αντίστασης του Οργανωμένου πληθυσμού στο ΕΑΜ ήταν το ένοπλό του τμήμα ο ΕΛΑΣ, που έδωσε πολλά χτυπήματα στους βουλγάρους κατακτητές φυσικά με την ενεργό βοήθεια και συμμετοχή του σκλαβομένου πληθυσμού της περιοχής μας, όπως τροφοδοσία των ανταρτών, πληροφόρηση

κ.λ.π. που είχε σαν συνέπεια να υποστεί τα πάνδεινα από τους Βουλγάρους φασίστες κατακτητές όπως εκτελέσεις - φυλακίσεις - ομηρίες - βασανιστήρια και τόσα άλλα δεινά, που όμως δεν στάθηκαν ικανά να κάμψουν το πατριωτικό φρόνιμα του σκλαβομεινους μας Λαού, που η μόνη του φροντίδα ήταν πώς θα διώξει τον εχθρό από τα εδάφη μας, όπως φυσικά και έγινε με τα κτυπήματα του ΕΛΑΣ και με την προέλαση του νικηφόρου Ρώσικου στρατού στα Βαλκάνια ο φασίστας εχθρός αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα εδάφη μας και ο ΕΛΑΣ να ελευθερώσει ολόκληρη την περιοχή Αν. Μακεδονίας και Θράκης, όπου θυμάμε ανήμερα του σταυρού 14-9-44 τμήμα του ΕΛΑΣ του 26 συν/τος Δράμας με επικεφαλής τον Συν/χη μας Κωσταντάρη μπήναμε απελευθερωτές στην πόλη της Καβάλας, όπου συμμετείχα και εγώ ως καπετάνιος λόχου.

Το ΕΑΜ της περιοχής ήταν ισχυρό, δυστυχώς όμως τα βάσανα των αντιστασιακών δεν έμελε να σταματήσουν ως εδώ γιατί μετά την υπογραφή της συνθήκης της Βάρκιζας κι αφού ο ΕΛΑΣ παρέδωσε τα όπλα, άρχισαν νέοι διωγμοί για τους αντιστασιακούς, δολοφονίες, φυλακίσεις, εκτελέσεις, εξορίες και ότι άλλο κακό μπορεί να βάλει ο νους του ανθρώπου, γιατί στην εξουσία τώρα με τα όπλα των Αγγλων (σκομπυ), βρέθηκαν πάλι εκείνοι που όπως επι κατοχής με τα όπλα των Γερμανών και Βουλγάρων κατακτητών κυβερνούσαν την Ελλάδα, με λίγα λόγια οι δοσίλογοι και ταγματασφαλήτες συνεργάτες των κατακτητών, που όχι μόνον δεν δικάστηκαν σαν συνεργάτες του εχθρού αλλά τώρα ονομάστηκαν και "εθνικοφρονες" και κινηγούσαν πάλι τους αντιστασιακούς.

Έμενα με πιασαν για την αντιστασιακή μου δράση κι, με καταδικάσαν έξη χρόνια φυλακή όπου τα περάσα στην Γαρο κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες, στην έλλειψη νερού, ξυλοδαρμοί και τόσα άλλα κακά.

Όταν επέστρεψα το 1951 οι συνχωριανοί όπως και ο πληθυσμός της περιοχής μας με αντιμετώπιζαν με καλωσύνη.

Τα προοδευτικά κομμάτια του τόπου μας, ΕΔΑ, καναν αγώνες να σταματήσουν οι διώξεις των Δημοκρατικών και να αναγνωριστεί η Εθ. Ανσταση Το δε επίσημο κράτος, που στην εξουσία βρισκόνταν η δεξιά, εξακολουθούσε να μας έχει για πολίτες Β. κατηγορίας και να μας καλούν κάθε γοστή στην Α.

σφάλεια για ανακρίσεις και πιέσεις για την πολιτική μας δράση.

Σήμερα κρίνεται το ΠΑΣΟΚ σαν κυβέρνηση. Και σαν κυβέρνηση δεν προχωράει στην αλλαγή, παρά τα κάποια θετικά μέτρα που πήρε. Κινείται στην κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού του συστήματος.

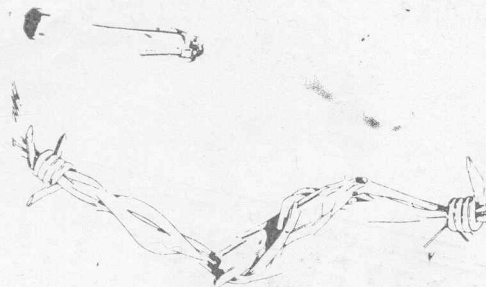
Στα θετικά συγκαταλέγεται και η αναγνώριση της εθνικής αντίστασης. Έδω έχουμε δυο προβλήματα. Η υλική αποκατάσταση των αντιστασιακών δεν προχώρησε. Από την άποψη αυτή "χάνει" και η ηθική αποκατάσταση που έγινε.

Το δεύτερο είναι το θέμα αυτών των παραομάδων. Οι συνεργάτες των κατακτητών τιμήθηκαν, αμοιώθηκαν, πήραν αξιώματα και υπουργεία, ακόμη αντί να διωχθούν αυτοονομάστηκαν και εθνικοφρονες.

Οι αγωνιστές διώχθηκαν. Δεν εντάσσουμε στους συνεργάτες όλες αυτές τις ομάδες. Δεν τους κρίνουμε από την ιδεολογία τους, αλλά από τις πράξεις τους.

Είναι γνωστό ότι ο Τσαούς Αντών συνεργάστηκε με τους Βουλγάρους φασίστες. Είναι γνωστό το σύμφωνο που υπέγραψε με το Βούλγαρο αξιωματικό Συράκωφ. Κι όμως αναγνωρίζεται κι αυτός. Μας βάζαν όλους οσους κρατούσαμε όπλα στην κατοχή στην ίδια μοίρα. Η εθνική ομοψυχία δεν προωθείται έτσι. Τα όπλα του Τσαούς Αντών σε ποιόν στρέφονταν αλήθεια;

• Λάκης Κ.

ΕΙΣΤΕ μαζοχιστές, θα πουν οι περισσότεροι.

Τα κόμματα κι οι νεολαίες μεγαλώνουν

της αριστεράς είναι δεδομένη, οι μεγάλοι μεγαλώνουν, μικραίνουν, διαλύονται και η κρίση

προβλεπόμενα όρια.

ΕΜΕΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΕΡΕΥΝΑΜΕ ΚΑΙ Η ΤΡΕΚΛΙΤΙΔΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΛΛΑΤΩΝΕΤΑΙ.

ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΚΑΝΟΥΜΕ

ΓΙΑΤΙ Η ΤΡΕΛΛΑ ΜΑΣ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΚΑΙ Ο, Η ΘΕΛΟΥΜΕ.

MIKPAINEI. ... KAI GA MEI ALΩNEI ANTI NA

θα υφίσταται ακόμη, ... η αντοχή σου φίλε αναγνώστη

η ρύπανση απ' τα λιπόσχητα.

Ο υπαυτής κ. ρ. μαυρί

... κτλ. Η παρά,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΥΔΕΚ)

ξεφυτρώνουμε όπου μπορούμε και θα κάνουμε ό,τι

NOIION? KAI NEME?

EXON
.....
CHMEPIA

ΙΟΡΔΑΝΗΣ Κ...
... ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ Ε...
... 4

ΕΥΤΩΜΑ ΑΠΟ
ΑΝΘΙΣΤΑΣΜΑ 6
ΤΗ ΤΑΓΕΚΡΕΙΤΟΥΝ 6

Εκδοθέν από τας Εταιρίας 8
Εταιρίας AKRITAS K.
Εταιρίας Νέστον

Τα κατορθώματα του ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΥ... 12

Ανέροπουλα στου 5
ΠΑΝΝΗΣ Κ.
BLUES

Σημειώσεις για το
ΠΡΟΤΟΣ II...
Συντάκτης

Σταυροδοσία Π.
 Τροπος Π.
 - αποστολ

H σκέση γαρ τοῦ . . .
ΣΑΒΒΑΣ Θ. . .
ΤΟΠΟΣ Π. - ΣΑΒΒΑΣ καὶ ὅχι ποιοῦ
καθὰς καὶ οἱ . . .
αὐτοῦ . . .

ΝΟΤΟΚΟΜΕΙΟ Κ. - ΘΟΔΑΡΟΥ
ΙΟΡΔΑΝΗΣ Κ. - ΘΟΔΑΡΟΥ
"ΣΟΦΙΑ" ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. - ΘΟΔΑΡΟΥ

Αστυνομία
 Αστυνομικός
 αστυνομία

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ζ.
Νεοκλασσικό αλφάβητο

ΜΗΝΑΣ Ν. ΠΥΧΟΝΟ
ΟΙΚΟΥΧΟΝΟΓΙΑ

ΤΡΑΠΟΖΗ...
ΑΛΛΕΙΛΗ... καὶ ὁμοῦ...
...ΑΡΜΟΣΤΟΣ...
...εὐὸς ἀποκαθάρσεως...

Ο ΑΠΡΟΣ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Συμβολή στον κροβελισμό

ΛΥΟΠΛΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΕΡΑ

ΛΑΚΗΛ
Διαστήριο - Χαλκούρ
.....
.....

KOELIA
Ta 3on ena kai kopan.....
K... .. ing Niarou sto EAM.....

AAK
Aypotes tns erapros

